

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 84

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

57. évfolyam

2014. március 20.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 248/2014/EU rendelete (2014. február 26.) a 260/2012/EU rendeletnek az uniós szintű átutalásokra és beszédésekre való átállás tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 249/2014/EU rendelete (2014. február 26.) a Bolíviából, Kambodzsából, Egyenlítői-Guineából, Grúziából és Sierra Leonéból származó atlanti nagyszemű tonhal (*Thunnus obesus*) behozatalának tilalmáról, valamint az 1036/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 827/2004/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 4
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 250/2014/EU rendelete (2014. február 26.) az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme területén végzett tevékenységek előmozdítására irányuló program (Hercule III program) létrehozásáról és a 804/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről 6
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 251/2014/EU rendelete (2014. február 26.) az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kisereléséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról és az 1601/91/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 14
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 252/2014/EU rendelete (2014. február 26.) a 774/94/EK tanácsi rendeletnek a Bizottságra ruházandó végrehajtási és felhatalmazáson alapuló hatáskörök tekintetében történő módosításáról 35

Ár: 7 EUR

(folytatás a túldoldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ Az Európai Parlament és a Tanács 253/2014/EU rendelete (2014. február 26.) az 510/2011/EU rendeletnek az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó 2020. évi CO ₂ -kibocsátás-csökkentési célérték elérésére alkalmas módok meghatározása tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾	38
★ Az Európai Parlament és a Tanács 254/2014/EU rendelete (2014. február 26.) a 2014 és 2020 közötti időszakokra vonatkozó többéves fogyasztóvédelmi programról és az 1926/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről	42
★ Az Európai Parlament és a Tanács 255/2014/EU rendelete (2014. február 26.) a 2008/97/EK, a 779/98/EK és az 1506/98/EK tanácsi rendeletnek az olívaolaj és egyéb mezőgazdasági termékek Törökországból történő behozatala terén a Bizottságra ruházandó felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási hatáskörök tekintetében történő módosításáról	57
★ Az Európai Parlament és a Tanács 256/2014/EU rendelete (2014. február 26.) az Európai Unió belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről, a 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendelet felváltásáról és a 736/96/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről	61
★ Az Európai Parlament és a Tanács 257/2014/EU rendelete (2014. február 26.) a 2368/2002/EK tanácsi rendeletnek Grönland kimberleyi folyamat tanúsítási rendszere végrehajtásában való részvétele tekintetében történő módosításáról	69

IRÁNYELVEK

★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/26/EU irányelve (2014. február 26.) a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről ⁽¹⁾	72
--	----

HATÁROZATOK

★ A Tanács 136/2014/EU határozata (2014. február 20.) a Grönland kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerében való részvételét lehetővé tevő szabályok és eljárások meghatározásáról	99
---	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 248/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

a 260/2012/EU rendeletnek az uniós szintű átutalásokra és beszedésekre való átállás tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) A 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ a 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ együtt fontos eleme az egységes eurófizetési térség (SEPA) létrehozásának, ahol a határokon átnyúló és a belföldi eurófizetési műveletek között nem tehető megkülönböztetés. A 260/2012/EU rendelet fő célja a nemzeti átutalási és beszedési modellekről a harmonizált SEPA-átutalási és -beszedési modellekre való átállás,

többek között az uniós polgárok számára egyedi nemzetközi bankszámlaszám (IBAN) biztosítása révén, amely valamennyi, euróban denominált SEPA-átutalási és -beszedési művelethez használható.

(2) A 260/2012/EU rendelet 2014. február 1-jét állapította meg határidőként a SEPA-ra való átállásra, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára elegendő idő álljon rendelkezésre a SEPA-átutalásokra és -beszedésekre való átállás technikai követelményeihez való alkalmazkodáshoz.

(3) A 260/2012/EU rendelet elfogadása óta a Bizottság és az Európai Központi Bank szorosan nyomon követte a SEPA-átállás terén elért eredményeket. Számos megbeszélésre került sor a tagállamokkal, a nemzeti hatóságokkal és a piaci szereplőkkel. Az Európai Központi Bank a nemzeti központi bankok által összegyűjtött fizetési adatok alapján rendszeresen jelentést tett a SEPA-átállás terén elért eredményekről. A jelentések szerint számos euróövezeti tagállam jó úton halad, mivel a SEPA-átutalások esetében az átállási arány jelenleg megközelíti a 100 %-ot. A pénzforgalmi szolgáltatók többsége arról számolt be, hogy már teljesíti a SEPA követelményeit. Vannak azonban olyan tagállamok is, amelyek esetében az átállási arány elmarad a várakozásoktól. Ez különösen jellemző a SEPA-beszedések esetében.

(4) Az ECOFIN Tanács 2013. május 14-i következtetéseiben ismét hangsúlyozta a SEPA-átállás fontosságát. Megjegyezte, hogy a SEPA-átállás még közel sem zárult le és valamennyi piaci szereplő részéről sürgős intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy az átállás időben megtörténjen. Cselekvési tervet fogadtak el, amelyben felkérték a kereskedőket, a vállalatokat, a kkv-kat és a közigazgatási szerveket, hogy haladéktalanul tegyék meg a szükséges konkrét belső lépéseket folyamataik kiigazítása érdekében, és tájékoztassák ügyfeleiket IBAN-számukról.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. február 4-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 18-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. március 14-i 260/2012/EU rendelete az euróátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 924/2009/EK rendelete a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

- (5) Az Európai Központi Bank, a tagállamok, a tagállamok nemzeti hatóságai és a piaci szereplők által az utóbbi hónapokban tett jelentős erőfeszítések ellenére az átállásra vonatkozó legújabb statisztikák szerint a teljes átállási arány az euróövezetben a SEPA-átutalások esetében a 2013. júniusi 40 %-ról 2013 novemberére csak körülbelül 64 %-ra emelkedett, míg a SEPA-beszedések esetében a teljes átállási arány csak 26 %-ot ért el. Bár a nemzeti adatok számos tagállamban komoly előre lépést mutatnak, a tagállamok egy jelentős része jócskán le van maradva a várt átállási arányokhoz képest. Ezért rendkívül valószínűtlen, hogy 2014. február 1-jéig valamennyi piaci szereplő meg fog felelni a SEPA-követelményeknek.
- (6) A bankoknak és más pénzforgalmi szolgáltatóknak 2014. február 1-jétől jogi kötelezettségeiknek megfelelően vissza kell utasítaniuk a SEPA-nak nem megfelelő átutalásokat, illetőleg beszedések feldolgozását, bár meglévő hagyományos modelljeik SEPA-átutalásokkal és -beszedésekkel párhuzamosan történő használatának folytatása révén technikailag fel tudnák dolgozni az említett fizetéseket, ahogy ez már jelenleg is gyakorlat. A SEPA-átutalásokra és -beszedésekre való teljes átállás hiányában ezért nem lehet kizárni, hogy e fizetések késedelmet szenvednek. Ez hatással lehet a pénzforgalmi szolgáltatások valamennyi igénybe vevőjére és különösen a kkv-kra és a fogyasztókra.
- (7) El kell kerülni az abból eredő szükségtelen fizetési zavarokat, hogy a SEPA-átállás 2014. február 1-jéig nem zárul le teljes körűen. Ezért a pénzforgalmi szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy – a jelenlegi gyakorlatnak megfelelően – korlátozott időtartamon keresztül folytassák a fizetési műveletek feldolgozását a SEPA-átutalási és -beszedési modelljeikkel párhuzamosan működő hagyományos modelljeik révén. E célból átmeneti időszakot kell bevezetni, amely lehetővé teszi a különböző formátumú fizetések fentiek szerinti párhuzamos feldolgozásának folytatását. Az átállásra vonatkozó jelenlegi adatokat és az átállás várt ütemét tekintve helyénvaló hat hónapos további egyszeri átmeneti időszakot bevezetni. A SEPA-nak nem megfelelő hagyományos rendszerek ilyen fenntartását rendkívüli intézkedésnek kell tekinteni, és ezért a lehető legrövidebb időtartamra kell korlátozni, mivel az integrált pénzforgalmi piac előnyeinek teljes körű elérése érdekében gyors és átfogó átállásra van szükség. Fontos továbbá korlátozni azt az időszakot is, amikor a pénzforgalmi szolgáltatókat a hagyományos fizetési modelleknek a SEPA-rendszerrel párhuzamosan történő további használatából eredő költségek terhelik. A SEPA-ra való teljes átállást végrehajtott pénzforgalmi szolgáltatók dönthetnek úgy, hogy az átmeneti időszakban konvertálási szolgáltatásokat nyújtanak a pénzforgalmi szolgáltatások azon igénybe vevői számára, amelyek még nem hajtották végre az átállást. Az átmeneti időszakban a tagállamoknak tartózkodniuk kell attól, hogy szankciókat alkalmazzanak azon pénzforgalmi szolgáltatókkal szemben, amelyek a követelményeknek nem megfelelő fizetéseket dolgoznak fel, és a pénzforgalmi szolgáltatások azon igénybe vevőivel szemben, amelyek még nem hajtották végre az átállást.
- (8) A beszédési eszközök számos nagy igénybe vevője már jelezte, hogy csak közvetlenül a végső határidő előtt hajtja végre az átállást. Az említett átállási projektek elhalasztása a bejövő fizetésekkel és készpénzforgalommal kapcsolatos átmeneti zavarokhoz vezethet, és így befolyásolhatja az érintett vállalatok likviditását is. A nagyarányú késői átállás is szűk keresztmetszeteket eredményezhet, különösen a bankok és szoftverforgalmazók szintjén, amelyek bizonyos kapacitási korlátokkal szembesülhetnek. Az új rendszer fokozatos bevezetéséhez biztosított további időtartam lehetővé teszi a fokozatosabb megközelítést. Azoknak a piaci szereplőknek, amelyek még nem kezdték meg a SEPA követelményeinek való megfeleléshez szükséges kiigazításokat, a lehető leghamarabb meg kell tenniük ezt. Azoknak a piaci szereplőknek, amelyek már megkezdték fizetési folyamataik kiigazítását, mindazonáltal a lehető leggyorsabban be kell fejezniük az átállást.
- (9) Az összehangolt és integrált átállás megvalósítására irányuló általános célra tekintettel helyénvaló, hogy az átmeneti időszak a SEPA-átutalásokra és -beszedésekre egyaránt vonatkozzon. A SEPA-átutalásokra és -beszedésekre vonatkozó eltérő átmeneti időszakok alkalmazása zavarokat okozna a fogyasztók, a pénzforgalmi szolgáltatók, a kkv-k, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások egyéb igénybe vevői számára.
- (10) A jogbiztonság és a 260/2012/EU rendelet alkalmazása folyamatosságának biztosítása érdekében helyénvaló e rendelet sürgős hatálybalépítése, és visszaható hatállyal, 2014. január 31-től történő alkalmazása.
- (11) Az ügy sürgősségére tekintettel a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt 1. jegyzőkönyv 4. cikkében említett nyolchetes időszak alól mentességet kell biztosítani.
- (12) A 260/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 260/2012/EU rendelet 16. cikke (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A PSZ-ek a 6. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérően 2014. augusztus 1-jéig folytathatják az eurófizetési műveleteknek az átutalásokra és beszedésekre vonatkozóan e rendeletben előírtól eltérő formátumban történő feldolgozását.

A tagállamok 2014. augusztus 2-től alkalmazzák a 11. cikknek megfelelően meghatározott, a 6. cikk (1) és (2) bekezdésének megsértéséért kiszabható szankciókra vonatkozó szabályokat.

A tagállamok a 6. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérően 2016. február 1-jéig engedélyezhetik a PSZ-ek számára, hogy a belföldi fizetési műveletek vonatkozásában konvertálási szolgáltatásokat nyújtsanak a PIV-k részére, lehetővé téve a fogyasztóknak minősülő PIV-knek, hogy a melléklet (1) bekezdésének a) pontjában említett fizetésiszámla-azonosító helyett továbbra is a BBAN-t használják, feltéve, hogy a fizető fél és a kedvezményezett BBAN-jának a melléklet (1) bekezdésének a) pontjában említett fizetésiszámla-azonosítóra való, technikai és biztonsági szempontból megfelelő konvertálása révén garantált a kölcsönös átjárhatóság. A kezdeményező PIV – adott esetben még a fizetés teljesítése előtt – megkapja

a szóban forgó számlaazonosítót. Ilyen esetekben a PSZ-ek nem háríthatnak a PIV-kre sem további díjat, sem egyéb, e konvertálási szolgáltatásokhoz közvetlen vagy közvetett módon kapcsolódó költséget.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet visszaható hatállyal, 2014. január 31-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 249/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

a Bolíviából, Kambodzsából, Egyenlítői-Guineából, Grúziából és Sierra Leonéból származó atlanti nagyszemű tonhal (*Thunnus obesus*) behozatalának tilalmáról, valamint az 1036/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 827/2004/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 86/238/EGK tanácsi határozat ⁽²⁾ elfogadása nyomán az Unió 1997. november 14. óta szerződő fele az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezménynek (ICCAT-egyezmény).
- (2) Az ICCAT-egyezmény keretet biztosít az Atlanti-óceánban és a szomszédos tengerekben élő tonhal és tonhalszerű fajok védelmére és kezelésére irányuló regionális együttműködéshez. Az ICCAT-egyezmény létrehozta az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT), amely védelmi és gazdálkodási intézkedéseket fogad el. Ezen intézkedések a szerződő felek számára kötelezőek.
- (3) 1998-ban az ICCAT elfogadta a nagyméretű horogsoros hajók által az egyezmény hatálya alá tartozó területen ejtett, be nem jelentett és szabályozatlan tonhalfogásokról szóló 98-18 számú határozatot. A határozat eljárásokat állapított meg azon országok beazonosítása céljából, amelyek hajói az ICCAT védelmi és gazdálkodási intézkedéseinek hatékonyságát csökkentő módon halásztak tonhalra és tonhalszerű fajokra. A határozat meghatározta a meghozandó intézkedéseket – beleértve, amennyiben szükséges, a hátrányos megkülönböztetéstől mentes kereskedelmi korlátozó intézkedéseket is – annak megelőzésére, hogy ezen országok hajói továbbra is ilyen halászati módszereket alkalmazzanak.
- (4) A 98-18 számú határozat elfogadása óta az ICCAT Bolíviát, Kambodzsát, Egyenlítői-Guineát, Grúziát és Sierra

Leonét minősítette olyan országnak, amelynek hajói a védelmi és gazdálkodási intézkedéseinek hatékonyságát csökkentő módon halásznak az atlanti nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*). Erre vonatkozó megállapításait a fogásokra, a kereskedelemre és hajók tevékenységére vonatkozó adatokkal támasztotta alá.

- (5) Ennek nyomán az ICCAT azt ajánlotta a szerződő feleknek, hogy a 98-18. számú határozatával összhangban hozzanak megfelelő intézkedéseket az atlanti nagyszemű tonhal és a belőle készülő, bármilyen formájú termékek említett országokból származó behozatalának tilalmára.
- (6) 2004-ben a 827/2004/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ betiltotta a Bolíviából, Kambodzsából, Egyenlítői-Guineából, Grúziából és Sierra Leonéból származó atlanti nagyszemű tonhal Unióba irányuló behozatalát.
- (7) A 2004-ben megrendezett 14. rendkívüli ülésén az ICCAT elismerte a probléma kezelésére Kambodzsa, Egyenlítői-Guinea és Sierra Leone által tett erőfeszítéseket, és ajánlásokat fogadott el a három ország elleni, az atlanti nagyszemű tonhállal és a belőle készülő termékekkel való kereskedelmet korlátozó intézkedések feloldásáról.
- (8) Ennek nyomán a 919/2005/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ módosította a 827/2004/EK rendeletet oly módon, hogy az atlanti nagyszemű tonhal és a belőle készülő termékek Kambodzsából, Egyenlítői-Guineából és Sierra Leonéból az Unióba való behozatalának tilalma megszűnjön. A módosítást követően a 827/2004/EK rendelet csak a Bolíviából és Grúziából származó behozatalt tiltja.
- (9) 22. rendes éves ülésén 2011-ben az ICCAT elismerte a Bolívia és Grúzia által tett erőfeszítéseket és intézkedéseket, és elfogadta a 11-19 számú ajánlást, amely feloldja az atlanti nagyszemű tonhal és a belőle készülő termékek behozatalára vonatkozó, a szóban forgó két országot sújtó tilalmat.
- (10) A 827/2004/EK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. február 5-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 20-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1986. június 9-i 86/238/EGK határozata a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.)

⁽³⁾ A Tanács 2004. április 26-i 827/2004/EK rendelete a Bolíviából, Kambodzsából, Egyenlítői-Guineából, Grúziából és Sierra Leonéból származó atlanti nagyszemű tonhal (*Thunnus obesus*) behozatalának tilalmáról, valamint az 1036/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 127., 2004.4.29., 21. o.)

⁽⁴⁾ A Tanács 2005. június 13-i 919/2005/EK rendelete a Kambodzsából, Egyenlítői-Guineából és Sierra Leonéból származó atlanti nagyszemű tonhal behozatali tilalma tekintetében a 827/2004/EK rendelet módosításáról, valamint az Egyenlítői-Guineából és Sierra Leonéból származó kékuszójú tonhal behozatali tilalma tekintetében a 826/2004/EK rendelet és a Sierra Leonéból származó kardhal behozatali tilalma tekintetében a 828/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 156., 2005.6.18., 1. o.).

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 827/2004/EK rendelet hatályát veszti.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 250/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme területén végzett tevékenységek előmozdítására irányuló program (Hercule III program) létrehozásáról és a 804/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 325. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Számvevőszék véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió és a tagállamok célja a csalás, a korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit érintő egyéb jogellenes tevékenységek – többek között a cigarettacsempészet és -hamisítás – elleni küzdelem. A kiadások hosszú távú hatásának javítása és az átfedések elkerülése érdekében biztosítani kell az uniós szintű és a tagállamok hatóságai közötti szoros és rendszeres együttműködést és koordinációt.
- (2) A jobb információszolgáltatást, a szakmai képzést – az összehasonlító jogi tanulmányokat is ideértve –, valamint a technikai és tudományos segítségnyújtást célzó tevékenységek jelentősen segítik az Unió pénzügyi érdekeinek a védelmét, és ezzel egyidejűleg azt, hogy megvalósuljon az Unió-szerte azonos szintű védelem.
- (3) Az ilyen kezdeményezések múltbeli támogatása a 804/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁾ (Hercule program) révén, amelyet a 878/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ (Hercule II program) módosított és meghosszabbított, lehetővé tette az Unió és a tagállamok által vállalt tevékenységek fokozását a csalás, a korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit érintő egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelemben.

(4) A Bizottság elkészítette a Hercule II program eredményeinek áttekintését, amelyben beszámol a program ráfordításairól és eredményeiről.

(5) A Bizottság 2011-ben hatásvizsgálatot végzett abból a célból, hogy értékelje, szükség van-e a program folytatására.

(6) Az uniós és tagállami szintű tevékenységek folytatása, sőt fejlesztése érdekében új programot (a továbbiakban: a program) kell elfogadni a csalás, a korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit érintő egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés érdekében, beleértve a cigarettacsempészet és -hamisítás elleni küzdelmet is, figyelembe véve a költségvetési megszorításokkal kapcsolatban felmerülő új kihívásokat is.

(7) A programot a „Határozottabb fellépés a cigarettacsempészet és a dohánytermékek illegális kereskedelmének egyéb formái ellen – Átfogó uniós stratégia” című, 2013. június 6-i bizottsági közleményben felsorolt ajánlások és intézkedések figyelembevételével kell végrehajtani.

(8) A programot a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ teljes összhangban kell végrehajtani. Az említett rendelettel összhangban, a vissza nem térítendő támogatás célja valamely uniós szakpolitikai célkitűzés elérésének segítésére szánt tevékenység pénzügyi támogatása, és nem célozhatja kizárólagosan eszközök beszerzését.

(9) A programban való részvétel lehetősége nyitva kell, hogy álljon a csatlakozó államok, a tagjelölt országok és az előcsatlakozási stratégiában kedvezményezett lehetséges tagjelöltek, továbbá az európai szomszédságpolitika szerinti partnerországok előtt, feltéve, hogy ezek az országok alkalmazandó jogszabályait és igazgatási módszereiket kellő mértékben hozzáigazították az uniós jogszabályokhoz és igazgatási módszerekhez, összhangban az ezen államok és országok uniós programokban való részvételének – a vonatkozó keretmegállapodásokban, társulási tanácsi határozatokban vagy hasonló megállapodásokban megállapított – általános elveivel és feltételeivel, továbbá az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak (EFTA) az Európai Gazdasági Térséghez (EGT) tartozó országai előtt.

⁽¹⁾ HL C 201., 2012.7.7., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. január 15-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 11-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 804/2004/EK határozata a Közösség pénzügyi érdekeinek védelme területén végzett tevékenységek előmozdítására irányuló közösségi cselekvési program (Hercule program) létrehozásáról (HL L 143., 2004.4.30., 9. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. július 23-i 878/2007/EK határozata a Közösség pénzügyi érdekeinek védelme területén végzett tevékenységek előmozdítására irányuló közösségi cselekvési program (Hercule II program) létrehozásáról szóló 804/2004/EK határozat módosításáról és meghosszabbításáról (HL L 193., 2007.7.25., 18. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

- (10) A Bizottságnak a program végrehajtásáról független félidős értékelő jelentést, a program céljainak eléréséről pedig végleges értékelő jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ezen túlmenően, a Bizottságnak évente tájékoztatást kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a program éves végrehajtásáról, beleértve a finanszírozott intézkedések eredményeit, valamint a más vonatkozó uniós szintű programokkal és fellépésekkel meglévő összhangot és kiegészítő jellegét is.
- (11) E rendelet megfelel a szubszidiaritás és az arányosság elvének. A programnak meg kell könnyítenie a tagállamok közötti, valamint a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködést az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében, azáltal, hogy hatékonyabban használja fel az erőforrásokat, mint ahogyan az nemzeti szinten megvalósítható lenne. Az uniós szintű fellépés szükséges és indokolt, mivel az egyértelműen együttesen segíti a tagállamokat abban, hogy megvédjék az Unió általános költségvetését és a nemzeti költségvetéseket, továbbá az együttműködés és az illetékes hatóságok közötti információcsere fokozása érdekében közös uniós struktúrák használatára ösztönöz. A program azonban nem sértheti a tagállamok feladatköreit.
- (12) Indokolt, hogy a program időtartama hét év legyen, hogy igazodjon az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott többéves pénzügyi keret időtartamához.
- (13) Annak érdekében, hogy bizonyos fokú rugalmasságot lehessen biztosítani a források elosztásában, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a források indikatív elosztásának módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (14) A Bizottságnak éves munkaprogramokat kell elfogadnia, amelyek tartalmazzák a finanszírozott intézkedéseket, a kiválasztási és elbírálási kritériumokat, valamint az olyan kivételes és kellően indokolt eseteket, mint például azon tagállamok esete, amelyek magas kockázatnak vannak kitéve az Unió pénzügyi érdekei szempontjából, és amelyekben az elszámolható költségek 90 %-ának megfelelő maximális társfinanszírozási ráta alkalmazandó. A Bizottságnak a 94/140/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ létrehozott, a csalások megelőzésének koordinációjával foglalkozó tanácsadó bizottságban kell megvitatnia a tagállamokkal e rendelet alkalmazását.
- (15) A tagállamoknak törekedniük kell a program keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatások társfinanszírozása keretében biztosított pénzügyi hozzájárulásuk növelésére.
- (16) A Bizottságnak meg kell tennie annak biztosításához szükséges lépéseket, hogy az éves munkaprogramok – különösen a vámügyek területén – összhangban legyenek más, az Unió által finanszírozott vonatkozó programokkal, és kiegészítsék azokat annak érdekében, hogy javuljon a program intézkedéseinek általános hatása, és ne legyen átfedés a program és más programok között.
- (17) E rendelet a program teljes időtartamára pénzügyi keretösszeget határoz meg, amely az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás ⁽³⁾ 17. pontja értelmében vett elsődleges referenciaösszeget jelenti az éves költségvetési eljárás során az Európai Parlament és a Tanács számára.
- (18) Az Unió pénzügyi érdekeit arányos intézkedésekkel kell védeni a kiadási ciklus egészében, ideértve a szabálytalanságok megelőzését, feltárását és kivizsgálását, a kárba vesztett, jogtalanul kifizetett vagy szabálytalanul felhasznált források visszatéríttetését és adott esetben igazgatási és pénzügyi bírságok kiszabását.
- (19) A 804/2004/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni. Átmeneti rendelkezéseket kell elfogadni annak érdekében, hogy az említett határozat alapján végzett tevékenységekhez kapcsolódó pénzügyi kötelezettségek, valamint az abban meghatározott jelentéstételi kötelezettségek teljesítése lehetővé váljon.
- (20) Helyénvaló a Hercule II program és a program közötti, megszakítás nélküli, zökkenőmentes átmenetet biztosítani, és helyénvaló a program időtartamát az 1311/2013/EU, Euratom rendelethez igazítani. Ezért a program 2014. január 1-jétől alkalmazandó,

⁽¹⁾ A Tanács 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom rendelete a 2014–2020 közötti időtartamra vonatkozó többéves pénzügyi keret meghatározásáról (HL L 347., 2013.12.20., 884. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 1994. február 23-i 94/140/EK határozata a csalások megelőzésének koordinációjával foglalkozó tanácsadó Bizottság létrehozásáról (HL L 61., 1994.3.4., 27. o.).

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o..

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

A csalás, a korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit érintő egyéb jogellenes tevékenységek elleni tevékenységek előmozdítására a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszakra létrejön a „Hercule III” többéves cselekvési program (a továbbiakban: a program).

2. cikk

Hozzáadott érték

A program a következők mindegyikéhez hozzájárul:

- a) a csalás, a korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit érintő egyéb jogellenes tevékenység elleni uniós szintű és tagállami intézkedések fejlesztése, beleértve a cigarettacsempészet és -hamisítás elleni küzdelmet is;
- b) fokozott transznacionális együttműködés és uniós szintű koordináció, a tagállami hatóságok, a Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) között és különösen a határokon átnyúló műveletek eredményessége és hatékonysága tekintetében;
- c) a csalás, a korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit érintő egyéb jogellenes tevékenységek hatékony megelőzése, a nemzeti és regionális közigazgatások dolgozói és más érdekelt felek részére kínált közös szakmai képzéssel.

A programnak különösen megtakarításokat kell eredményeznie az érdekelt felek által használandó különleges felszerelések és adatbázisok közös beszerzése és a szakmai képzés révén.

3. cikk

Általános célkitűzés

A program általános célkitűzése az Unió pénzügyi érdekeinek védelme, ami által növekszik az Unió gazdaság versenyképessége, és biztosítható az adófizetők pénzének védelme.

4. cikk

Konkrét célkitűzés

A program konkrét célkitűzése a csalás, a korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb jogellenes tevékenységek megelőzése és az ezek elleni küzdelem.

A konkrét célkitűzés elérését többek között a célszintek és viszonyítási értékek, valamint valamennyi alábbi fő teljesítménymutató alapján kell mérni:

- a) együttes fellépések és határokon átnyúló műveletek eredményeként felderített csalási eseteket követő lefoglalások, elkobzások és visszafizettetések száma;
- b) a társfinanszírozott technikai eszközök hozzáadott értéke és tényleges használata;
- c) a tagállamok közötti információcsere a technikai eszközökkel elért eredményekről;
- d) a képzési tevékenységek száma és típusa, ideértve a speciális képzések számát.

5. cikk

Operatív célkitűzések

A program operatív célkitűzései az alábbiakat foglalják magukban:

- a) a csalás és egyéb jogellenes tevékenységek megelőzésének és felderítésének a jelenlegi szinteket meghaladó előmozdítása a transznacionális és multidiszciplináris együttműködés fokozása révén;
- b) az Unió pénzügyi érdekei csalással szembeni védelmének fokozása oly módon, hogy előmozdítják az információk, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjét, beleértve a személyzet kölcsönös cseréjét is;
- c) a csalás és egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem megszilárdítása oly módon, hogy technikai és működési támogatást biztosítanak nemzeti vizsgálatokhoz, különösen a vám- és büntetőhatóságok részére;
- d) az Unió pénzügyi érdekei csalásnak, korrupciónak és egyéb jogellenes tevékenységeknek való, jelenleg ismert kiszolgáltatottságának mérséklése abból a célból, hogy csökkenjen a feketegazdaság az olyan kulcsterületeken, mint a szervezett csalás, különös tekintettel a cigarettacsempészetre és -hamisításra; és
- e) az Unió pénzügyi érdekeinek csalással szembeni sajátos jogi és igazságszolgáltatási védelmének fokozása összehasonlítható jogi elemzések előmozdítása révén.

6. cikk

Támogatásra jogosult szervezetek

A következő szervezetek mindegyike jogosult támogatásra a program alapján:

- a) a 7. cikk (1) bekezdésében említett részt vevő országok olyan nemzeti vagy regionális közigazgatási hatóságai, amelyek az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében elősegítik az uniós szintű fellépés megerősítését;
- b) olyan kutatási és oktatási intézmények, valamint nonprofit szervezetek, amelyeket a 7. cikk (1) bekezdésében említett részt vevő országban alapítottak, legalább egy éve ott működnek, és az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében elősegítik az uniós szintű fellépés megerősítését.

7. cikk

A programban való részvétel

(1) A részt vevő országok a tagállamok és a (2) bekezdésben említett országok (a továbbiakban: részt vevő országok).

(2) A programban az alábbi országok bármelyike részt vehet:

- a) az előcsatlakozási stratégiákban részt vevő csatlakozó államok, tagjelölt országok és potenciális tagjelöltek, összhangban az ezen államok és országok uniós programokban való részvételének a vonatkozó keretmegállapodásokban, társulási tanácsi határozatokban vagy hasonló megállapodásokban megállapított általános elveivel és feltételeivel;
- b) az európai szomszédságpolitika partnerországai, feltéve, hogy ezek az országok vonatkozó jogszabályait és igazgatási módszereiket kellő mértékben közelítették az uniós jogszabályokhoz és igazgatási módszerekhez. Az érintett partnerországok a programban azon rendelkezésekkel összhangban vehetnek részt, amelyeket az ezen országok uniós programokban való részvételére vonatkozó keretmegállapodások megkötését követően határoznak meg;
- c) az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak (EFTA) az Európai Gazdasági Térséghez (EGT) tartozó országai, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban meghatározott feltételekkel összhangban.

(3) A program keretében szervezett tevékenységekben részt vehetnek a délkelet-európai országok stabilizációs és társulási folyamatának részét képező országok képviselői, az Orosz Föderáció és egyes olyan országok képviselői, amelyekkel az Unió a csalással kapcsolatos ügyekre vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásról szóló megállapodást kötött, valamint a nemzetközi és egyéb érintett szervezetek képviselői, amennyiben ez hasznos a 3., illetve a 4. cikkben meghatározott általános és konkrét célkitűzések elérése érdekében. E képviselők a 966/2012/EU, Euratom rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban vesznek részt a programban.

8. cikk

Támogatható intézkedések

A program a 11. cikkben említett éves munkaprogramokban meghatározott feltételek mellett megfelelő pénzügyi támogatást nyújt valamennyi következő intézkedéshez:

- a) specializált technikai segítségnyújtás a tagállamok illetékes hatóságai számára a következők közül egy vagy több révén:
 - i. szaktudás, specializált és technikailag fejlett felszerelés, valamint hatékony információtechnológiai (IT) eszközök biztosítása a nemzetek közötti együttműködés és a Bizottsággal való együttműködés érdekében;
 - ii. a szükséges támogatás biztosítása és a vizsgálatok előmozdítása, különösen közös vizsgálócsoportok létrehozása és határokon átnyúló műveletek alkalmazása;
 - iii. az elkobzott cigaretták tárolására és megsemmisítésére vonatkozó tagállami kapacitás és az elkobzott cigaretták elemzésére szolgáló független analitikai szolgáltatások támogatása;
 - iv. a személyzet egyedi projektekhez kapcsolódó cseréjének előmozdítása, különösen a cigarettacsempészet és -hamisítás elleni küzdelemben;
 - v. technikai és működési támogatás biztosítása a tagállamok bűnüldöző hatóságai részére a határon átnyúló jogellenes tevékenységek és az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás elleni küzdelemük során, különös tekintettel a vámhatóságoknak nyújtott támogatásra;
 - vi. információtechnológiai kapacitássteremtés a részt vevő országokban, az adatokhoz történő hozzáférést és azok elemzését elősegítő egyedi adatbázisok és IT-eszközök fejlesztése és szolgáltatása révén;
 - vii. az adatsere fokozása és IT-eszközök fejlesztése és rendelkezésre bocsátása a nyomozás, valamint a hírszerzési tevékenység nyomon követése céljából;
- b) célzott szakmai képzés és kockázatelemzési képzéssel foglalkozó műhelytalálkozók, valamint adott esetben konferenciák szervezése a következők közül egy vagy több céljából:
 - i. az uniós és nemzeti mechanizmusok jobb megismerésének további előmozdítása;
 - ii. tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok cseréje a részt vevő országok illetékes hatóságai, beleértve a bűnüldöző szakhatóságokat is, valamint a 7. cikk (3) bekezdésében említett nemzetközi szervezetek képviselői között;
 - iii. a részt vevő országok és a 7. cikk (3) bekezdésében említett nemzetközi szervezetek képviselői tevékenységeinek összehangolása;

- iv. az ismeretek, különösen a kockázatok jobb azonosításáról szóló ismeretek terjesztése vizsgálati célokból;
- v. magas színvonalú kutatási tevékenységek fejlesztése, beleértve a tanulmányokat is;
- vi. a gyakorlati és az elméleti szakemberek közötti együttműködés javítása;
- vii. az igazságszolgáltatás és a jogi szakma egyéb ágai figyelmének fokozott felkeltése az Unió pénzügyi érdekeinek védelme iránt;
- c) bármely egyéb, az e cikk a) és a b) pontja alá nem tartozó intézkedés, amelyet a 11. cikkben említett éves munkaprogramok tartalmaznak, és amely a 3., a 4., illetve az 5. cikkben meghatározott általános, konkrét és operatív célkitűzések eléréséhez szükséges.
- a) támogatások;
- b) közbeszerzés;
- c) a 7. cikk (3) bekezdésében említett képviselők részéről a program tevékenységeiben való részvétel során felmerült költségek megtérítése.
- (3) A támogatási megállapodás nem irányulhat kizárólagosan eszközök beszerzésére.
- (4) A program alapján odaítélt vissza nem térítendő támogatások társfinanszírozási rátája nem haladhatja meg az elszámolható költségek 80 %-át. A 11. cikkben említett éves munkaprogramokban meghatározott kivételes és kellően indokolt esetekben, például azon tagállamok esetében, amelyek magas kockázatnak vannak kitéve az Unió pénzügyi érdekei szempontjából, a társfinanszírozási ráta nem haladhatja meg az elszámolható költségek 90 %-át.

II. FEJEZET

PÉNZÜGYI KERET

9. cikk

Pénzügyi keretösszeg

(1) A program 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakban történő végrehajtásának pénzügyi keretösszege folyó áron 104 918 000 EUR.

Az éves előirányzatokat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak kell jóváhagynia a többéves pénzügyi kereten belül.

(2) A program pénzügyi keretösszegén belül irányadó összegeket kell elkülöníteni a 8. cikkben felsorolt támogatható intézkedésekre, az egyes intézkedéstípusokra vonatkozóan a mellékletben meghatározott százalékos arányokon belül. A Bizottság eltérhet a mellékletben meghatározott indikatív forráselosztástól, de a pénzügyi keretösszegeből az egyes intézkedéstípusokra elkülönített összeget legfeljebb 20 %-kal növelheti.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ha e 20 %-os korlát megemelésére van szükség, a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a mellékletben foglalt indikatív forráselosztás módosítására vonatkozóan.

10. cikk

A pénzügyi beavatkozás típusai és a társfinanszírozás

(1) A Bizottság a programot a 966/2012/EU, Euratom rendelettel összhangban hajtja végre.

(2) A 8. cikkben felsorolt, támogatható intézkedéseknek a program keretében történő pénzügyi támogatása bármely következő formában megvalósulhat:

11. cikk

Éves munkaprogramok

A program végrehajtása érdekében a Bizottság éves munkaprogramokat fogad el. E munkaprogramoknak biztosítaniuk kell a 3., a 4., illetve a 5. cikkben meghatározott általános, konkrét és operatív célkitűzések következetes végrehajtását, és meg kell határozniuk a várt eredményeket, a végrehajtás módját és a teljes összegüket. Támogatások esetében az éves munkaprogramoknak a finanszírozott intézkedéseket, a kiválasztási és elbírálási kritériumokat és a maximális társfinanszírozási rátát is tartalmazniuk kell.

A program keretében kommunikációs intézkedésekre elkülönített forrásoknak az Unió politikai prioritásairól folytatott szervezeti kommunikáció fedezéséhez is hozzá kell járulniuk, amennyiben e prioritások kapcsolódnak a 3. cikkben meghatározott általános célkitűzéshez.

12. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A Bizottság olyan megfelelő intézkedéseket tesz, amelyek csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek ellen megelőző intézkedések, hatékony ellenőrzések, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtásának, valamint – adott esetben – hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi bírságoknak az alkalmazásával biztosítják, hogy az e rendelet alapján finanszírozott intézkedések végrehajtása során az Európai Unió pénzügyi érdekei védelemben részesüljenek.

(2) A Bizottság vagy képviselői, valamint a Számvevőszék a dokumentumok alapján és a helyszínen történő ellenőrzési hatáskörrel rendelkezik a vissza nem térítendő támogatások kedvezményezettjei, valamint a program alapján uniós forrásból részesülő kivitelezők és alvállalkozók felett.

(3) Az OLAF – a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanács rendeletben⁽¹⁾, valamint a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ foglalt rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően – vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és egyéb vizsgálatokat folytathat annak megállapítására, hogy elkövettek-e valamely támogatási megállapodással, támogatási határozattal vagy a programból történő finanszírozásra vonatkozó szerződéssel összefüggésben az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást, korrupciót vagy más jogellenes cselekményt.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az e rendelet végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá a rendelet végrehajtása keretében létrejött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és támogatási határozatoknak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot, a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és nyomozásokat.

III. FEJEZET

NYOMON KÖVETÉS, ÉRTÉKELÉS ÉS FELHATALMAZÁS

13. cikk

Nyomon követés és értékelés

(1) A Bizottság évente tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a program végrehajtásáról, beleértve a program célkitűzéseinek elérését és az eredményeket is. A tájékoztatásnak a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködésre és koordinációra, valamint más vonatkozó uniós szintű programokkal és fellépésekkel való összhangra és kiegészítő jellegre vonatkozó információkat is tartalmaznia kell. A források felhasználásának átláthatóbbá tétele érdekében a Bizottság folyamatosan közzéteszi a program keretében támogatott intézkedések és tevékenységek eredményeit, beleértve a megfelelő honlapokon való közzétételt is.

(2) A Bizottság elvégzi a program alapos értékelését, és az Európai Parlament és a Tanács részére:

a) az intézkedések meghosszabbítására, módosítására vagy felfüggesztésére vonatkozó döntés meghozatala céljából 2017. december 31-ig független felidős értékelő jelentést nyújt be valamennyi intézkedés céljainak megvalósulásáról, az eredményekről és hatásokról, a források felhasználásának hatékonyságáról és eredményességéről, illetve a program uniós hozzáadott értékéről; a felidős értékelő jelentésben ezenkívül megvizsgálja az egyszerűsítés lehetőségét, a program belső és külső koherenciáját, hogy a program célkitűzései továbbra relevánsak-e, valamint az intézkedések hozzájárulását az Unió intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó prioritásaihoz; figyelembe kell vennie továbbá a Hercule II program célkitűzéseinek teljesüléséről készített értékelés eredményeit;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom rendelete az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK rendelete az Európai Községek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

b) 2021. december 31-ig végleges értékelő jelentést nyújt be a program célkitűzéseinek eléréséről, beleértve a program hozzáadott értékét is; ezenfelül a program hosszabb távú eredményeit és hatásainak fenntarthatóságát is értékelni kell, hogy az értékelés eredménye felhasználható legyen bármely ezt követő program megújítására, módosítására vagy felfüggesztésére vonatkozó döntés meghozatalakor.

(3) Minden részt vevő ország és más kedvezményezett köteles átadni a Bizottságnak minden olyan adatot és információt, amely az átláthatóság és az elszámoltathatóság növeléséhez, valamint a programnak és ezen belül az együttműködésnek és a koordinációnak az (1) és (2) bekezdésben említett nyomon követéséhez és értékeléséhez szükséges.

14. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 9. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól, 2014. március 21-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 9. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 804/2004/EK határozat hatályát veszti.

Az említett határozat alapján végzett tevékenységekhez kapcsolódó pénzügyi kötelezettségekre, valamint az abban meghatározott jelentéstételi kötelezettségekre azonban a kötelezettségek teljesítéséig továbbra is az említett határozat vonatkozik.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követőnapon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

MELLÉKLET

A FORRÁSOK INDIKATÍV ELOSZTÁSA

A 8. cikkben felsorolt támogatható intézkedésekre fordítható források indikatív elosztása az alábbi:

Intézkedéstípus	Részesedése a költségvetésből (%-ban)
a) Technikai segítségnyújtás	Legalább 70
b) Képzés	Maximum 25
c) A 8. cikk a) és b) pontja alá nem tartozó bármely egyéb intézkedés	Maximum 5

A Bizottság nyilatkozata a 13. cikkről

Az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül, a Bizottság szándékában áll, hogy az Európai Parlamenttel folytatott strukturális párbeszéd keretében 2015 januárjától a PIF-jelentéssel összefüggésben benyújtsa az Európai Parlament illetékes bizottságának a rendelet végrehajtásáról szóló éves jelentést, ideértve a mellékletben szereplő költségvetési bontást, valamint a munkaprogramot.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 251/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról és az 1601/91/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1601/91/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ és a 122/94/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ sikeresnek bizonyult az ízesített bor, az ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok (a továbbiakban: ízesített borászati termékek) szabályozásában. A technológiai innováció, a piaci fejlemények és a fogyasztói elvárások alakulásának fényében azonban naprakésszé kell tenni egyes ízesített borászati termékek meghatározására, megnevezésére, kiszerelésére, jelölésére és földrajzi árujelzőinek oltalmára vonatkozó szabályokat, figyelembe véve ugyanakkor a hagyományos előállítási módszereket is.
- (2) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következtében az 1601/91/EGK rendelet alapján a Bizottságra ruházott hatásköröknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: az EUMSZ) 290. és 291. cikkével történő összehangolása érdekében további módosításokra van szükség. E módosítások hatókörére tekintettel

helyénvaló az 1601/91/EGK rendeletet hatályon kívül helyezni és felváltani ezzel a rendelettel. A 122/94/EK rendelet aromaanyagokra és alkohol hozzáadására vonatkozó, néhány ízesített borászati termékre alkalmazandó szabályokat vezetett be; az egyértelműség biztosítása érdekében ezeket bele kell foglalni ebbe a rendeletbe.

- (3) Az ízesített borászati termékek kiszerelésére és jelölésére az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ alkalmazandó, kivéve, ha ez a rendelet másként nem rendelkezik.
- (4) Az ízesített borászati termékek fontosak a fogyasztók, a gyártók és a mezőgazdasági ágazat számára az Unióban. Az ízesített borászati termékekre vonatkozó intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a fogyasztóvédelem magas szintjének a biztosításához, a megtévesztő eljárások megelőzéséhez, valamint a piac átláthatóságának és a tisztességes versenynek a megvalósításához. Mindezek révén az intézkedések hozzájárulnak az uniós ízesített borászati termékek által a belső piacon és a világpiacra elért hírnév megőrzéséhez azáltal, hogy továbbra is figyelembe veszik az ízesített borászati termékek előállítása során alkalmazott hagyományos eljárásokat, valamint a fogyasztóvédelem és a fogyasztók tájékoztatása iránti megnövekedett igényt. Ugyanakkor figyelembe kell venni a technológiai innovációt is azoknál a termékeknél, amelyeknél az innováció a minőség javítását szolgálja anélkül, hogy az érintett ízesített borászati termékek hagyományos jellegét befolyásolná.
- (5) Az ízesített borászati termékek előállítása az uniós mezőgazdasági ágazat egyik fontos piaci elhelyezési területét képezi, amire a szabályozási keretben hangsúlyt kell fektetni.
- (6) A fogyasztók érdekében e rendeletet az uniós piacon forgalomba hozott valamennyi ízesített borászati termékre alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy azokat a tagállamokban vagy harmadik országokban állították-e elő. Az uniós ízesített borászati termékek hírnevének a világpiacra történő megőrzése és javítása érdekében az e rendeletben előírt szabályok az Unióban kivitelt céljára ízesített borászati termékekre is alkalmazandók.

⁽¹⁾ HL C 43., 2012.2.15., 67. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. január 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 17-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 1991. június 10-i 1601/91/EGK rendelete az ízesített bor, az ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerelésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról (HL L 149., 1991.6.14., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 1994. január 25-i 122/94/EK rendelete az ízesített bor, az ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerelésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló 1601/91/EGK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó egyes részletes szabályok megállapításáról (HL L 21., 1994.1.26., 7. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendelete a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.)

- (7) Az ízesített borászati termékeket szabályozó uniós jog egyértelműségének és átláthatóságának biztosítása érdekében egyértelműen meg kell határozni az említett jog hatálya alá tartozó termékeket, valamint az ízesített borászati termékek előállítására, megnevezésére, kiszerezésére és címkézésére vonatkozó kritériumokat, különös tekintettel a kereskedelmi megnevezésekre. Rögzíteni kell továbbá a származás önkéntes feltüntetésére vonatkozó egyedi szabályokat is, amelyek kiegészítik az 1169/2011/EU rendeletben szereplő szabályokat. Ilyen jellegű szabályok meghatározásával az előállítási lánc minden szakasza szabályozott, a fogyasztók pedig védelemben és megfelelő tájékoztatásban részesülnek.
- (8) Az ízesített borászati termékek meghatározásainak továbbra is tiszteltetben kell tartaniuk a hagyományos minőségi eljárásokat, de e meghatározásokat a technológiai fejlemények fényében naprakésszé kell tenni és fejleszteni kell.
- (9) Az ízesített borászati termékeket olyan szabályoknak és korlátozásoknak megfelelően kell előállítani, amelyek biztosítják, hogy a fogyasztók minőséggel és előállítási módszerekkel kapcsolatos elvárásai teljesüljenek. Az e területre vonatkozó nemzetközi előírások teljesítése érdekében meg kell határozni az előállítási módszereket, és a Bizottságnak főszabályként a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) által ajánlott és közzétett előírásokat kell figyelembe vennie.
- (10) Az 1333/2008/EK ⁽¹⁾, valamint az 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾ alkalmazni kell az ízesített borászati termékekre is.
- (11) Ezen túlmenően a fogyasztói elvárásoknak és a hagyományos minőségi eljárásoknak való megfelelés érdekében az ízesített borászati termékek előállítása során felhasznált etil-alkohol kizárólag mezőgazdasági eredetű lehet. Ezzel az alapvető mezőgazdasági termékek piaci elhelyezése is biztosított lesz.
- (12) Tekintettel az ízesített borászati termékek ágazatának fontosságára és összetettségére, helyénvaló az ízesített borászati termékek megnevezésére és kiszerezésére vonatkozó olyan egyedi szabályok megállapítása, amelyek kiegészítik az 1169/2011/EU rendeletben meghatározott jelölési rendelkezéseket. Az említett egyedi szabályoknak továbbá meg kell akadályozniuk az ízesített borászati termékek kereskedelmi megnevezéseivel való visszaélést az olyan termékek esetében, amelyek nem felelnek meg az e rendeletben szereplő követelményeknek.
- (13) Annak érdekében, hogy a fogyasztók jobban megérthessék, lehetővé kell tenni a kereskedelmi megnevezésnek az 1169/2011/EU rendeletben említett szokásos névvel való kiegészítését.
- (14) A 834/2007/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ többek között a feldolgozott, élelmiszernek szánt mezőgazdasági termékekre, így az ízesített borászati termékekre is vonatkozik. Ennek megfelelően, az abban a rendeletben meghatározott feltételeknek és az annak értelmében elfogadott jogi aktusoknak megfelelő ízesített borászati termékek ízesített ökológiai borászati termékeként hozhatók forgalomba.
- (15) A minőségpolitika alkalmazása során és a földrajzi árujelzővel ellátott, ízesített borászati termékek magas minőségének biztosítása érdekében a tagállamok az e rendeletben meghatározottaknál szigorúbb szabályokat fogadhatnak el a saját területükön előállított, földrajzi árujelzővel ellátott, ízesített borászati termékek előállítására, megnevezésére, kiszerezésére és jelölésére vonatkozóan, amennyiben e szabályok összeegyeztethetők az uniós joggal.
- (16) Tekintve, hogy a 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, az 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾, valamint az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁶⁾ meghatározott, földrajzi árujelzőkről szóló rendelkezések nem alkalmazandók az ízesített borászati termékekre, egyedi szabályokat kell alkotni az ízesített borászati termékek földrajzi árujelzőinek oltalmára. Ha az érintett ízesített borászati termék minősége, hírneve vagy más jellemzője lényegében az adott földrajzi eredetnek tulajdonítható, indokolt földrajzi árujelzőket használni az ízesített borászati termékek meghatározott ország területéről, illetve az adott terület régiójából vagy helységéből származóként való azonosítására, és ezeket az árujelzőket a Bizottságnak nyilvántartásba kell vennie.
- ⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1333/2008/EK rendelete az élelmiszer-adalékanyagokról (HL L 354., 2008.12.31., 16. o.).
- ⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1334/2008/EK rendelete az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről, valamint az 1601/91/EGK tanácsi rendelet, a 2232/96/EK és a 110/2008/EK rendelet, valamint a 2000/13/EK irányelv módosításáról (HL L 354., 2008.12.31., 34. o.).
- ⁽³⁾ A Tanács 2007. június 28-i 834/2007/EK tanácsi rendelete az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.).
- ⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. január 15-i 110/2008/EK rendelete a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 39., 2008.2.13., 16. o.).
- ⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. november 21-i 1151/2012/EU rendelete a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről (HL L 343., 2012.12.14., 1. o.).
- ⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

- (17) E rendeletben meg kell határozni a harmadik országok és az Unió földrajzi árujelzőinek bejegyzésére, a földrajzi árujelzőknek való megfelelésre, azok módosítására és esetleges törlésére vonatkozó eljárást.
- (18) A tagállami hatóságoknak felelősséget kell vállalniuk az e rendeletnek való megfelelés biztosításáért, és rendelkezéseket kell hozni, hogy a Bizottság nyomon követhesse és ellenőrizhesse e megfelelést.
- (19) Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítése vagy módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ízesített borászati termékek előállításához szükséges termelési eljárásokra vonatkozóan; a földrajzi területek körülhatárolására vonatkozó kritériumokra és az ilyen területeken folytatott termeléssel kapcsolatos szabályokra, korlátozásokra és eltérésekre vonatkozóan, azon feltételekre vonatkozóan, amelyek teljesülése esetén a termékre vonatkozó előírások további követelményekkel egészülhetnek ki; azon esetek meghatározására vonatkozóan, amelyekben egy termelő egyénileg is kérelmezheti valamely földrajzi árujelző oltalmát és azon korlátozások meghatározására vonatkozóan, amelyek a földrajzi árujelző oltalmáért folyamodni jogosult kérelmezők körét szabályozzák; a földrajzi árujelző oltalma iránti kérelem tekintetében betartandó feltételek meghatározására vonatkozóan, a Bizottság által végzett vizsgálatra vonatkozóan, a kifogásolási eljárásra vonatkozóan és a földrajzi árujelzők módosítására és törlésére vonatkozó eljárásokra vonatkozóan; a határokon átnyúló kérelmekre alkalmazandó feltételek meghatározására vonatkozóan; a kérelmek vagy az igénylések benyújtása időpontjának meghatározására vonatkozóan, amely időponttól kezdve az oltalom érvényes vagy amely időpontban a módosítás hatályba lép; a termékleírás módosítására vonatkozó feltételek megállapítására vonatkozóan, beleértve azt is, amikor a módosítás nem jelentős módosításnak minősül és a módosítására vonatkozó kérelemmel és annak jóváhagyásával kapcsolatos feltételek megállapítása abban az esetben, amikor azok nem vonnak magukkal változtatásokat az egységes dokumentumban; az oltalom alatt álló elnevezéssel kapcsolatos korlátozásokra vonatkozóan; az e rendelet alkalmazásához és az ízesített borászati termékekre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásoknak való megfeleléshez szükséges azon információk jellegére és típusára vonatkozóan, amelyekről a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere keretében értesítést kell küldeni, az értesítés módszereire vonatkozóan, rendelkezésre bocsátott információkhoz vagy információk rendszerekhez való hozzáférés jogára vonatkozó szabályokra és az információk közzétételének módzataira vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (20) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot az ízesített borászati termékek összetételének meghatározására szolgáló analitikai módszerek tekintetében; a földrajzi

árujelzők oltalmának megadására vagy megtagadására vonatkozó határozatok tekintetében; a földrajzi árujelzők és a meglévő földrajzi megjelölések törlésére vonatkozó határozatok tekintetében; a termékleírás nem jelentős módosításai tárgyában a módosító kérelmek jóváhagyásáról meghozott határozatok tekintetében; a termékleírásban a földrajzi árujelzők meghatározásával kapcsolatban nyújtandó tájékoztatás tekintetében; a nyilvánosság számára rendelkezésre álló földrajzi árujelzőkre vonatkozó oltalom megadására vagy megtagadására vonatkozó döntéshozatal módja tekintetében; a határokon átnyúló kérelmek benyújtására az alkalmazandó szabályokra vonatkozó rendelkezések tekintetében; a tagállamok által elvégzendő vizsgálatokkal és ellenőrzések tekintetében; a földrajzi árujelző oltalma vagy módosításának jóváhagyása iránti kérelmek vizsgálatára – beleértve e kérelmek elfogadhatóságát is – irányuló eljárás, továbbá a kifogást tartalmazó, valamint a törlés és az átminősítés iránti kérelmekre – beleértve ezek elfogadhatóságát is – irányuló eljárás és a meglévő, oltalom alatt álló földrajzi megjelölésekkel kapcsolatos tájékoztatás tekintetében; a tagállamok által elvégzendő adminisztratív és fizikai ellenőrzésekre vonatkozó szabályok tekintetében; a tagállamok és a bizottság közötti információcsere vonatkozó kérelmek tekintetében szükséges információk szolgáltatására, a közlendő információk kezelésére vonatkozó rendelkezésekre, az értesítések tartalmával, formájával, ütemezésével, gyakoriságával és határidejével kapcsolatos szabályokra, valamint az információknak, illetve dokumentumoknak a tagállamok, a harmadik országok illetékes hatóságai vagy a nyilvánosság számára történő eljuttatására vagy azok rendelkezésére bocsátására vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatos szabályok tekintetében – végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. E végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kell gyakorolni.

- (21) A Bizottságnak végrehajtási jogi aktusok révén, és sajátos jellegükre tekintettel a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül gondoskodnia kell az egységes dokumentumnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetéséről, határoznia kell arról, hogy a földrajzi árujelző oltalmára irányuló kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítja és elutasítja, valamint nyilvántartást kell létrehoznia és naprakészen tartania az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzőkről, amely magában foglalja a meglévő földrajzi megjelölések nyilvántartásban történő felsorolását, illetve ezek nyilvántartásból való törlését is.
- (22) Az 1601/91/EGK rendeletben előírt szabályokról az e rendeletben előírt szabályokra való áttérés olyan nehézségeket okozhat, amelyekkel e rendelet nem foglalkozik. Ezért a szükséges átmeneti intézkedések elfogadását lehetővé tevő hatáskört kell a Bizottságra átruházni.
- (23) Az 1601/91/EGK rendeletben előírt szabályokról az e rendeletben meghatározott szabályokra való áttérés megkönnyítése érdekében elegendő időt és megfelelő rendelkezéseket kell biztosítani. A meglévő készletek forgalmazását azok kimerüléséig mindenféleképpen lehetővé kell tenni e rendelet alkalmazásának időpontja után.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (24) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az ízesített borászati termékek megnevezésére, kiserelésére, jelölésére és az ezen termékek földrajzi árujelzőinek oltalmára vonatkozó szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet az ízesített borászati termékek meghatározására, megnevezésére, kiserelésére és jelölésére, valamint az ízesített borászati termékek földrajzi árujelzőinek oltalmára vonatkozó szabályokat határozza meg.

(2) Az 1169/2011/EU rendelet az ízesített borászati termékek kiserelésére és jelölésére vonatkozik, kivéve, ha ez a rendelet másként nem rendelkezik.

(3) E rendeletet alkalmazni kell az Unió piacán forgalomba hozott valamennyi ízesített borászati termékre, függetlenül attól, hogy azokat a tagállamokban vagy harmadik országban állították-e elő, valamint az Unióban kivitel céljára előállított ízesített borászati termékekre.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „kereskedelmi megnevezés”: az e rendeletben előírt bármely ízesített borászati termék neve;
2. „leírásmegnevezés”: az ízesített borászati termék jellemzőit tartalmazó felsorolás;
3. „földrajzi árujelző”: valamely régióból, meghatározott helyről vagy országból származó ízesített borászati termék meghatározására utaló jelölés, amely termék adott minősége, hírneve vagy más jellemzője lényegében az adott földrajzi eredetnek tulajdonítható.

II. FEJEZET

AZ ÍZESÍTETT BORÁSZATI TERMÉKEK MEGHATÁROZÁSA, MEGNEVEZÉSE, KISZERELÉSE ÉS JELÖLÉSE

3. cikk

Az ízesített borászati termékek fogalommeghatározása és osztályozása

(1) Az ízesített borászati termékek a borászati ágazatnak az 1308/2013/EU rendeletben említett termékeiből előállított olyan termék, amelyet ízesítettek. E termékek a következő kategóriákba sorolhatók:

- a) ízesített borok;
 - b) ízesített boralapú italok;
 - c) ízesített boralapú koktélok.
- (2) Ízesített bor az olyan ital:
- a) amelyet, a „retsina” bor kivételével, az 1308/2013/EU rendelet II. melléklete IV. részének 5. pontjában, valamint VII. melléklete II. részének 1. és 3–9. pontjában meghatározott egy vagy több szőlőből készült termékből állítanak elő;
 - b) amelyben az a) pontban említett szőlőből készült termékek a termék összterfogatának legalább 75 %-át teszik ki;
 - c) amely alkohol hozzáadásával készülhet;
 - d) amely színezőanyagok hozzáadásával készülhet;
 - e) amely szőlőmust, részben erjedt szőlőmust vagy mindkettő hozzáadásával készülhet;
 - f) amelyet édesíthetnek;
 - g) amelynek térfogatszázalékban kifejezett tényleges alkoholtartalma minimum 14,5 térfogatszázalék és legfeljebb 22 térfogatszázalék és térfogatszázalékban kifejezett összes alkoholtartalma legalább 17,5 térfogatszázalék.
- (3) Ízesített boralapú ital az olyan ital:
- a) amelyet, az alkohol hozzáadásával készült borok és a „retsina” bor kivételével, az 1308/2013/EU rendelet VII. melléklete II. részének 1., 2. és 4–9. pontjában meghatározott egy vagy több szőlőből készült termékből állítanak elő;
 - b) amelyben az a) pontban említett szőlőből készült termékek a termék összterfogatának legalább 50 %-át teszik ki;
 - c) amelyet alkohol hozzáadása nélkül készítenek, kivéve, ha a II. melléklet eltérően nem rendelkezik;
 - d) amely színezőanyagok hozzáadásával készülhet;

- e) amely szőlőmust, részben erjedt szőlőmust vagy mindkettő hozzáadásával készülhet;
 - f) amelyet édesíthetnek;
 - g) amelynek térfogatszázalékban kifejezett tényleges alkoholtartalma legalább 4,5 térfogatszázalék és kevesebb, mint 14,5 térfogatszázalék.
- (4) Ízesített boralapú koktél az olyan ital:
- a) amelyet, az alkohol hozzáadásával készült borok és a „ret-sina” bor kivételével, az 1308/2013/EU rendelet VII. melléklete II. részének 1., 2. és 4–11. pontjában] meghatározott egy vagy több, szőlőből készült termékből állítanak elő;
 - b) amelyben az a) pontban említett, szőlőből készült termékek a termék összetérfogatának legalább 50 %-át teszik ki;
 - c) amelyet alkohol hozzáadása nélkül készítenek;
 - d) amely színezőanyagok hozzáadásával készülhet;
 - e) amelyet édesíthetnek;
 - f) amelynek térfogatszázalékban kifejezett tényleges alkoholtartalma több mint 1,2 térfogatszázalék és kevesebb mint 10 térfogatszázalék.

4. cikk

Az ízesített borászati termékekkel kapcsolatos előállítási eljárások és analitikai módszerek

(1) Az ízesített borászati termékek előállításakor be kell tartani az I. és a II. mellékletben meghatározott előírásokat, korlátozásokat és megnevezéseket.

(2) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 33. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ízesített borászati termékek előállítására engedélyezett eljárások megállapítására, figyelembe véve a fogyasztók igényeit.

Az első albekezdésben említett engedélyezett előállítási eljárások megállapításakor a Bizottság a OIV által ajánlott és közzétett előállítási eljárásokat veszi figyelembe.

(3) A Bizottság szükség szerint végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az ízesített borászati termékek összetételének meghatározására szolgáló analitikai módszereket. A módszereknek az OIV által ajánlott és közzétett releváns módszereken kell alapulniuk, kivéve, ha ezek az elérni kívánt cél tekintetében nem lennének hatékonyak vagy megfelelőek. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az említett módszerek izottság által történő elfogadásáig az érintett tagállam által engedélyezett módszereket kell alkalmazni.

(4) Az 1308/2013/EU tanácsi rendelet 74. cikkével, 75. cikke (4) bekezdésével és 80. cikkével összhangban megállapított borászati eljárásokat és korlátozásokat a 2. cikkben felsorolt ízesített borászati termékek előállításához felhasznált szőlőből készült termékekre kell alkalmazni.

5. cikk

Kereskedelmi megnevezések

(1) Az uniós piacon forgalomba hozott ízesített borászati termékekre a II. mellékletben meghatározott kereskedelmi megnevezéseket kell alkalmazni, feltéve, hogy e termékek megfelelnek az említett mellékletben a megfelelő kereskedelmi megnevezés tekintetében meghatározott követelményeknek. A kereskedelmi megnevezések kiegészíthetők az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének o) pontjában meghatározott szokásos névvel.

(2) Ha az ízesített borászati termékek több kereskedelmi megnevezés követelményeinek is megfelelnek, csak egy megfelelő kereskedelmi megnevezés engedélyezett, kivéve, ha a II. melléklet eltérően nem rendelkezik.

(3) Az e rendeletben meghatározott követelményeknek meg nem felelő alkoholtartalmú italokat nem lehet a „hasznos”, „típusú”, „stílusú”, „készített”, „ízű” szavakkal, szófordulatokkal vagy bármely kereskedelmi megnevezéshez hasonló kifejezéssel megnevezni, kizárni vagy jelölni.

(4) A kereskedelmi megnevezéseket ki lehet egészíteni vagy fel lehet váltani valamely, e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel.

(5) A 26. cikk sérelme nélkül a kereskedelmi megnevezéseket nem egészíthetik ki a borászati termékek tekintetében engedélyezett oltalom alatt álló eredetmegjelölések vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzések.

6. cikk

Kiegészítő információk a kereskedelmi megnevezésekhez

(1) A 5. cikkben említett kereskedelmi megnevezéseket az ízesített borászati termék cukortartalma tekintetében ki lehet egészíteni az alábbi információkkal:

a) „extra száraz”: olyan termékek esetében, amelyek literenkénti cukortartalma 30 grammnál kevesebb, és – az ízesített borok kategóriájában – amelyek alkoholtartalma a 3. cikk (2) bekezdésének g) pontjától eltérve legalább 15 térfogatszázalék;

b) „száraz”: olyan termékek esetében, amelyek literenkénti cukortartalma 50 grammnál kevesebb, és – az ízesített borok kategóriájában – amelyek alkoholtartalma a 3. cikk (2) bekezdésének g) pontjától eltérve legalább 16 térfogatszázalék;

c) „félzáraz”: olyan termékek esetében, amelyek literenkénti cukortartalma legalább 50 és kevesebb, mint 90 gramm;

d) „félédes”: olyan termékek esetében, amelyek literenkénti cukortartalma legalább 90 és kevesebb, mint 130 gramm;

e) „édes”: olyan termékek esetében, amelyek literenkénti cukortartalma 130 gramm vagy annál több.

Az első albekezdés a)–e) pontjában szereplő cukortartalom invertcukorban van kifejezve.

A „félédes” és az „édes” kifejezés mellett a cukortartalmat is fel lehet tüntetni, amelyet az invertcukor literenkénti mennyiségében, grammal kell kifejezni.

(2) Amennyiben a kereskedelmi megnevezést kiegészíti a „pezsgő” kifejezés, vagy a kereskedelmi megnevezés tartalmazza azt, a felhasznált pezsgő mennyisége nem lehet kevesebb a 95 %-ánál.

(3) A kereskedelmi megnevezéseket ki lehet egészíteni a fő ízesítőre való hivatkozással is.

7. cikk

A származás feltüntetése

Amennyiben fel van tüntetve az ízesített borászati termék származása, annak meg kell felelnie azon a helynek, ahol az ízesített borászati terméket előállítják. A származást a „készült (...) -ban” kifejezéssel vagy ezzel egyenértékű szavakkal kell jelezni, a megfelelő tagállam vagy harmadik ország nevével kiegészítve.

8. cikk

Az ízesített borászati termékek kiserelése és jelölése során használt nyelv

(1) A II. mellékletben meghatározott, dőlt betűkkel szedett kereskedelmi megnevezések fordítását nem kell sem az ízesített borászati termékek címkéjén, sem pedig azok kiserelésén feltüntetni.

Az e rendeletben meghatározott kiegészítő információkat, amennyiben szavakkal fejezik ki őket, az Unió legalább egy hivatalos nyelvén fel kell tüntetni.

(2) Az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelző neve azon a nyelven vagy nyelveken szerepel a címkén, amelyen bejegyezték, még akkor is, ha a földrajzi árujelző a 5. cikk (4) bekezdésével összhangban helyettesíti a kereskedelmi megnevezést.

Amennyiben az e rendelet értelmében oltalom alatt álló földrajzi árujelző neve nem a latin ábécé betűivel írandó, úgy a név az Unió egy vagy több hivatalos nyelvén is feltüntethető.

9. cikk

A tagállamok által elfogadott szigorúbb szabályok

A tagállamok a saját területükön előállított, e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel ellátott ízesített borászati termékekre vagy az új földrajzi árujelzők bevezetésére vonatkozó minőségpolitika alkalmazása során a 4. cikkben, valamint az I. és a II. mellékletben foglaltaknál szigorúbb szabályokat határozhatnak meg az előállításra és megnevezésre vonatkozóan, feltéve, hogy e szabályok az uniós joggal összhangban vannak.

III. FEJEZET

FÖLDRAJZI ÁRUJELZŐK

10. cikk

Az oltalom iránti kérelem tartalma

(1) A valamely elnevezés oltalom alatt álló földrajzi árujelzőnek való minősítése iránti kérelemnek magában kell foglalnia a következőket tartalmazó műszaki dokumentációt:

- a) az oltalomban részesítendő elnevezés;
- b) a kérelmező neve és címe;
- c) a (2) bekezdésben említett termékleírás; és
- d) a (2) bekezdésben említett termékleírást összefoglaló egységes dokumentum.

(2) Ahhoz, hogy valamely terméket az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel lehessen ellátni, a terméknek meg kell felelnie a vonatkozó termékleírásnak, amely legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) az oltalomban részesítendő elnevezés;
- b) a terméknek, különösen a főbb analitikai jellemzőinek leírása, valamint érzékszervi jellemzőinek feltüntetése;
- c) adott esetben az egyes előállítási eljárások és előírások, valamint a termék előállítására vonatkozó korlátozások;
- d) az érintett földrajzi terület körülhatárolása;
- e) az 2. cikk (3) bekezdésében említett kapcsolatot alátámasztó adatok;
- f) az uniós vagy nemzeti jogban, illetve – amennyiben ezt a tagállamok előírják – az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt kezelő szervezet által megállapított alkalmazandó követelmények, amelyek objektívek, megkülönböztetéstől mentesek és összeegyeztethetők az uniós joggal;
- g) a legfontosabb alapanyag megjelölése, amelyből az ízesített borászati terméket előállították;
- h) a termékleírás tekintetében a rendelkezések betartását ellenőrző hatóságok vagy szervek neve, címe és konkrét feladatai.

11. cikk**Oltalom iránti kérelem harmadik országbeli földrajzi terület esetében**

(1) Amennyiben az oltalom iránti kérelem harmadik országbeli földrajzi területre vonatkozik, a 10. cikkben előírt adatokon kívül bizonyítékot kell szolgáltatni arról, hogy a szóban forgó elnevezés a származási országban oltalom alatt áll.

(2) Az oltalom iránti kérelmet a kérelmezőnek közvetlenül vagy az érintett harmadik ország hatóságain keresztül a Bizottsághoz kell eljuttatni.

(3) Az oltalom iránti kérelmet az Unió valamelyik hivatalos nyelvén vagy az e nyelvek egyikén készült, hitelesített fordítással kiegészítve kell benyújtani.

12. cikk**Kérelmezők**

(1) Minden termelői érdekcsoport vagy – kivételes esetben – egyedi termelő benyújthat kérelmet földrajzi árujelző oltalmára. Az oltalom iránti kérelemhez egyéb érdekelt felek is csatlakozhatnak.

(2) Termelők csak a saját maguk által készített ízesített borászati termék oltalmára nyújthatnak be kérelmet.

(3) Határon átnyúló földrajzi területet jelölő elnevezés esetén közös oltalom iránti kérelem is benyújtható.

13. cikk**Előzetes nemzeti eljárás**

(1) Az Unióból származó ízesített borászati termékek földrajzi árujelzőjének oltalma iránti kérelmek előzetes nemzeti eljárás tárgyát képezik e cikk (2)–(7) bekezdésének megfelelően.

(2) Az oltalom iránti kérelmet azon tagállamban kell benyújtani, amely területéről a földrajzi árujelző származik.

(3) A tagállam megvizsgálja, hogy az oltalom iránti kérelem megfelel-e az e fejezetben meghatározott feltételeknek.

A tagállam nemzeti eljárás keretében biztosítja az oltalom iránti kérelem megfelelő közzétételét, és a közzétételtől számított legalább két hónapos időszakot ír elő, amely során bármely, jogos érdeklő és a tagállam területén lakóhellyel rendelkező természetes személy vagy ott letelepedett jogi személy a tagállamhoz benyújtott, megfelelően indokolt nyilatkozat útján kifogást emelhet a javasolt oltalom ellen.

(4) Ha a tagállam úgy ítéli meg, hogy a földrajzi árujelző nem felel meg a vonatkozó követelményeknek vagy általában véve nem felel meg az uniós jognak, elutasítja a kérelmet.

(5) Ha a tagállam úgy ítéli meg, hogy a vonatkozó követelmények teljesülnek, akkor:

a) legalább az interneten közzéteszi az egységes dokumentumot és a termékleírást; és

b) oltalom iránti kérelmet juttat el a Bizottsághoz, amely kérelem tartalmazza a következőket:

i. a kérelmező neve és címe;

ii. a 10. cikk (2) bekezdésében említett termékleírás;

iii. a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett egységes dokumentum;

iv. a tagállam nyilatkozata, amelyben úgy ítéli meg, hogy a kérelmező által benyújtott kérelem megfelel az előírt feltételeknek; és

v. az a) pontban említett közzétételre vonatkozó hivatkozás.

Az első albekezdés b) pontjában említett információkat az Unió valamelyik hivatalos nyelvén vagy az e nyelvek egyikén készített hitelesített fordítással kiegészítve kell továbbítani.

(6) A tagállamok 2015. március 28-ig elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az e cikknek való megfeleléshez szükségesek.

(7) Abban az esetben, ha egy tagállamban nem léteznek nemzeti jogszabályok a földrajzi árujelzők oltalmára vonatkozóan, a tagállam az elnevezést az e fejezetben foglaltaknak megfelelően – kizárólag átmeneti jelleggel – nemzeti szinten oltalomban részesítheti. Az oltalom a kérelem Bizottsághoz történő benyújtásának időpontjától kezdődik, és megszűnik azzal a nappal, amelyen a bejegyzésről vagy annak megtagadásáról szóló határozatot e fejezet alapján meghozzák.

14. cikk**A Bizottság által végzett vizsgálat**

(1) A Bizottság közzéteszi az oltalom iránti kérelem beadásának időpontját.

(2) A Bizottság megvizsgálja, hogy a 13. cikk (5) bekezdésében említett oltalom iránti kérelem megfelel-e az e fejezetben meghatározott feltételeknek.

(3) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az e fejezetben meghatározott feltételek teljesülnek, a 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok révén rendelkezik a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett egységes dokumentumnak és a 13. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett, a termékleírás közzétételére vonatkozó hivatkozásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetéséről.

(4) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az e fejezetben meghatározott feltételek nem teljesülnek, végrehajtási jogi aktus révén rendelkezik a kérelem elutasításáról. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

15. cikk

Kifogásolási eljárás

A 14. cikk (3) bekezdésében előírt közzététel napjától számított két hónapon belül bármely tagállam vagy harmadik ország, illetve bármely, jogos érdekekkel és az oltalmat kérelmező tagállamtól eltérő tagállamban vagy harmadik országban lakóhellyel rendelkező természetes személy vagy ott letelepedett jogi személy az e fejezetben foglalt jogosultsági feltételekre vonatkozó, megfelelően indokolt nyilatkozat Bizottsághoz való benyújtásával kifogást emelhet az oltalom ellen.

Harmadik országban lakóhellyel rendelkező természetes személy vagy ott letelepedett jogi személy esetében a nyilatkozatot az első bekezdésben említett két hónapos határidőn belül közvetlenül vagy a szóban forgó harmadik ország hatóságain keresztül kell benyújtani.

16. cikk

A oltalomról szóló határozat

A Bizottság a 15. cikkben említett kifogásolási eljárás lezárását követően a rendelkezésére álló információk alapján, végrehajtási jogi aktusok révén vagy megadja az e fejezetben meghatározott feltételeknek és az uniós jognak megfelelő földrajzi árujelző oltalmat vagy – ha az említett feltételek nem teljesülnek – elutasítja a kérelmet. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

17. cikk

Homonimák

(1) Az e rendelet alapján már bejegyzett elnevezéssel azonos alakú vagy részben azonos alakú, oltalom iránti kérelem tárgyát képező elnevezés bejegyzése során kellően figyelembe kell venni a helyi és a hagyományos használatot, valamint az összetéveszthetőség veszélyét.

(2) Az olyan azonos alakú elnevezés, amely a fogyasztókat megtévesztve azt a benyomást kelti, hogy a termékek egy másik területről származnak, még akkor sem jegyezhető be, ha az elnevezés az adott termékek származása szerinti terület, régió vagy helység vonatkozásában pontos.

(3) A bejegyzett azonos alakú elnevezés használatát abban az esetben lehet engedélyezni, ha a később bejegyzett azonos alakú elnevezés a gyakorlatban megfelelően elkülönül a nyilvántartásban már szereplőtől, figyelembe véve, hogy az érintett termelők számára egyenlő bánásmódot kell biztosítani, valamint el kell kerülni a fogyasztók megtévesztését.

18. cikk

Az oltalom iránti kérelem elutasításának okai

(1) A köznévvé vált elnevezések nem élvezhetnek oltalmat földrajzi árujelzőként.

E fejezet alkalmazásában a „köznévvé vált elnevezés” olyan ízesített borászati termék neve, amely, bár e termék eredeti előállítási vagy forgalombahozatali helyéhez vagy régiójához kapcsolódik, az Unióban egy ízesített borászati termék köznevévé vált.

Annak megállapítása érdekében, hogy az elnevezés köznevesült-e vagy nem, az összes idevágó tényezőt figyelembe kell venni, különösen:

a) az Unióban fennálló helyzetet, különös tekintettel a fogyasztási területekre;

b) a vonatkozó uniós vagy nemzeti jogot.

(2) Egy elnevezés nem élvezhet oltalmat földrajzi árujelzőként, amennyiben valamely védjegy hírnevének és elismertségének fényében az oltalom félrevezetheti a fogyasztót az ízesített borászati termék valódi mibenlétének vonatkozásában.

19. cikk

Kapcsolat a védjegyekkel

(1) Amennyiben egy földrajzi árujelző e rendelet szerint oltalom alatt áll, el kell utasítani az olyan ízesített borászati termékhez kapcsolódó védjegy lajstromozását, amely használata a 20. cikk (2) bekezdése alá tartozik, ha a védjegy lajstromozására vonatkozó kérelmet a földrajzi árujelző oltalmára irányuló kérelem Bizottsághoz való benyújtásának időpontját követően nyújtják be, és a földrajzi árujelző az oltalom iránti kérelem benyújtását követően oltalmat élvez.

Az első albekezdésben foglaltak megsértésével lajstromozott védjegyeket érvényteleníteni kell.

(2) A 17. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az olyan védjegy, amelynek használata a 20. cikk (2) bekezdése alá tartozik, és amelyet a földrajzi árujelző oltalmára irányuló kérelem Bizottsághoz való benyújtásának időpontja előtt kérelmeztek vagy lajstromoztak, illetve amely – amennyiben az érintett jogszabályok erre lehetőséget adnak – az említett időpontig használat révén meghonosodott az Unióban, továbbra is használható és megújítható a földrajzi árujelző oltalmának ellenére, feltéve, hogy nincs ok a védjegyo ltalom törlésére vagy megszüntetésének megállapítására a 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, illetve a 207/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ értelmében.

Ilyen esetben a földrajzi árujelzőnek a megfelelő védjeggyel párhuzamosan történő használata megengedett.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. október 22-i 95/2008/EK irányelve a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 299., 2008.11.8., 25. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelete a közösségi védjegyről (HL L 78., 2009.3.24., 1. o.).

20. cikk

Oltalom

(1) Bármely forgalmazó használhatja az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt azon az ízesített borászati terméken, amelyet a vonatkozó termékleírásnak megfelelően készítettek.

(2) Az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzők, valamint az ilyen oltalom alatt álló elnevezéssel ellátott, a termékleírásnak megfelelő ízesített borászati termékek a következőkkel szemben élveznek oltalmat:

- a) az oltalom alatt álló elnevezés bármely közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú használata:
 - i. az oltalom alatt álló név termékleírásának nem megfelelő hasonló termék által; vagy
 - ii. amennyiben a névhasználat az illető földrajzi árujelző hírnevét használná ki;
- b) bármely visszaélés, utánzás vagy utalás, még abban az esetben is, ha feltüntetik a termék vagy szolgáltatás valós eredetét, vagy ha az oltalom alatt álló elnevezést lefordítják, kiejtés szerinti átírásban vagy eltérő írásrendszert használó nyelvek közötti átírásban használják, vagy azt olyan típusú kifejezések egészítik ki, mint a „stílusú”, „típusú”, „módszer”, „mint ahogyan ... készül”, „utánzat”, „íz”, „hasonló” és hasonló;
- c) a termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó bármely egyéb hamis vagy félrevezető jelzés a belső vagy a külső csomagoláson, a szóban forgó borászati termékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumokon, valamint a termék eredetét illetően hamis benyomást keltő tárolóedénybe történő csomagolás;
- d) bármilyen egyéb olyan gyakorlat, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.

(3) Az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelző nem válhat a 18. cikk (1) bekezdésének értelmében vett köznevesült elnevezéssé az Unióban.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges adminisztratív és igazságügy területéhez tartozó intézkedéseket az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzők (2) bekezdésben említett jogszerűtlen használatának megelőzése vagy megszüntetése érdekében.

21. cikk

Nyilvántartás

A Bizottság 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok révén létrehozza

és naprakészen tartja az ízesített borászati termékekre vonatkozó, e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzők nyilvános hozzáféréssé elektronikus nyilvántartását.

Olyan, harmadik országok termékeire vonatkozó földrajzi árujelzők, amelyek az Unió által kötött nemzetközi megállapodás értelmében oltalmat élveznek az Unióban, e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzőként felvehetők az első bekezdésben említett nyilvántartásba.

22. cikk

Az illetékes hatóság kijelölése

(1) A tagállamok a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkében megállapított kritériumoknak megfelelően kijelölik az e fejezetben meghatározott kötelezettségek tekintetében elvégzendő vizsgálatokért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy bármely olyan gazdasági szereplő jogosult legyen a vizsgálati rendszerben való részvételre, amely megfelel az e fejezetben foglalt rendelkezéseknek.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságról vagy hatóságokról. A Bizottság e hatóságok nevét és címét közzéteszi, és gondoskodik ezen információk rendszeres frissítéséről.

23. cikk

A termékleírásnak való megfelelés ellenőrzése

(1) Az Unión belüli földrajzi területekhez kapcsolódó, e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzők tekintetében a termékleírásnak való megfelelés éves ellenőrzését az ízesített borászati termék előállítása során, illetve érlelése közben vagy után a következőknek kell biztosítaniuk:

- a) az 22. cikkben említett illetékes hatóság vagy hatóságok;
- vagy
- b) a 882/2004/EK rendelet 2. cikke második bekezdésének 5. pontja értelmében az ellenőrzésért felelős, az említett rendelet 5. cikkében megállapított követelményeknek megfelelően terméktanúsító szervként eljáró egy vagy több ellenőrző szerv.

Az ellenőrzés költségeit az érintett gazdasági szereplők viselik.

(2) A valamely harmadik országon belüli földrajzi területhez kapcsolódó, e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelzők tekintetében a termékleírásnak való megfelelés éves ellenőrzését az ízesített borászati termék előállítása során, illetve érlelése közben vagy után a következőknek kell biztosítaniuk:

- a) a harmadik ország által kijelölt egy vagy több hatóság; vagy
- b) egy vagy több terméktanúsító szerv.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 882/2004/EK rendelete a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.).

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában és a (2) bekezdés b) pontjában említett szervezetnek meg kell felelniük az EN ISO/IEC 17065:2012 (Megfelelőségértékelés – Termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó követelmények, és ezekkel összhangban kell akkreditálni őket.

(4) Amennyiben valamely, az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdés a) pontjában említett hatóság ellenőrzi a termékleírásnak való megfelelést, az objektivitás és a pártatlanság megfelelő garanciáit kell biztosítania, és rendelkeznie kell a feladata elvégzéséhez szükséges képzett személyzettel és forrásokkal.

24. cikk

A termékleírás módosítása

(1) A 12. cikk feltételeit teljesítő kérelmező kérelmezheti az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelző termékleírásának módosítását, különösen a tudományos és műszaki ismeretek fejlődésének figyelembevétele, illetve a 10. cikk (2) bekezdése d) pontjában említett földrajzi terület újbóli meghatározása érdekében. A kérelemben ismertetni és indokolni kell a kért módosításokat.

(2) Amennyiben a javasolt módosítás egy vagy több változtatást von magával a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett egységes dokumentumban, a 13–16. cikk értelemszerűen alkalmazandó a módosítási kérelemre. Ha azonban a javasolt módosítás nem jelentős, a Bizottság végrehajtási aktusok révén határoz arról, hogy a kérelem jóváhagyható-e a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikkben meghatározott eljárás lefolytatása nélkül, és ha jóváhagyta, közlést tesz a 14. cikk (3) bekezdésében említett elemeket. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

25. cikk

Megszüntetése

A Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam, harmadik ország vagy jogos érdekekkel rendelkező természetes vagy jogi személy kellőképpen megindokolt kérésére, végrehajtási jogi aktusok révén határozhat úgy, hogy megszünteti valamely földrajzi árujelző oltalmát, amennyiben a kapcsolódó termékleírásnak való megfelelés már nem biztosított. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A 13–16. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.

26. cikk

Meglévő földrajzi megjelölések

(1) Az 1601/91/EKG rendelet II. mellékletében felsorolt ízesített borászati termékek földrajzi megjelölései és egy tagállamnak benyújtott és azon tagállam által 2014. március 27. előtt jóváhagyott bármely földrajzi megjelölés automatikusan e rendelet szerinti oltalom alatt álló földrajzi árujelzőnek minősül. A Bizottság e rendelet 34. cikkének (2) bekezdésében említett

eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok révén e megjelöléseket felveszi az e rendelet 21. cikke szerinti nyilvántartásba.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett meglévő földrajzi megjelölések tekintetében a következőket továbbítják a Bizottságnak:

a) a 10. cikk (1) bekezdésében előírt műszaki dokumentáció;

b) a nemzeti jóváhagyásról szóló határozat.

(3) Azok az (1) bekezdésben említett meglévő földrajzi megjelölések, amelyekre vonatkozóan a (2) bekezdésben említett információkat 2017. március 28-ig nem nyújtják be, elveszítik e rendelet szerinti oltalmukat. A Bizottság a 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok révén megfelelő hivatalos intézkedéseket hoz az ilyen neveknek a 21. cikkben előírt nyilvántartásból való törlésére.

(4) A 25. cikk nem vonatkozik az e cikk (1) bekezdésében említett, meglévő földrajzi megjelölésekre.

A Bizottság 2018. március 28-ig saját kezdeményezésére végrehajtási jogi aktusok révén határozhat úgy, hogy megszünteti valamely, az e cikk (1) bekezdésében említett, meglévő földrajzi megjelölés oltalmát, amennyiben a megjelölés nem felel meg az 2. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

27. cikk

Díjak

A tagállamok díjat számíthatnak fel költségeik fedezésére, ideértve az e fejezet szerinti, oltalomra vonatkozó kérelmek, kifogási nyilatkozatok, módosítási kérelmek és törlési kérelmek vizsgálata során felmerült kiadásokat.

28. cikk

Átruházott hatáskörök

(1) A körülhatárolt földrajzi területen folyó termelés jellemzőinek figyelembevétele érdekében, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) a földrajzi terület körülhatárolására vonatkozó kritériumok, valamint

b) a körülhatárolt földrajzi területen folyó termeléssel összefüggő szabályok, korlátozások és eltérések.

(2) A termékek minőségének és nyomon követhetőségének biztosítása érdekében, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon feltételek megállapítására vonatkozóan, amelyek mellett a termékleírásokban a 10. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említettek felül további követelmények is feltüntethetők;

(3) A termelők, illetve a gazdasági szereplők jogainak és jogos érdekeinek védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) azon esetek meghatározása, amelyekben egy termelő egyénileg is kérelmezheti valamely földrajzi árujelző oltalmát;
- b) azon korlátozások meghatározása, amelyek a földrajzi árujelző oltalmáért folyamodni jogosult kérelmezők körét szabályozzák;
- c) a földrajzi árujelző oltalma iránti kérelemre, a Bizottság által végzett vizsgálatra, a kifogásolási eljárásra és a földrajzi árujelzők módosítására és törlésére vonatkozó eljárásokra vonatkozó követendő feltételek meghatározása;
- d) a határokon átnyúló kérelmekre alkalmazandó feltételek meghatározása;
- e) a kérelmek vagy az igénylések benyújtása időpontjának meghatározása;
- f) azon időpont meghatározása, amelytől kezdve az oltalom érvényes;
- g) azon feltételek meghatározása, amelyek mellett valamely módosítás a 24. cikk (2) bekezdése szerint nem jelentős módosításnak minősül;
- h) azon időpont meghatározása, amikor egy adott módosítás hatályba lép;
- i) az e rendelet szerint oltalom alatt álló földrajzi árujelző termékleírásának módosítására vonatkozó kérelemmel és annak jóváhagyásával kapcsolatos feltételek megállapítása abban az esetben, amikor azok nem vonnak magukkal változtatásokat a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett egységes dokumentumban.

(4) A megfelelő oltalom biztosítása érdekében, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az oltalom alatt álló elnevezésre vonatkozó korlátozások tekintetében.

29. cikk

Végrehajtási hatáskörök

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhatja az e fejezethez kapcsolódó szükséges intézkedéseket a következők vonatkozásában:

- a) a termékleírásban a földrajzi terület és a végtermék közötti, a 2. cikk (3) bekezdésében említett kapcsolat tekintetében nyújtandó tájékoztatás;
- b) az oltalom megadásáról vagy megtagadásáról szóló, a 16. cikkben említett határozatok közzétételének módja;
- c) a határokon átnyúló kérelmek benyújtása;

- d) a tagállamok által elvégzendő vizsgálatok és ellenőrzések, beleértve a laboratóriumi vizsgálatokat is.

E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhatja az e fejezethez kapcsolódó valamennyi szükséges intézkedést a földrajzi árujelző oltalma vagy módosításának jóváhagyása iránti kérelmek vizsgálatára – beleértve e kérelmek elfogadhatóságát is – irányuló eljárás, továbbá a kifogást tartalmazó, valamint a törlés és az átminősítés iránti kérelmekre – beleértve ezek elfogadhatóságát is – irányuló eljárás és a meglévő, oltalom alatt álló földrajzi megjelölésekkel kapcsolatos tájékoztatás vonatkozásában, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) dokumentumminták és a továbbítás formátuma;
- b) határidők;
- c) a kérelem, illetve az igénylés alátámasztására benyújtandó adatokkal, bizonyítékokkal és igazoló dokumentumokkal kapcsolatos részletek.

E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

30. cikk

Elfogadhatatlan kérelem vagy igénylés

Amennyiben az e fejezet értelmében benyújtott valamely kérelem vagy igénylés elfogadhatatlannak minősül, azt a Bizottság a 34. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhatatlannak nyilvánítja és elutasítja.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Az ízesített borászati termékek vizsgálata és ellenőrzése

(1) A tagállamok felelősek az ízesített borászati termékek vizsgálatáért. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az e rendelet rendelkezéseinek való megfelelés biztosítása érdekében, és ezen belül a 882/2004/EK rendelettel összhangban kijelölik az e rendeletben megállapított kötelezettségek tekintetében a vizsgálatért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

(2) A Bizottság szükség szerint végrehajtási jogi aktusok révén szabályokat fogad el olyan adminisztratív és fizikai ellenőrzésekre vonatkozóan, amelyeket a tagállamoknak kell elvégezniük az e rendelet végrehajtásából származó kötelezettségek betartása tekintetében.

E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

32. cikk

Információcsere

(1) A tagállamok és a Bizottság értesítik egymást az e rendelet alkalmazásához és az ízesített borászati termékekre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásoknak való megfeleléshez szükséges információkról. Ezen információk adott esetben harmadik országok illetékes hatóságai számára is eljuttathatók vagy azok rendelkezésére bocsáthatók, továbbá közzétehetők.

(2) Annak érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett értesítések gyorsak, hatékonyak, pontosak és költséghatékonyak legyenek, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 33. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) azon információk jellege és típusa, amelyekről értesítést kell küldeni;
- b) az értesítés módszerei;
- c) a rendelkezésre bocsátott információkhoz vagy információk rendszerekhez való hozzáférés jogára vonatkozó szabályok;
- d) az információk közzétételének feltételei és eszközei.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a következőket:

- a) az e cikk alkalmazásához szükséges információk szolgáltatására vonatkozó szabályok;
- b) a közlendő információk kezelésére vonatkozó rendelkezések, valamint az értesítések tartalmával, formájával, ütemezésével, gyakoriságával és határidejével kapcsolatos szabályok;
- c) az információknak, illetve dokumentumoknak a tagállamok, a harmadik országbeli illetékes hatóságok vagy a nyilvánosság számára történő eljuttatására vagy azok rendelkezésére bocsátására vonatkozó rendelkezések.

E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

33. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 4. cikk (2) bekezdésében, a 28. cikkben, a 32. cikk (2) bekezdésében és a 36. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. március 27-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az 5 éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (2) bekezdésében, a 28. cikkben, a 32. cikk (2)

bekezdésében és a 36. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 4. cikk (2) bekezdése, a 28. cikk, a 32. cikk (2) bekezdése és a 36. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

34. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját az ízesített borászati termékekkel foglalkozó bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Amennyiben a bizottság a 4. cikk (3) bekezdése első albekezdésében és 29. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett végrehajtási jogi aktusok esetében nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

35. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1601/91/EGK rendelet 2015. március 28-án hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni és az e rendelet III. mellékletében meghatározott megfelelési táblázattal összhangban kell olvasni.

36. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Az 1601/91/EGK rendeletben előírt szabályokról az e rendeletben előírt szabályokra történő áttérés elősegítése érdekében a Bizottságot 2018. március 28-ig adott esetben a 33. cikkel összhangban fel kell hatalmazni felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az e rendelet módosítására vagy az e rendeletről való eltérésre irányuló intézkedések elfogadása tekintetében.

(2) A rendelet követelményeinek meg nem felelő, de az 1601/91/EGK rendelettel összhangban, 2014. március 27-ig megelőzően előállított ízesített borászati termékeket a készletek erejéig továbbra is forgalomba lehet hozni.

(3) z e rendelet 1–6. és 9. cikkének megfelelő és 2014. március 27-ét megelőzően előállított ízesített borászati termékeket a készletek erejéig forgalomba lehet hozni, feltéve, hogy ezek a termékek megfelelnek a 1601/91/EGK rendeletnek minden olyan szempont tekintetében, amelyet e rendelet 1–6. és 9. cikke nem szabályoz..

37. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. március 28-tól kell alkalmazni. A 36. cikk (1) és (3) bekezdését azonban 2014. március 27-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

TECHNIKAI MEGHATÁROZÁSOK, KÖVETELMÉNYEK ÉS KORLÁTOZÁSOK

1. Ízesítés

a) A következő termékek használata engedélyezett ízesített borászati termékek ízesítéséhez:

i. az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott természetes aromaanyagok és/vagy aromakészítmények;

ii. az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott aromák, amelyek:

- megegyeznek a vanillinnal,
- mandulaillatúak és/vagy -ízűek,
- sárgabarack-illatúak és/vagy -ízűek,
- tojásillatúak és/vagy -ízűek, és

iii. fűszernövények és/vagy fűszerek és/vagy ízesítő élelmiszerek.

b) A következő termékek használata engedélyezett ízesített boralapú italok és ízesített boralapú koktélok ízesítéséhez:

i. az 1334/2008/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott aromaanyagok és/vagy aromakészítmények; és

ii. fűszernövények és/vagy fűszerek és/vagy ízesítő élelmiszerek.

Az ilyen anyagok hozzáadása a bortól különböző érzékszervi jellemzőket ruház a késztermékre.

2. Édesítés

A következő termékek használata engedélyezett ízesített borászati termékek édesítéséhez:

a) félféher cukor, fehér cukor, extrafehér cukor, dextróz, fruktóz, glükózsirup, cukoroldat, invertcukoroldat, invertcukorszirup a 2001/111/EK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerint;

b) szőlőmust, sűrített szőlőmust és finomított szőlőmustsűrítmény, az 1308/2013/EU rendelet VII mellékleteII. részének 10., 13. és 14. pontjában meghatározottak szerint;

c) égetett cukor, amelyet kizárólag szacharóz szabályozott hevítésével állítanak elő, bázisok, ásványi sók vagy más kémiai adalékanyagok hozzáadása nélkül;

d) méz a 2001/110/EK tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározottak szerint;

e) szentjánoskenyér-szirup;

f) bármely más, természetes szénhidráttartalmú, az előzőekben említett termékekhez hasonló hatású anyag.

3. Alkohol hozzáadása

Az alábbi termékek engedélyezett egyes ízesített borok, illetve egyes ízesített boralapú italok készítése során:

a) mezőgazdasági, többek között szőlészeti eredetű etil-alkohol a 110/2008/EK rendelet I. mellékletének 1. pontjában meghatározottak szerint;

b) borból vagy aszalt szőlőből előállított alkohol;

c) borból vagy aszalt szőlőből előállított párlat;

d) mezőgazdasági eredetű párlat a 110/2008/EK rendelet I. mellékletének 2. pontjában meghatározottak szerint;

⁽¹⁾ A Tanács 2001. december 20-i 2001/111/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt egyes cukorfajtákról (HL L 10., 2002.1.12., 53. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2001. december 20-i 2001/110/EK irányelve a mézről (HL L 10., 2002.1.12., 47. o.).

- e) borpárlat a 110/2008/EK rendelet II. mellékletének 4. pontjában meghatározottak szerint;
- f) törkölypárlat a 110/2008/EK rendelet II. mellékletének 6. pontjában meghatározottak szerint;
- g) erjedt aszalt szőlőből előállított szeszes italok.

Az ízesített borászati termékek készítése során használt színezékek, aromák vagy más engedélyezett adalékanyagok hígításához vagy feloldásához használt etil-alkoholnak mezőgazdasági eredetűnek kell lennie és csak a feltétlenül szükséges adagban lehet felhasználni, és az ilyen használat nem minősül ízesített borászati termék előállítása céljából történő alkohol-hozzáadásnak.

4. Adalékanyagok és színezőanyagok

Az 1333/2008/EK rendeletben megállapított, élelmiszer-adalékanyagokra – ideértve a színezőanyagokat is – vonatkozó szabályokat kell alkalmazni az ízesített borászati termékekre.

5. Víz hozzáadása

Az ízesített borászati termékek előállítása során történő vízhozzáadás engedélyezett, amennyiben a szükséges adagban használják:

- ízesítő esszencia előállításához,
- színezékek és édesítőszer feloldásához,
- a termék végső összetételének kiigazításához.

A hozzáadott víz minőségének meg kell felelnie a 2009/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ és a 98/83/EK tanácsi irányelvnek ⁽²⁾, és az nem változtathatja meg a termék jellegét.

A víz lehet desztillált, ásványi anyag tartalmától megtisztított, ioncserélt vagy lágyított.

6. Az ízesített borászati termékek előállításánál szén-dioxid hozzáadása engedélyezett.

7. Alkoholtartalom

„Alkoholtartalom térfogatszázalékban kifejezve”: az adott termékben 20 °C hőmérsékleten jelen lévő tiszta alkohol térfogatának aránya az ugyanolyan hőmérsékletű termék teljes térfogatához viszonyítva.

„Tényleges alkoholtartalom térfogatszázalékban”: annak a tiszta alkoholnak a térfogategységei, amelyek 20 °C-os hőmérsékleten a termék 100 térfogategységében találhatók.

„Térfogatban számított potenciális alkoholtartalom”: annak a tiszta alkoholnak a térfogategységei 20 °C-os hőmérsékleten, amelyek az ugyanolyan hőmérsékletű termék 100 térfogategységében található cukor teljes kiejtésével keletkezhetnek;

„Összes alkoholtartalom térfogatszázalékban”: a tényleges és a potenciális alkoholtartalom összege térfogatszázalékban.

⁽¹⁾ A Tanács 2009. június 18-i 2009/54/EK irányelve a természetes ásványvizek kinyeréséről és forgalmazásáról (HL L 164., 2009.6.26., 45. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1998. november 3-i 98/83/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).

II. MELLÉKLET

AZ ÍZESÍTETT BORÁSZATI TERMÉKEK KERESKEDELMI MEGNEVEZÉSEI ÉS LEÍRÁSAI

A. AZ ÍZESÍTETT BOROK KERESKEDELMI MEGNEVEZÉSEI ÉS LEÍRÁSAI

1. Ízesített bor

A 3. cikk (2) bekezdésében foglalt fogalommeghatározásnak megfelelő termékek.

2. Boraperitif

Olyan ízesített bor, amelyet alkohol hozzáadásával készíthetnek.

Az „aperitif” kifejezés használata ebben az összefüggésben nem érinti a kifejezés olyan termékek meghatározására történő használatát, amelyek nem tartoznak e rendelet hatálya alá.

3. Vermut

Olyan ízesített bor,

— amelyhez alkoholt adnak,

— amely jellemző ízét az *Artemisia* fajokból előállított megfelelő anyagok használata adja,

4. Kesperű ízesített bor

Olyan jellegzetes keserű ízű bor, amelyhez alkoholt adnak.

A „keserű ízesített bor” kereskedelmi megnevezés után a keserű ízt adó fő aromaanyag neve szerepel.

A „keserű ízesített bor” kereskedelmi megnevezés a következő kifejezésekkel egészíthető ki vagy cserélhető fel:

— „Kínafakéreggel készített bor”, ha a fő aromaanyag természetes kínakéreg-aroma,

— „Bitter vino”, ha a fő aromaanyag természetes enciánaroma, és az italt engedélyezett sárga, illetve vörös színnel színezték; a „bitter” kifejezés használata ebben az összefüggésben nem érinti a kifejezés olyan termékek meghatározására történő használatát, amelyek nem tartoznak e rendelet hatálya alá,

— „Americano”, ha az íz ürömből vagy enciánból származó természetes aromaanyagok jelenlétének tulajdonítható, és az italt engedélyezett sárga, illetve vörös színezőanyaggal színezték.

5. Tojás alapú ízesített bor

Olyan ízesített bor,

— amelyhez alkoholt adnak,

— amelyhez jó minőségű tojássárgáját vagy ilyen kivonatot adnak,

— amelynek cukortartalma invertcukorban kifejezve több mint 200 gramm, és

— amelynek előállítása során a keverékben használt minimális tojássárga-tartalom literként legalább 10 gramm.

A „tojás alapú ízesített bor” kifejezést a „cremovo” kereskedelmi megnevezés követheti, ha ez a termék legalább 80 %-ban oltalom alatt álló eredetmegjelölésű Marsala bort tartalmaz.

A „tojás alapú ízesített bor” kereskedelmi megnevezést a „cremovo zabaione” kifejezés követheti, ha ez a termék legalább 80 %-ban oltalom alatt álló eredetmegjelölésű Marsala bort tartalmaz, és a tojássárgája-tartalom literenként legalább 60 gramm.

6. Väkevä viiniglögi/Starkvinslögg

Olyan ízesített bor,

— amelyhez alkoholt adnak, és

— amely jellemző ízét a szegfűszeg és/vagy fahéj használata adja.

B. AZ ÍZESÍTETT BORALAPÚ ITALOK KERESKEDELMI MEGNEVEZÉSEI ÉS LEÍRÁSAI

1. Ízesített boralapú italok

A 3. cikk 3. pontjában foglalt fogalommeghatározásnak megfelelő termékek.

2. Ízesített szeszezett boralapú ital

- amelyhez alkoholt adnak,
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 7 térfogatszázalék,
- amelyet édesítenek,
- amelyet fehérborból állítanak elő,
- amelyhez aszalt szőlőből előállított párlatot adnak, és
- amelyet kizárólag kardamon-kivonat felhasználásával ízesítenek,

vagy

- amelyhez alkoholt adnak,
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 7 térfogatszázalék,
- amelyet édesítenek,
- amelyet vörösborból állítanak elő, és
- amelyhez kizárólag fűszerekből, ginzengből, dióból, citrusnövény-kivonatokból és fűszernövényekből előállított aromakészítményeket adnak.

3. *Sangría/Sangria*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet borból állítanak elő,
- amelyet természetes citrusgyümölcs-kivonatok vagy esszenciák hozzáadásával, az adott gyümölcs levének hozzáadásával vagy anélkül ízesítenek,
- amelyhez fűszereket adnak,
- amelyhez szén-dioxidot adhatnak,
- amelyet nem színeznék,
- amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 4,5 térfogatszázalék és kevesebb mint 12 térfogatszázalék, és
- amely a citrusgyümölcs húsának vagy héjának szilárd részeit tartalmazhatja, és színe kizárólag a felhasznált alapanyagokból származik.

A „*Sangría*” vagy „*Sangria*” kereskedelmi megnevezést csak abban az esetben lehet használni, ha az ital Spanyolországban vagy Portugáliában készült. Amennyiben az ital egy másik tagállamban készült, a „*Sangría*” vagy „*Sangria*” megnevezést csak az „ízesített boralapú ital” kereskedelmi megnevezés kiegészítéseként lehet használni és azt az alábbi meghatározásnak kell követnie: „készült-ban”, amelybe az előállító tagállam, illetve szűkebb régió nevét kell írni.

4. *Clarea*

Olyan ízesített boralapú ital, amelyet a *Sangría/Sangria* esetében meghatározottakkal megegyező körülmények között, fehérborból állítanak elő.

A „*Clarea*” kereskedelmi megnevezést csak abban az esetben lehet használni, ha az ital Spanyolországban készült. Amennyiben az ital egy másik tagállamban készült, a „*Clarea*” megnevezést csak az „ízesített boralapú ital” kereskedelmi megnevezés kiegészítéseként lehet használni és azt az alábbi meghatározásnak kell követnie: „készült-ban”, amelybe az előállító tagállam, illetve szűkebb régió nevét kell írni.

5. *Zurra*

Olyan ízesített boralapú ital, amelyet a 110/2008/EK rendeletben meghatározott brandy vagy borpárlat és esetleg gyümölcsdarabok *Sangriához/Sangriához* vagy *Clareához* való hozzáadásával állítanak elő. A tényleges alkoholtartalma legalább 9 térfogatszázalék és kevesebb mint 14 térfogatszázalék.

6. *Bitter soda*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelynek alapanyaga a „*bitter vino*”, amelynek részaránya a késztermékben nem kevesebb 50 térfogatszázaléknál,
- amelyhez szén-dioxidot vagy szénsavval dúsított vizet adnak, és
- amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 8 térfogatszázalék és kevesebb, mint 10,5 térfogatszázalék.

A „*bitter*” kifejezés használata ebben az összefüggésben nem érinti a kifejezés olyan termékek meghatározására történő használatát, amelyek nem tartoznak a rendelet hatálya alá.

7. *Kalte Ente*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet bor, gyöngyözőbor vagy szén-dioxid hozzáadásával készült gyöngyözőbor, valamint pezsgő vagy habzóbor elegyítésével állítanak elő,
- amelyhez természetes citrom-anyagokat vagy azok kivonatát adják hozzá,
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 7 térfogatszázalék.

A készterméknek legalább 25 térfogatszázalékban kell pezsgőt vagy habzó bort tartalmaznia.

8. *Glühwein*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet kizárólag vörös- vagy fehérborból állítanak elő,
- amelyet főleg fahéjjal és/vagy szegfűszeggel ízesítenek, és
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 7 térfogatszázalék.

Az I. melléklet 2. pontjának alkalmazásából eredően hozzáadott víz mennyiségét kivéve víz hozzáadása tilos.

Ha az ital fehérborból készült, a „*Glühwein*” kereskedelmi megnevezést a fehér borra utaló kifejezéssel, például a „fehér” szóval kell kiegészíteni.

9. *Viiniglögi/Vinglög/Karštas vynas*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet kizárólag vörös- vagy fehérborból állítanak elő,
- amelyet főleg fahéjjal és/vagy szegfűszeggel ízesítenek, és
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 7 térfogatszázalék.

Ha az ital fehérborból készült, a „*Viiniglögi/Vinglög/Karštas vynas*” kereskedelmi megnevezést fehérborra utaló szóval, például „fehér” szóval kell kiegészíteni;

10. *Maiwein*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet a *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) domináns ízének biztosítása érdekében *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) növényt vagy annak kivonatát tartalmazó borból készítének, és
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 7 térfogatszázalék.

11. *Maitrank*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet olyan fehérborból készítenek, amelyben *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) növényeket áztatnak, vagy amelyhez kivonatot adnak, valamint narancsot, és/vagy más gyümölcsöt adnak, lehetőség szerint lé, sűrítmény vagy kivonat formájában, és legfeljebb 5 %-os cukorral édesítik, és
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 7 térfogatszázalék.

12. *Pelin*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet vörös- vagy fehérborból, és meghatározott gyógynövénykeverékből készítenek,
- amelynek tényleges alkoholtartalma nem kevesebb, mint 8,5 térfogatszázalék és
- amelynek cukortartalma invertcukorban kifejezve literenként 45–50 gramm és összes savtartalma – borkósavban kifejezve – legalább 3 gramm/liter.

13. *Aromatizovaný dezert*

Olyan ízesített boralapú ital,

- amelyet fehér- vagy vörösborból, cukorból és desszertekhez használt fűszerkeverékből készítenek,
- amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 9 térfogatszázalék és kevesebb, mint 12 térfogatszázalék,
- amelynek cukortartalma invertcukorban kifejezve literenként 90–130 gramm és összes savtartalma – borkósavban kifejezve – legalább 2,5 gramm/liter.

Az „Aromatizovaný dezert” kereskedelmi megnevezést csak abban az esetben lehet használni, ha a termék a Cseh Köztársaságban készült. Amennyiben az ital más tagállamban készült, az „Aromatizovaný dezert” megnevezést csak az „ízesített boralapú ital” kereskedelmi megnevezés kiegészítéseként lehet használni és azt az alábbi meghatározásnak kell követnie: „készült-ban”, amelybe az előállító tagállam, illetve szűkebb régió nevét kell írni.

C. AZ ÍZESÍTETT BORALAPÚ KOKTÉLOK KERESKEDELMI MEGNEVEZÉSEI ÉS LEÍRÁSAI

1. Ízesített boralapú koktél

A 3. cikk 4. pontjában foglalt meghatározásnak megfelelő termék.

A „koktél” kifejezés használata ebben az összefüggésben nem érinti a kifejezés olyan termékek meghatározására történő használatát, amelyek nem tartoznak e rendelet hatálya alá.

2. Boralapú koktél

Olyan ízesített boralapú koktél,

- amelyben a sűrített szőlőmust aránya nem éri el a késztermék össztérfogatának 10 %-át,
- amely tényleges alkoholtartalma kevesebb, mint 7 térfogatszázalék, és
- amelyben az invertcukorban kifejezett literenkénti cukortartalom 80 grammnál kevesebb.

3. Ízesített gyöngyöző szőlőmust alapú koktél

Olyan ízesített boralapú koktél,

- amelyet kizárólag szőlőmustból állítanak elő,
- amely tényleges alkoholtartalma kevesebb, mint 4 térfogatszázalék, és
- amely kizárólag a felhasznált termékek erjedéséből származó szén-dioxidot tartalmaz.

4. Pezsgőkoktél

Olyan ízesített boralapú koktél, amelyet pezsgővel kevernek.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1601/91/EKG rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1)–(4) bekezdés	3. cikk és II. melléklet
2. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (6) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (7) bekezdés	—
3. cikk	4. cikk, (1) bekezdés és I. melléklet
4. cikk (1)–(3) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés és I. melléklet
4. cikk, (4) bekezdés	4. cikk, (3) bekezdés
5. cikk	4. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, (1) és (2) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, a) pont	5. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, b) pont	20. cikk (1) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (5) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	9. cikk
7. cikk, (1) és (3) bekezdés	—
7. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	—
8. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (1) és (2) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés
—	7. cikk
8. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés	—
8. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés	I. melléklet, 3. pont, második bekezdés
8. cikk, (4a) bekezdés	—
8. cikk, (5)–(8) bekezdés	8. cikk
8. cikk, (9) bekezdés	—
9. cikk (1)–(3) bekezdés	9. cikk (4) bekezdés
31. cikk	32. cikk
10. cikk	11. cikk
10a. cikk	2. cikk, 3. pont és 10–30. cikk

1601/91/EGK rendelet	E rendelet
11. cikk	1. cikk, (3) bekezdés
12–15. cikk	33. és 34. cikk
—	35. cikk
16. cikk	36. cikk
17. cikk	37. cikk
I. melléklet	I. melléklet, (3) bekezdés, a) pont
II. melléklet	—

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 252/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

a 774/94/EK tanácsi rendeletnek a Bizottságra ruházandó végrehajtási és felhatalmazáson alapuló hatáskörök tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 774/94/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatásköröket ruház a Bizottságra az említett rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtása érdekében.
- (2) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következményeként a 774/94/EK rendelettel a Bizottságra ruházott hatásköröket össze kell hangolni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. és 291. cikkével.
- (3) A 774/94/EK rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett rendelet módosításainak elfogadására vonatkozóan, amennyiben a kontingensek mennyiségi tételei és egyéb feltételei – különösen valamely, egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodás megkötésére vonatkozó tanácsi határozat útján – kiigazításra kerülnek. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (4) Annak érdekében, hogy a 774/94/EK rendeletnek az abban említett kontingensrendszer kezeléséhez szükséges szabályok tekintetében való végrehajtása egységes feltételeit biztosítani lehessen, a Bizottságra végrehajtási

hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (5) A 774/94/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 774/94/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. és a 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az e rendeletben említett kontingensrendszer kezeléséhez szükséges szabályokat és adott esetben a következőket:

- a) a termék jellegét, eredetét és származását garantáló rendelkezések;
- b) az a) pontban említett garanciák igazolására alkalmas dokumentumok elismerésével kapcsolatos rendelkezések; és
- c) a behozatali engedélyek kiadásának feltételei és azok érvényességi ideje.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 8b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. cikk

A nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítése érdekében, és amennyiben az e rendeletben említett kontingensek mennyiségi tételei és egyéb feltételei az Európai Parlament és a Tanács, vagy a Tanács által – különösen valamely, egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodás jóváhagyására vonatkozó tanácsi határozat útján – kiigazításra kerülnek, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendelet szükségessé váló módosításaira vonatkozóan.”.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. január 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 17-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1994. március 29-i 774/94/EK rendelete a kiváló minőségű marhahúsról, a sertéshúsról, baromfi-húsról, búzáról és kétszeresre, korpára, korpás lisztre és más maradékokra előírt egyes közösségi vámkontingensek megnyitására és kezelésére vonatkozó rendelkezésekről (HL L 91., 1994.4.8., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. A rendelet szövege a következő cikkekkel egészül ki:

„8a. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 8. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. április 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 8. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog

kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

8b. cikk

(1) A Bizottságot az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság véleményét írásbeli eljárásban kell kikérni, az eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke úgy határoz, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

A Bizottság nyilatkozata a kodifikációról

E rendelet elfogadásával jelentős számú módosítást kell majd végrehajtani a szóban forgó jogi aktusokban. Az érintett jogi aktusok olvashatóságát javítandó, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül javasolni fogja azok kodifikációját, amint a rendelet elfogadásra kerül, de legkésőbb 2014. szeptember 30-ig.

A Bizottság nyilatkozata a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról

E rendelettel összefüggésben a Bizottság emlékeztet az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás 15. pontjában tett kötelezettségvállalására, miszerint a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével kapcsolatos munkája keretében a nemzeti szakértőkkel zajló találkozóirol teljes körű tájékoztatást nyújt, és biztosítja a dokumentációhoz való teljes körű hozzáférést.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 253/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

az 510/2011/EU rendeletnek az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó 2020. évi CO₂-kibocsátás-csökkentési célérték elérésére alkalmas módok meghatározása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a 147 g CO₂/km-es szén-dioxid-kibocsátási célérték 2020-ig történő elérésének lehetséges módjait, beleértve az említett rendelet I. mellékletében foglalt képleteket és a 11. cikke szerinti eltéréseket is, feltéve, hogy a célérték megvalósíthatósága megerősítést nyer. Helyénvaló, hogy ez a rendelet társadalmilag méltányos, fenntartható, valamint a verseny szempontjából a lehető leginkább semleges legyen.
- (2) A szén-dioxid-kibocsátás és az üzemanyag-fogyasztás közötti összefüggésre tekintettel, a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó CO₂-kibocsátás-csökkentési módok meghatározása – költséghatékony módon – az üzemanyag-fogyasztásnak és az ahhoz kapcsolódóan az ilyen járművek tulajdonosainál felmerülő költségeknek a csökkentéséhez is hozzájárulhat.

- (3) Egyértelművé kell tenni, hogy a 147 g CO₂/km-es kibocsátási célértéknek való megfelelés ellenőrzése céljából a CO₂-kibocsátást továbbra is a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ és annak végrehajtási intézkedéseinek, valamint az innovatív technológiáknak megfelelően kell mérni.

- (4) A hatásvizsgálat céljára végzett műszaki elemzés alapján a 147 g CO₂/km-es kibocsátási célérték eléréséhez szükséges technológiák rendelkezésre állnak, és a szükséges kibocsátás-csökkenés elérése a korábban végzett – az 510/2011/EU rendelet elfogadása előtt készült – műszaki elemzésben szereplő becslésnél kevésbé lesz költséges. Ezenkívül az új könnyű haszongépjárművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának jelenlegi átlaga közelebb is került a 147 g CO₂/km-es célértékhez. Az említett célérték 2020-ig történő elérésének megvalósíthatósága tehát megerősítést nyert.

- (5) Annak elismeréseképpen, hogy a járművek rendeltetése alapján meghatározott fajlagos kibocsátási célértékek teljesítése aránytalan mértékben érinti a legkisebb gyártókat, továbbá hogy az eltérés kérelmezésére vonatkozó eljárás nagy adminisztratív terhet jelent, és hogy elhanyagolható az e gyártók által eladott járművektől származó CO₂-kibocsátás-csökkenésben mérhető keletkező nyereség, a fajlagos kibocsátási célértékek és a többletkibocsátási díj hatálya nem terjedhet ki az évente kevesebb mint 1 000 új, az Unióban nyilvántartásba vett könnyű haszongépjármű előállításáért felelős gyártókra.

- (6) A kis mennyiségben termelő gyártók számára történő eltérés engedélyezésére vonatkozó eljárást egyszerűsíteni kell annak érdekében, hogy nagyobb rugalmasságot lehessen biztosítani azzal kapcsolatban, hogy mikor kell az ilyen gyártóknak az eltérésre vonatkozó kérelmet benyújtaniuk, és hogy mikor kell a Bizottságnak az eltérést engedélyeznie.

- (7) A gépjárműipar hosszú távú beruházásának és innovációjának lehetővé tétele érdekében célszerű előre jelezni, hogy az 510/2011/EU rendeletnek milyen módosításai lehetnek szükségesek a 2020 utáni időszakra nézve. Az előrejelzésnek azon kell alapulnia, hogy az Unió hosszú távú éghajlat-változási céljainak figyelembevételével milyen mértékű kibocsátáscsökkentésre lesz szükség, és

⁽¹⁾ HL C 44., 2013.2.15., 109. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. január 14-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 11-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. május 11-i 510/2011/EU rendelete az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról (HL L 145., 2011.5.31., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. június 20-i 715/2007/EK rendelete a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.).

hogyan ennek milyen következményei lesznek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátását költséghatékonyan csökkentő technológiák kifejlesztésére nézve. A Bizottságnak 2015-ig felül kell vizsgálnia ezeket a szempontokat, és a megállapításairól jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésnek adott esetben tartalmaznia kell az 510/2011/EU rendeletnek az új könnyű haszongépjárművekre a 2020 utáni időszakban vonatkozó CO₂-kibocsátási célértékek meghatározásához kapcsolódó módosítására irányuló javaslatokat, valamint esetlegesen egy reális és elérhető cél meghatározását is 2025-re nézve, mégpedig egy olyan átfogó hatásvizsgálat eredménye alapján, amely figyelembe veszi az ágazat és az attól függő iparágak töretlen versenyképességének jelentőségét, miközben az Unió hosszú távú éghajlat-változási céljaival összhangban egyértelmű kibocsátáscsökkentési ütemtervet követ. A Bizottságnak az említett javaslatok megszövegezésekor biztosítani kell, hogy azok társadalmilag méltányosak, fenntarthatók, valamint a verseny szempontjából a lehető leginkább semlegesek legyenek.

- (8) Az üvegházhatást okozó gázoknak az energiaellátáshoz, valamint a gépjárművek gyártásához és megsemmisítéséhez kapcsolódó kibocsátása a jelenlegi átfogó közúti közlekedési szénlábnym jelentős részét teszi ki, és a jövőben vélhetőleg még fokozottabb jelentőséget kap. Ezért szakpolitikai fellépésre van szükség egyrészt ahhoz, hogy a gépjárműgyártókat olyan optimális megoldások alkalmazása felé irányítsák, amelyek különösen figyelembe veszik az üvegházhatást okozó gázoknak a gépjárművek számára biztosított energia – többek között az elektromos energia vagy az alternatív üzemanyagok – előállításához kapcsolódó kibocsátását, másrészt pedig annak biztosításához, hogy ezek az „upstream” kibocsátások ne emésszék fel a gépjárművek javított üzemeltetési energiafogyasztásából eredő, az 510/2011/EU rendeletben célul kitűzött előnyöket.
- (9) Az 510/2011/EU rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottságnak jelentést kell közzétennie a fajlagos CO₂-kibocsátási célértékek meghatározásához szükséges gépjármű-alapterülettel és a hasznos teherrel kapcsolatos adatok rendelkezésre állásáról, valamint a gépjármű-alapterületnek az 510/2011/EU rendelet I. mellékletében foglalt képletekben a rendeltetést kifejező paraméterként való felhasználhatóságáról. Noha ezek az adatok rendelkezésre állnak, és esetleges használatuk értékelés tárgya volt a hatásvizsgálat keretében, a levont következtetés szerint könnyű haszongépjárművek esetében a 2020. évi célérték kiszámításához költséghatékonyabb megoldás továbbra is a menetkész állapotban mért tömeget használni a rendeltetést kifejező paraméterként.
- (10) A célérték meghatározásánál célszerű továbbra is a könnyű haszongépjármű rendeltetése és a CO₂-kibocsátásra vonatkozó célérték közötti lineáris összefüggésen alapuló – az 510/2011/EU rendelet I. mellékletében foglalt képletekben megfogalmazódó – megközelítést alkalmazni, így ugyanis fenntartható a könnyű haszongépjárművek piacának sokfélesége és a gyártóknak a különféle fogyasztói igények kielégítésére való képessége,

ami által pedig elkerülhető a verseny indokolatlan torzulása. Ezt a megközelítést azonban indokolt az új könnyű haszongépjárművek nyilvántartásba vételére vonatkozóan rendelkezésre álló legfrissebb adatoknak megfelelően aktualizálni.

- (11) A Bizottság a hatásvizsgálatában értékelte a gépjármű-alapterületre vonatkozó adatok rendelkezésre állását és a gépjármű alapterületnek az 510/2011/EU rendelet I. mellékletében foglalt képleteiben a rendeltetést kifejező paraméterként való használatát. A hatásvizsgálat alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 2020-ra vonatkozó képletben a tömeget kell a rendeltetést kifejező paraméterként használni.
- (12) A 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében a Bizottságnak hatásvizsgálatot kell végeznie a vizsgálati eljárások felülvizsgálata céljából, annak érdekében, hogy azok megfelelően tükrözzék a személygépkocsik tényleges CO₂-kibocsátásait. Az említett rendelet értelmében továbbá a Bizottságnak különösen megfelelő javaslatokat kell tenni ezen eljárások elfogadása érdekében. Az 510/2011/EU rendelet a vizsgálati eljárások felülvizsgálatát kiterjeszti a könnyű haszongépjárművekre is. Módosítani kell a jelenleg alkalmazott „új európai menetciklust” (NEDC) annak érdekében, hogy az a valós vezetési feltételeket tükrözze, és ne forduljon elő a tényleges szén-dioxid-kibocsátás és üzemanyag-fogyasztás alábecslése. A lehető leghamarabb meg kell állapodni egy új, realisabb és megbízhatóbb vizsgálati eljárásról. Az erre irányuló munka azonban még nem fejeződött be: az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága keretében még kidolgozás alatt áll a könnyű gépjárművekre világ-szinten harmonizált vizsgálati eljárás (Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure – WLTP). Annak biztosítása érdekében, hogy az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre megadott fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékek jobban összhangba kerüljenek a szokásos közlekedési feltételek mellett ténylegesen keletkező kibocsátásokkal, a WLTP-eljárást a lehető leghamarabb alkalmazni kell. Erre való tekintettel az 510/2011/EU rendelet I. melléklete a 715/2007/EK rendeletnek és a 692/2008/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ XII. mellékletének megfelelően mért kibocsátásokra vonatkozóan állapít meg 2020-ra szóló határértékeket. A vizsgálati eljárások módosításakor ki kell igazítani az 510/2011/EU rendelet I. mellékletében foglalt határértékeket annak érdekében, hogy a gyártókra és a járműosztályokra vonatkozó követelmények hasonlóképpen szigorúak maradjanak. Ennek megfelelően a Bizottságnak szigorú megfelelőségi vizsgálatot kell végeznie a NEDC és az új WLTP vizsgálati ciklusai összevetésére annak biztosítása érdekében, hogy az utóbbi a valós vezetési feltételeket tükrözze.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 443/2009/EK rendelete a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról (HL L 140., 2009.6.5., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2008. július 18-i 692/2008/EK rendelete a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és végrehajtásáról (HL L 199., 2008.7.28., 1. o.).

- (13) Annak biztosítására, hogy a tényleges kibocsátások megfelelően tükröződjének, és a mért CO₂-kibocsátási értékek egyértelműen összehasonlíthatók legyenek, a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy a vizsgálati eljárásnak a CO₂-kibocsátás mért értékeire jelentős hatást kifejtő elemeit pontosan meghatározzák annak megelőzése érdekében, hogy a gyártók kihasználhassák a vizsgálati ciklus rugalmasságait. Foglalkozni kell a típusjóváhagyás során mért CO₂-kibocsátási értékek, valamint az eladásra kínált járművek kibocsátása közötti eltéréssel, beleértve a megfelelőségi vizsgálati eljárás használat közbeni lefolytatásának a lehetőségét, aminek biztosítania kellene az eladásra kínált járművek reprezentatív mintájának független vizsgálatát, továbbá megoldást kell találni a vizsgálat során megállapított és az eredeti típusjóváhagyás során mért CO₂-kibocsátási értékek között kimutatót lényeges eltérések problémájára.
- (14) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az új könnyű hasznongépjárművekre vonatkozó 2020. évi CO₂-kibocsátáscsökkentés célértékének elérésére alkalmas módzatok meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban annak terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (15) Az 510/2011/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 510/2011/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ez a rendelet az Unióban nyilvántartásba vett új könnyű hasznongépjárműveknek a 715/2007/EK rendeletnek és annak végrehajtási intézkedéseinek, valamint az innovatív technológiáknak megfelelően mért átlagos CO₂-kibocsátására alkalmazandó célértéket a 2020. évtől kezdve 147 g CO₂/km-ben határozza meg.”

2. A 2. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 4. cikk, a 8. cikk (4) bekezdésének b) és c) pontja, a 9. cikk, valamint a 10. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja nem alkalmazandó az olyan gyártóra, amely valamennyi kapcsolt vállalkozásával együtt az előző naptári évben kevesebb mint 1 000 új, az Unióban nyilvántartásba vett könnyű hasznongépjárműért volt felelős.”

3. A 11. cikk (3) bekezdésének utolsó mondatát el kell hagyni.

4. A 12. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A beszállító vagy gyártó kérésére figyelembe kell venni az innovatív technológiáknak vagy az innovatív technológiák kombinációjának („innovatív technológiai csomagok”) az alkalmazása révén elért CO₂-csökkentéseket.

E technológiák összesítetten az egyes gyártók átlagos fajlagos kibocsátási célértékének legfeljebb 7 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez járulhatnak hozzá.”;

- b) a (2) bekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási aktusok útján 2012. december 31-ig részletes rendelkezéseket fogad el az (1) bekezdésben említett innovatív technológiák vagy innovatív technológiai csomagok jóváhagyására szolgáló eljárásról. Ezeket a végrehajtási aktusokat az e rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. E részletes rendelkezéseknek összhangban kell lenniük a 443/2009/EK rendelet 12. cikkének (2) bekezdésében megállapított rendelkezésekkel, és az innovatív technológiákra vonatkozó alábbi kritériumokon kell alapulniuk.”.

5. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság 2015. december 31-ig felülvizsgálja az e rendelet szerinti fajlagos kibocsátási célértékeket, módzatokat és e rendelet egyéb vonatkozásait annak érdekében, hogy a 2020 utáni időszakra megállapítsa az új könnyű hasznongépjárművekre vonatkozó CO₂-kibocsátási célértékeket. E tekintetben a szükséges mértékű kibocsátáscsökkentést úgy kell megállapítani, hogy az összhangban legyen az Unió hosszú távú éghajlat-változási céljaival, és figyelembe vegye, hogy e kibocsátáscsökkentésnek milyen következményei lesznek a könnyű hasznongépjárművek CO₂-kibocsátását költséghatékonyan csökkentő technológiák kifejlesztésére nézve. A Bizottság a felülvizsgálat eredményéről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésnek tartalmaznia kell az e rendelet módosítására irányuló megfelelő javaslatokat, valamint esetlegesen egy reális és elérhető cél meghatározását is, mégpedig egy olyan átfogó hatásvizsgálat alapján, amely figyelembe veszi a könnyűhasznongépjármű-ipar és az attól függő iparágak töretlen versenyképességének jelentőségét. A Bizottság az említett javaslatok megszüvegezésekor biztosítja, hogy azok társadalmilag méltányosak, fenntarthatók, valamint a verseny szempontjából a lehető leginkább semlegesek legyenek.”;

- b) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a második albekezdést el kell hagyni;

- ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő két albekezdés lép:

„A Bizottság végrehajtási aktus útján meghatározza azokat a korrelációs paramétereket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás mérésére szolgáló, a 715/2007/EK rendeletben és a 692/2008/EK bizottsági rendeletben (*) említett vizsgálati eljárásban bekövetkező változásokat érvényesíteni lehessen. Ezeket a végrehajtási aktusokat az e rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálobizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15. cikkkel összhangban – és a 16. és 17. cikkben foglalt feltételek mellett – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy az első albekezdés alapján elfogadott módszertan alkalmazásával kiigazítsa az I. mellékletben foglalt képleteket, biztosítva mindeközben azt, hogy a régi és az új vizsgálati eljárás hasonlóan szigorú kibocsátáscsökkentési követelményeket támasszon a gyártókkal és a különböző rendeltetésű járművekkel szemben.

(*) A Bizottság 2008. július 18-i 692/2008/EK rendelete a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanács rendelet módosításáról és végrehajtásáról (HL L 199., 2008.7.28., 1. o.).”

6. A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

„(2a) Amennyiben az (1) bekezdésben említett bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.”

7. Az I. melléklet 1. pontja a következő alponttal egészül ki:

„c) 2020-tól kezdve:

Indikatív fajlagos

$$\text{CO}_2 - \text{kibocsátás} = 147 + a \cdot (M - M_0)$$

amelyben:

M = a jármű kilogrammban (kg) megadott tömege

M_0 = a 13. cikk (5) bekezdésének megfelelően elfogadott érték

a = 0,096.”.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 254/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves fogyasztóvédelmi programról és az 1926/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 169. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) A Bizottság 2010. március 3-i „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közleménye (a továbbiakban: Európa 2020) arra szólít fel, hogy az európai polgárok lehetőséget kapjanak arra, hogy teljes mértékben részesüljenek a belső piacnak, ehhez pedig erősíteni kell az azzal kapcsolatos lehetőségeiket, hogy a határon túlról vásároljanak árukat és szolgáltatásokat – különösen online úton –, valamint elő kell segíteni, hogy nagyobb bizalommal legyenek az ilyen vásárlások iránt.

(2) Az Unió – azáltal, hogy törekszik annak biztosítására, hogy a polgárok maximálisan kihasználhassák a belső piacon rejlő lehetőségeket, és ennek érdekében konkrét intézkedésekkel védi a polgárok biztonságát, illetve jogi és gazdasági érdekeit, ezzel támogatva és kiegészítve a tagállami szakpolitikákat – hozzájárul a magas szintű fogyasztóvédelem biztosításához, és ahhoz, hogy a fogyasztókat helyezze a belső piac középpontjába.

(3) A 2014–2020 közötti időszakra szóló többéves fogyasztóvédelmi programnak (a továbbiakban: a program) elő kell segítenie a magas szintű fogyasztóvédelmet, és teljes körűen támogatnia kell az Európa 2020 stratégia növekedési és versenyképességi céljait azáltal, hogy integrálja az Európa 2020 stratégiában azonosított, a digitális menetrendre (annak biztosítása érdekében, hogy a digitális átmenet valóban a fogyasztók fokozottabb jólétét eredményezze), a fenntartható növekedésre (a fogyasztás fenntarthatóbb irányba terelése), a társadalmi befogadásra (a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók sajátos helyzetének és az előregedő népesség szükségleteinek figyelembevételével), valamint az intelligens szabályozásra (többek között a fogyasztói piac monitoringja az intelligens és célzott szabályozás elősegítése érdekében) vonatkozó egyes aggályokat.

(4) A Bizottság 2012. május 22-i „Az európai fogyasztóvédelmi stratégia: a fogyasztói bizalom növelése és a növekedés fellendítése” című közleménye (a továbbiakban: a fogyasztóvédelmi stratégia) az elkövetkező évekre meghatározza az Unió fogyasztóvédelmi politikájának stratégiai keretét, mégpedig úgy, hogy a fogyasztói érdekek védelmét valamennyi uniós szakpolitika részévé teszi. A fogyasztóvédelmi stratégia célja egy olyan stratégia kidolgozása, amelynek köszönhetően a politikai fellépés hatékonyan és érdemben, egész életükben szolgálja a fogyasztókat a rendelkezésükre álló termékek és szolgáltatások biztonságosságának garantálása, tájékoztatás és szemléletformálás, a fogyasztókat képviselő szervezetek támogatása, a fogyasztók jogainak védelme, az igazságszolgáltatáshoz és jogorvoslati lehetőségekhez való hozzáférésük és a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásának biztosítása révén.

(5) A közelmúltbeli gazdasági visszaesés rávilágított a belső piac számos hiányosságára és következetlenségére, melyek csökkentették a fogyasztók és a polgárok bizalmát. Jóllehet el kell ismerni az Unió jelenlegi működését meghatározó költségvetési korlátokat, az Uniónak megfelelő pénzügyi eszközöket kell biztosítania ahhoz, hogy teljesíthetők legyenek a program célkitűzései, és ezért támogatnia kell az Európa 2020 megvalósítását.

(6) A belső piac kiteljesítéséhez elengedhetetlen a belső piac megfelelő működését továbbra is gátló indokolatlan és aránytalan akadályok megszüntetése, valamint különösen határokon átnyúló vásárlás esetén a polgárok rendszerbe vetett hitének és bizalmának javítása. Az Uniónak törekednie kell a fogyasztói jogok érvényesítéséhez megfelelő feltételek megteremtésére, azáltal, hogy megfelelő eszközöket biztosít a fogyasztóknak, valamint megfelelő ismeretekkel és kompetenciákkal ruhazza fel őket megfontolt és megalapozott döntések meghozatalához, és előmozdítja a fogyasztói tudatosságot.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 89. o.

⁽²⁾ HL C 225., 2012.7.27., 217. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. január 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 11-i határozata.

- (7) E rendelet figyelembe veszi a gazdasági, társadalmi és műszaki környezetet, valamint az azokkal kapcsolatban felmerülő kihívásokat. A program által finanszírozott intézkedések különösen a globalizációval, a digitalizációval, a fogyasztók által hozandó döntések egyre bonyolultabbá válásával, a fogyasztás fenntarthatóbb irányba terelésének szükségességével, a népesség előregedésével, a társadalmi kirekesztéssel és a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók kérdésével kapcsolatos problémák megoldását tűzik ki célul. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 12. cikke értelmében a fogyasztói érdekek valamennyi uniós politikába történő integrálása kiemelt feladat. A más uniós szakpolitikákkal és programokkal való koordináció kulcsfontosságú elem annak biztosítása szempontjából, hogy a fogyasztói érdekeket más szakpolitikák teljes mértékben figyelembe vegyék. A szinergiák elősegítése és a párhuzamos munka elkerülése érdekében azonban a többi uniós alap és program keretében gondoskodni kell arról, hogy megfelelő pénzügyi támogatás álljon rendelkezésre a fogyasztói érdekeknek az érintett területeken történő integrálásához.
- (8) A programnak magas szintű védelmet kell biztosítania valamennyi fogyasztó számára, ezen belül is sajátos szükségleteik figyelembevétele és képességeik megerősítése érdekében különös tekintettel kell lennie a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztókra, amint azt a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók jogainak megerősítésére irányuló stratégiáról szóló 2012. május 22-i állásfoglalásában⁽¹⁾ az Európai Parlament is kérte. A programnak biztosítania kell különösen, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók is hozzáférhessenek a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó információkhoz, és ezáltal egyenlő esélyük legyen szabad és megalapozott döntéseket hozni, különös tekintettel arra, hogy számukra külön nehézséget jelent a fogyasztói információkhoz való hozzáférés és azok megértése, és ezért könnyen félrevezethetők.
- (9) A program keretében különös figyelmet kell fordítani a gyermekekre, többek között az érdekelt felekkel együttműködve abból a célból, hogy biztosított legyen a kisgyermekek irányában az érdekelt felek általi felelősségteljes reklámozás, különösen ami a félrevezető online reklámok elleni küzdelmet illeti.
- (10) Intézkedéseket kell meghatározni az intézkedések uniós finanszírozási keretét biztosító programban. A 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 54. cikkének megfelelően e rendelet célja, hogy jogalapot biztosítson az említett intézkedésekhez és a program végrehajtásához. E rendelet az 1926/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra⁽³⁾ épül, és az annak keretében finanszírozott intézkedéseket folytatja.
- (11) Fontos a fogyasztóvédelem javítása. Ezen általános célkitűzés megvalósítása érdekében egyedi célkitűzéseket kell meghatározni a biztonság, a fogyasztói tájékoztatás és szemléletformálás, illetve az uniós szintű fogyasztói szervezetek támogatása, a jogok és jogorvoslat, valamint a fogyasztói jogok érvényesítése tekintetében. A program keretében meghozott intézkedések értékét és hatását a szakpolitika megfelelőbb kialakításának elősegítése céljából, a fogyasztók érdekében rendszeresen monitoring alá kell vonni, és értékelni kell. A fogyasztóvédelmi politika értékelése és különösen a meghozott intézkedések pontos hatásának mérése érdekében mutatókat kell kidolgozni, amelyek értékét mindazonáltal tágabb összefüggésben kell meghatározni.
- (12) Fontos a fogyasztói bizalom növelése. E célkitűzés elérése érdekében meg kell erősíteni a fellépési képességeket, elsősorban megfelelő pénzügyi támogatás nyújtása révén uniós szintű fogyasztói szervezetek és európai fogyasztói központok részére, figyelembe véve a fogyasztóknak a jogaikkal kapcsolatos tájékoztatásában és segítésében, a fogyasztók fogyasztói jogvitákban – különösen a megfelelő vitarendezési mechanizmusokhoz való hozzáférés tekintetében – való támogatásában, valamint a belső piac megfelelő működése során a fogyasztói érdekek képviselőiben betöltött jelentős szerepüket. E szervezeteknek és központoknak képesnek kell lenniük fokozni a fogyasztók védelmét és erősíteni a fogyasztók bizalmát azáltal, hogy a helyszínen intézkednek, illetve a segítségnyújtást, a tájékoztatást és a szemléletformálást az egyéni igényekhez igazítják.
- (13) Rendelkezni kell azokról a támogatható tevékenységekről, amelyek révén ezeket a célkitűzéseket meg lehet valósítani.
- (14) Meg kell határozni a támogatásra jogosult lehetséges kedvezményezettek csoportjait.
- (15) A rendelet – az EUMSZ-ben az Európai Parlament és a Tanács tekintetében meghatározott költségvetési hatáskörök sérelme nélkül – tartalmazza a költségvetési kérdésekben történő együttműködésről, valamint a költségvetési fegyelméről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2013. december 2-i intézményközi megállapodás⁽⁴⁾ 17. pontja értelmében a programhoz rendelt pénzügyi referenciaösszeget.

⁽¹⁾ HL C 264. E, 2013.9.13., 11. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1926/2006/EK határozata a fogyasztóvédelmi politika területén közösségi cselekvési program (2007–2013) létrehozásáról (HL L 404., 2006.12.30., 39. o.).

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

- (16) A program végrehajtása során a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás, valamint az átláthatóság és a rugalmasság elvének a szellemében engedélyezni kell a végrehajtó ügynökség további működését, amennyiben az 58/2003/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ foglalt valamennyi követelmény teljesül.
- (17) A fogyasztói biztonság, a szemléletformálás, a fogyasztói jogok és a végrehajtás terén felmerülő, uniós és tagállami alapokból finanszírozott kiadásokat jobban össze kell hangolni, a kiegészítő jelleg, a nagyobb hatékonyság és a jobb láthatóság biztosítása, valamint jobb költségvetési szinergiák elérése érdekében.
- (18) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás rendelkezik a fogyasztóvédelem területén egyrészről az Unió és tagállamai, másrészről az Európai Szabadkereskedelmi Társulás Európai Gazdasági Térségben részt vevő országai közötti együttműködésről. Rendelkezni kell arról is, hogy a program nyitott legyen más országok, különösen az Unió szomszédságában fekvő, valamint az uniós tagságot kérelmező, tagjelölt vagy csatlakozó országok részvételére is.
- (19) A program végrehajtásának összefüggésében, valamint a termelési lánc globalizálódására és a piacok egymástól való egyre fokozottabb függőségére tekintettel bátorítani kell az együttműködést a programban részt nem vevő harmadik országokkal, figyelembe véve az ezen országok és az Unió között fennálló vonatkozó megállapodásokat.
- (20) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletben foglalt mutatók kiigazítására vonatkozóan a fogyasztóvédelem területén a jogalkotási keretben bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében, valamint az I. mellékletnek egyes érintett cselekvések eltávolításával történő, a Bizottság által készítendő értékelési jelentés eredményének figyelembevételén alapuló módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, valamint időben és megfelelő módon történő eljuttatásáról.
- (21) Annak érdekében, hogy a rendeletet egységes feltételek mellett lehessen végrehajtani, az éves munkaprogramok elfogadása tekintetében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni. Mivel a program nem határoz meg termékbiztonsági kritériumokat, hanem pénzügyi támogatást kíván biztosítani a termékbiztonsági politika végrehajtására szolgáló eszközökhöz, továbbá tekintettel arra, hogy a támogatás összege viszonylag alacsony, helyénvaló a tanácsadó bizottsági eljárást alkalmazni.
- (22) Az Unió pénzügyi érdekeit a teljes kiadási ciklusban arányos intézkedésekkel kell védeni, beleértve a szabálytalanságok megelőzését, feltárását és kivizsgálását, az elvesztett, jogosulatlanul kifizetett vagy szabálytalanul felhasznált pénzeszegek visszafizettetését, valamint adott esetben a 966/2012/EU, Euratom rendelettel összhangban igazgatási és pénzügyi bírságok kiszabását.
- (23) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az érintett kérdéskörök határokon átnyúló jellege miatt, az Unió szintjén azonban az intézkedések hatékonyabb volta miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (24) Az 1926/2006/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- (25) Helyénvaló a fogyasztóvédelmi politika területén a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó, az 1926/2006/EK határozattal létrehozott közösségi cselekvési program és e program között megszakítás nélküli és zavartalan átmenetet biztosítani, különösen a több évre kiterjedő intézkedések folyamatosságának, valamint az előző program sikereinek, illetve a nagyobb figyelmet igénylő területeknek az értékelése tekintetében. Helyénvaló továbbá, hogy összhangban legyen ezen program időtartama az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelettel ⁽³⁾ létrehozott 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret időtartamával. Ennek megfelelően e programot 2014. január 1-jétől kell alkalmazni. Szükség esetén 2021. január 1. után a technikai és adminisztratív segítségre vonatkozó előirányzatnak tartalmaznia kell a 2020 végéig be nem fejezett intézkedések kezelésére vonatkozó kiadásokat,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A többéves fogyasztóvédelmi program

Ez a rendelet többéves fogyasztóügyi programot (a továbbiakban: a program) hoz létre a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszakra.

⁽¹⁾ A Tanács 2002. december 19-i 58/2003/EK rendelete a közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtó hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról (HL L 11., 2003.1.16., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom rendelete a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (HL L 347., 2013.12.20., 884. o.).

2. cikk

Általános cél

A program általános célja, hogy egy intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó, átfogó stratégia keretében magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítson, megfelelő eszközöket adjon a fogyasztók kezébe, és a fogyasztókat a belső piac középpontjába helyezze. A program a fogyasztók egészsége, biztonsága és a jogi és gazdasági érdekei védelmének, valamint a tájékoztatáshoz, szemléletformáláshoz és az érdekeik védelme céljából történő önszerveződéshez való joguk előmozdításával fogja ezt biztosítani, támogatva a fogyasztói érdekek más szakpolitikai területekbe való integrálását. A programnak ki kell egészítenie, támogatnia kell és monitoring alá kell vonnia a tagállamok szakpolitikáit.

3. cikk

Egyedi célkitűzések és mutatók

(1) A 2. cikkben említett általános célkitűzést a következő egyedi célkitűzések révén kell megvalósítani:

a) I. célkitűzés – biztonság: a termékbiztonság hatékony piacfelügyelet révén történő megszilárdítása és javítása Unió-szerte.

E célkitűzést különösen a veszélyes fogyasztási cikkek uniós riasztási rendszerének (RAPEX) tevékenysége és hatékonysága révén értékelik majd;

b) II. célkitűzés – a fogyasztókat célzó tájékoztatás és szemléletformálás, valamint a fogyasztóvédelmi szervezetek támogatása: a fogyasztóvédelmi szemlélet formálásának, valamint a fogyasztók tájékoztatásának és a fogyasztói jogokkal kapcsolatos ismereteinek javítása, a fogyasztóvédelmi politika tudományos alapjának megerősítése és a fogyasztói szervezetek támogatása, ideértve a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók sajátos igényeinek a figyelembevételét.

c) III. célkitűzés – jogok és jogorvoslat: a fogyasztói jogok kidolgozása és megerősítése mindenekelőtt intelligens szabályozási intézkedések, valamint az egyszerű, hatékony, gyors és kis költségű jogorvoslatához, többek között az alternatív vitarendezéshez való hozzáférés javítása révén.

E célkitűzést különösen az alternatív vitarendezés határokon átnyúló viták rendezéséhez történő igénybevétele, egy uniós szintű internetes vitarendezési rendszer tevékenysége, illetve a valamely probléma miatt fellépő fogyasztók százalékaránya alapján értékelik majd;

d) IV. célkitűzés – fogyasztói jogok érvényesítése: a fogyasztói jogok érvényesítésének támogatása a nemzeti jogérvényesítési szervek közötti együttműködés megerősítése és a fogyasztóknak történő tanácsadás révén.

E célkitűzést különösen a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózaton belüli információáramlás szintje és együttműködés hatékonysága, valamint az európai fogyasztói központok tevékenysége és a fogyasztók általi ismertségének mértéke alapján értékelik majd.

A fogyasztók színvonalas tájékoztatása és részvétele ágazatokon átnyúló prioritás, ezért a program keretében finanszírozott minden ágazati célkitűzésben és fellépés kapcsán – a lehetőségek szerint – kifejezetten rendelkezni kell ezekről.

(2) A mutatók leírása a II. mellékletben olvasható.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletben szereplő mutatók módosítása érdekében.

4. cikk

Támogatható intézkedések

A 3. cikkben említett egyedi célkitűzéseket a következő felsorolásban szereplő támogatható intézkedésekkel kell teljesíteni:

a) I. célkitűzés – biztonság:

1. a nem élelmiszer jellegű termékek és szolgáltatások fogyasztókra vonatkozó egészségügyi és biztonsági szempontjaival kapcsolatos tudományos tanácsadás és kockázatelemzés, beleértve a 2008/721/EK bizottsági határozattal⁽¹⁾ létrehozott független tudományos bizottságok feladatainak támogatását;

2. a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott, termékbiztonsággal kapcsolatos piacfelügyeleti és jogérvényesítési intézkedések koordinálása, valamint a fogyasztói szolgáltatások biztonságát javító intézkedések koordinálása;

3. kozmetikai termékek adatbázisainak karbantartása és továbbfejlesztése;

b) II. célkitűzés – a fogyasztókat célzó tájékoztatás és szemléletformálás, valamint a fogyasztóvédelmi szervezetek támogatása:

⁽¹⁾ A Bizottság 2008. augusztus 5-i 2008/721/EK határozata a fogyasztók biztonsága, a közegészségügy és a környezet területén a tudományos bizottságok tanácsadói szerkezetének kialakításáról és a 2004/210/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 241., 2008.9.10., 21. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. december 3-i 2001/95/EK irányelve az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.).

4. a fogyasztókat érintő területeken a szakpolitikai döntéshozatal tudományos alapjának kialakítása és a tudományos bizonyítékokhoz való hozzáférés javítása az intelligens és célzott szabályozás létrehozása, a piac esetleges működési zavarainak azonosítása, valamint a fogyasztói igények változásának felismerése érdekében, amely alaként szolgálhat a fogyasztóvédelmi politika kidolgozásához, a fogyasztók számára legproblémásabb területek meghatározásához, valamint a fogyasztói érdekeknek más uniós szakpolitikákba történő integrálásához;

5. támogatás az uniós szintű fogyasztói szervezetek finanszírozása, a kapacitásai uniós, nemzeti és regionális szintű bővítése, az átláthatóság javítása, valamint a bevált gyakorlatok és a szakismeretek cseréjének fokozása révén;

6. a fogyasztói piacok és a fogyasztók tájékoztatásának átláthatóbbá tétele, a fogyasztók részére összevethető, megbízható és könnyen hozzáférhető információk biztosítása, többek között a határokon átnyúló esetekben, segítendő őket abban, hogy ne csak a termékek és szolgáltatások árát, hanem azok minőségét és fenntarthatóságát is összehasonlíthassák;

7. a fogyasztói szemlélet egész életen át tartó formálásának előmozdítása, különös tekintettel a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztókra;

c) III. célkitűzés – jogok és jogorvoslat:

8. fogyasztóvédelmi jogszabályok és egyéb szabályozási kezdeményezések Bizottság által történő előkészítése, a tagállamok által történő átültetés monitoringja, majd az átültetés hatásának értékelése, valamint társszabályozási és önszabályozási kezdeményezések elősegítése, továbbá az említett kezdeményezések fogyasztói piacokra gyakorolt tényleges hatásainak monitoringja;

9. a fogyasztóvédelmi vitarendezési mechanizmusokhoz – különösen az alternatív vitarendezési rendszerekhez – való hozzáférés megkönnyítése, többek között egy uniós szintű online rendszeren és a nemzeti alternatív vitarendezési szervek hálózatba szervezésén keresztül, különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók igényeivel és jogaival kapcsolatos megfelelő intézkedésekre; a fogyasztóvédelmi vitarendezési mechanizmusok működésének és eredményességének monitoringja, többek között a megfelelő informatikai eszközök kialakítása és üzemeltetése, valamint a tagállamok meglévő bevált gyakorlatainak és tapasztalatainak cseréje révén;

d) IV. célkitűzés – fogyasztói jogok érvényesítése:

10. a felügyeleti és jogérvényesítési intézkedések összehangolása, tekintettel a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾;

11. pénzügyi hozzájárulás azon, uniós hálózatba szerveződött közjogi szervek vagy más nonprofit szervezetek közös intézkedéseire, amelyek tájékoztatást és segítséget nyújtanak a fogyasztóknak jogaik gyakorlásában és a megfelelő vitarendezési fórumokhoz való hozzáférésben – beleértve a peren kívüli internetes vitarendezési fórumokat is (az európai fogyasztói központok hálózata).

Az e cikk első bekezdésében foglalt támogatható tevékenységeket adott esetben az I. melléklet tovább pontosítja, konkrét intézkedéseket rendelve azokhoz.

5. cikk

Támogatásra jogosult kedvezményezettek

(1) Az uniós szintű fogyasztóvédelmi szervezetek működéséhez nyújtott támogatásokban azok az európai fogyasztóvédelmi szervezetek részesülhetnek, amelyek a következő feltételek mindegyikét teljesítik:

a) az ipari, kereskedelmi és üzleti vagy más ütköző érdekektől mentes nem kormányzati, nonprofit szervezetek, melyeknek elsődleges céljuk, illetve tevékenységük az Unióban a fogyasztók egészségének, biztonságának, gazdasági és törvényes érdekeinek az előmozdítása és védelme;

b) a tagállamok legalább felében működő, a nemzeti szabályoknak vagy gyakorlatnak megfelelően reprezentatív, és regionális vagy nemzeti szinten aktív szervezetek által a fogyasztói érdekek uniós szintű képviselésével megbízott szervezetek.

(2) A program célkitűzéseinek végrehajtását előmozdító elveket és politikákat ösztönző nemzetközi szervek működéséhez nyújtott támogatásban azok a szervezetek részesülhetnek, amelyek a következő feltételek mindegyikét teljesítik:

a) ipari, kereskedelmi, illetve üzleti vagy más összeférhetlenségtől mentes nem kormányzati, nonprofit szervezetek, melyeknek elsődleges céljuk, illetve tevékenységük a fogyasztók egészségének, biztonságának, valamint gazdasági és jogi érdekeinek az előmozdítása és védelme;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. október 27-i 2006/2004/EK rendelete a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről („Rendelet a fogyasztóvédelmi együttműködésről”) (HL L 364., 2004.12.9., 1. o.).

b) a következő tevékenységek mindegyikét végzik: formális mechanizmust biztosítanak az uniós, illetve harmadik országbeli fogyasztók képviselői számára a politikai vitákhoz és a szakpolitikákhoz való hozzájárulás érdekében; a fogyasztói érdekek állami hatóságok körében történő népszerűsítése és szorgalmazása érdekében találkozót szerveznek a szakpolitika-területen dolgozó tisztviselőkkel és szabályozókkal; megállapítják a leggyakoribb fogyasztói problémákat és kihívásokat, az Unió és harmadik országok közötti kétoldalú kapcsolatok keretében népszerűsítik a fogyasztóvédelmi szempontokat; részt vesznek a fogyasztóvédelmi kérdésekkel kapcsolatos szakértelem és ismeretek Unióban és harmadik országokban történő cseréjében és terjesztésében, valamint szakpolitikai ajánlásokat készítenek.

(3) A termékbiztonság területéhez tartozó intézkedések végrehajtásának összehangolásáért felelős uniós szintű szervek működéséhez nyújtott támogatásokban azok a szervek részesülhetnek, amelyeket uniós jogszabály erre a célra elismer.

(4) Az uniós szintű szervek részére a magatartási kódexek, a bevált gyakorlatok, valamint az árak, a termékminőség és a fenntarthatóság összehasonlítására vonatkozó iránymutatások kidolgozásához nyújtott támogatásban azok a szervek részesülhetnek, amelyek a következő feltételek mindegyikét teljesítik:

a) ipari, kereskedelmi, illetve üzleti vagy más összeférhetlenségtől mentes nem kormányzati, nonprofit szervezetek, melyeknek elsődleges céljai, illetve tevékenységei között szerepel a fogyasztói érdekek előmozdítása és védelme;

b) legalább a tagállamok felében működnek.

(5) Az Unió fogyasztóvédelmi szakpolitikájával kapcsolatos elnökségi rendezvények szervezéséhez támogatást lehet nyújtani a Tanács különböző formációinak elnökségét, a Külügyek Tanácsának kivételével, betöltő tagállam, vagy az e tagállam által kijelölt szervek részére.

(6) A fogyasztóvédelmi ügyekért felelős tagállami és az azoknak megfelelő harmadik országbeli hatóságok intézkedése-
ihez nyújtott támogatásban a valamely tagállam vagy az e rendelet 7. cikkében említett harmadik ország által a 2006/2004/EK rendelet vagy a 2001/95/EK irányelvnek megfelelően a Bizottsághoz bejelentett hatóságok, illetve az e hatóságok által erre a célra kifejezetten kijelölt nonprofit szervezetek részesülhetnek.

(7) A jogérvényesítés területén dolgozó tagállami és harmadik országbeli tisztviselők számára nyújtott támogatásban a valamely tagállam vagy az e rendelet 7. cikkében említett harmadik ország által a 2006/2004/EK rendelettel és a 2001/95/EK irányelvvel összhangban a Bizottsághoz bejelentett hatóságok tisztviselői részesülhetnek.

(8) Intézkedési támogatásban a valamely tagállam vagy a 7. cikkben említett harmadik ország által kijelölt olyan szerv részesülhet, amely vagy közjogi szerv vagy egy átlátható eljárás keretében kiválasztott nonprofit szervezet. A kijelölt szervnek olyan uniós hálózat tagjának kell lennie, amely tájékoztatást és segítséget nyújt a fogyasztóknak jogaik gyakorlásában és a megfelelő vitarendezési fórumokhoz való hozzáférésben (az európai fogyasztói központok hálózata). A Bizottság és az európai fogyasztói központok hálózata és/vagy annak szervei között keretpartnerséget lehet létrehozni hosszú távú együttműködési mechanizmusként.

(9) Az Unió tagállamaiban és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás Európai Gazdasági Térségben részt vevő országokban létrehozott, valamint azokban működő olyan panaszkezelő szervek részesülhetnek intézkedési támogatásban, amelyek a fogyasztói panaszok összegyűjtésével foglalkoznak, megkísérlik megoldani a fogyasztók problémáit, illetve a fogyasztók panaszait vagy kérdéseivel kapcsolatban tanácsadást vagy tájékoztatást nyújtanak, és a fogyasztó kereskedőt illető panasz vagy kérdése szempontjából harmadik félnek minősülnek. Ezek nem foglalják magukban sem a kereskedők által működtetett panaszkezelési mechanizmusokat, amelyek a fogyasztók panaszait vagy kérdéseit közvetlenül kezelik, sem a kereskedők által vagy nevében működtetett panaszkezelő szolgáltatásokat.

6. cikk

Pénzügyi keret

(1) A program végrehajtására előirányzott pénzügyi keret a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra vonatkozóan folyó áron 188 829 000 EUR.

(2) Az éves előirányzatokat a többéves pénzügyi keret határain belül az Európai Parlament és a Tanács engedélyezi.

7. cikk

Harmadik országok részvétele a programban

A programban az alábbiak vehetnek részt:

a) az Európai Szabadkereskedelmi Társulás Európai Gazdasági Térségben részt vevő országok, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban meghatározott feltételeknek megfelelően;

b) harmadik országok, különösen a csatlakozó és tagjelölt, illetve lehetséges tagjelölt országok és az európai szomszédságpolitika alá tartozó országok, az uniós programokban való részvételükre vonatkozó keretmegállapodásokban, társulási tanácsi határozatokban vagy hasonló megállapodásokban meghatározott általános elveknek, valamint általános feltételeknek és rendelkezéseknek megfelelően.

8. cikk

A támogatás típusai és a társfinanszírozás legmagasabb szintje

(1) A 966/2012/EU, Euratom rendelet értelmében az Unió pénzügyi hozzájárulása történhet támogatás vagy közbeszerzés, illetve az e rendelet 2. és 3. cikkében említett célkitűzések megvalósításához szükséges bármely egyéb beavatkozás formájában.

(2) Az Unió által nyújtott támogatások és azok legmagasabb szintje a következő:

- a) az 5. cikk (1) bekezdése szerinti uniós szintű fogyasztói szervezetek működéséhez nyújtott támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 50 %-a;
 - b) az 5. cikk (2) bekezdése értelmében, a fogyasztóvédelmi program célkitűzéseinek végrehajtását előmozdító elveket és politikákat ösztönző nemzetközi szervek működéséhez nyújtott támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 50 %-a;
 - c) az 5. cikk (3) bekezdése értelmében a termékbiztonság területén a jogérvényesítési intézkedések összehangolásáért felelős, uniós jogszabály által erre a célra elismert uniós szintű szervek működéséhez nyújtott támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 95 %-a;
 - d) az 5. cikk (4) bekezdése értelmében uniós szintű szervezetek a magatartási kódexek, a bevált gyakorlatok, valamint az árak, a termékminőség és a fenntarthatóság összehasonlítására vonatkozó iránymutatások kidolgozásához nyújtott intézkedési támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 50 %-a;
 - e) a Tanács különböző formációinak elnökségét, a Külügyek Tanácsának kivételével, betöltő tagállam, vagy az e tagállam által kijelölt szervek részére az Unió fogyasztóvédelmi szakpolitikájával kapcsolatos elnökségi rendezvények szervezéséhez nyújtott támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 50 %-a;
 - f) az 5. cikk (6) bekezdése értelmében a tagállamok fogyasztói ügyekért felelős hatóságainak és a 7. cikk szerint részt vevő harmadik országok megfelelő hatóságainak intézkedéseikhez nyújtott támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 50 %-a, kivéve az éves munkaprogramokban meghatározott kivételesen hasznos intézkedéseket, amelyek esetében az elszámolható költségekhez való uniós hozzájárulás mértéke legfeljebb 70 % lehet;
 - g) az 5. cikk (7) bekezdése értelmében a tagállamokban és a 7. cikk szerint részt vevő harmadik országokban a jogérvényesítés területén dolgozó tisztviselők cseréjéhez kapcsolódó utazási költségekhez és napidíjakhoz nyújtott támogatás;
 - h) az 5. cikk (8) bekezdése értelmében egy tagállam vagy a 7. cikkben említett harmadik ország által kijelölt szervek intézkedéseikhez nyújtott támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 70 %-a;
 - i) az 5. cikk (9) bekezdése szerint a nemzeti fogyasztói panaszkezelő szervek tevékenységéhez nyújtott támogatás, legfeljebb az elszámolható költségek 50 %-a.
- (3) Egy intézkedés a következő esetekben minősül a (2) bekezdés f) pontja szerinti kivételesen hasznos intézkedésnek:
- a) a 2006/2004/EK rendelettel összhangban a Bizottságnak bejelentett hatóságok részére nyújtott támogatás esetében akkor, ha az intézkedésben legalább hat tagállam vesz részt, vagy az olyan szabálysértéssel kapcsolatos, amely legalább két tagállamban kárt okoz vagy okozhat;
 - b) a fogyasztási cikkek biztonságosságáért felelős hatóságoknak nyújtott támogatás esetében akkor, ha az intézkedés legalább tíz olyan tagállam bevonásával zajlik, amely részt vesz a tagállamok termékbiztonsággal kapcsolatos ügyekben illetékes hatóságainak a 2001/95/EK irányelv 10. cikkében említett európai hálózatában, vagy ha az intézkedés hozzájárul az uniós jogi aktusokban meghatározott, a fogyasztási cikkek biztonságossága területén zajló piacfelügyeleti tevékenységek végrehajtásához.

9. cikk

Adminisztratív és technikai segítségnyújtás

(1) A program pénzügyi kerete fedezheti a program irányításához és a célkitűzéseinek megvalósításához szükséges előkészítő, monitoring-, ellenőrzési, auditálási és értékelési tevékenységhez tartozó költségeket is, ideértve minden, az Unió politikai prioritásairól szóló intézményi kommunikációt – amennyiben azok kapcsolódnak a rendelet általános célkitűzéséhez –, továbbá minden, a Bizottság által a program irányítására fordított technikai és adminisztratív segítségnyújtási kiadást.

(2) Az előkészítő, monitoring-, ellenőrzési, auditálási és értékelési tevékenységhez, továbbá az (1) bekezdésben említett technikai és adminisztratív segítségnyújtáshoz kapcsolódó költségek fedezésére szánt teljes összeg nem haladhatja meg a program részére elkülönített pénzügyi keret 12 %-át.

10. cikk

Végrehajtási módszerek

A Bizottság a 966/2012/EU, Euratom rendelet 58. cikkében említett irányítási módszerek alkalmazásával hajtja végre a programot.

11. cikk

Összhang és egymást kiegészítő jelleg más politikákkal

A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben biztosítja az összhangot és az egymást kiegészítő jellegét a program és más kapcsolódó uniós politikák, eszközök és cselekvések között, különösen a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó, többéves „Jogok, egyenlőség és polgárság” program⁽¹⁾ keretében.

12. cikk

Éves munkaprogramok

A Bizottság a programot éves munkaprogramokkal hajtja végre. Az éves munkaprogramok révén – következetes módon – végre kell hajtani a 2. és a 3. cikkben kitűzött célokat, valamint a 4. cikkben foglalt és az I. mellékletben tovább pontosított intézkedéseket.

A Bizottság az éves munkaprogramokat végrehajtási jogi aktusok formájában fogadja el, az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően. A végrehajtási jogi aktusoknak magukban kell foglalniuk a 966/2012/EU, Euratom rendeletben meghatározott elemeket, különösen pedig a következőket:

- a) az e rendelet 4. cikke és I. melléklete szerinti intézkedések végrehajtása, valamint a pénzügyi források indikatív elosztása;
- b) a tervezett ajánlattételi és pályázati felhívások ütemezése.

13. cikk

Értékelés és terjesztés

(1) A Bizottság kérésére a tagállamok információkat szolgáltatnak a program végrehajtásáról és hatásairól.

(2) A Bizottság:

a) 2017. szeptember 30-ig:

- i. áttekinti az intézkedések céljainak teljesítésében elért eredményeket (az eredmények és hatások szintjén), a 4. cikkben foglalt támogatható intézkedések és az I. mellékletben említett egyedi intézkedések végrehajtásának aktuális helyzetét, a pénzeszközöknek a kedvezményezettek részére történő kiosztását az 5. cikkben foglalt

feltételeknek megfelelően, a források felhasználásának hatékonyságát és európai többletértékét, a fogyasztóvédelem területén lezajlott fejleményekre tekintettel, az intézkedések megújítására, módosítására vagy felfüggesztésére vonatkozó döntés meghozatala céljából;

ii. értékelési jelentést nyújt be az elvégzett áttekintésről az Európai Parlament és a Tanács részére;

- b) 2017. december 31-ig adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be vagy – a (3) bekezdésre is figyelemmel – felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el.

Az értékelési jelentésnek ki kell térnie az egyszerűsítési lehetőségekre, azok belső és külső koherenciájára, valamint arra is, hogy a célkitűzések továbbra is relevánsak-e, és hogy az intézkedések hozzájárulnak-e az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés uniós prioritásainak megvalósításához. Figyelembe kell vennie az előző program hosszú távú hatásának értékelésekor kapott eredményeket.

A program hosszabb távú eredményei és hatásainak fenntarthatósága is értékelésre kerül, hogy az értékelés eredménye felhasználható legyen egy későbbi program megújításával, módosításával vagy felfüggesztésével kapcsolatos döntés során.

(3) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni azt is, ha a (2) bekezdésben említett értékelési jelentés azt állapítja meg, hogy az I. mellékletben foglalt egyedi intézkedések végrehajtására 2016. december 31-ig nem került sor, és azokat a program lezárultáig nem lehet végrehajtani, beleértve azt is, hogy a szóban forgó egyedi intézkedések már nem relevánsak a 2. és a 3. cikkben kitűzött célok teljesítése szempontjából, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet oly módon történő módosítására, hogy az érintett egyedi intézkedéseket törli a mellékletből.

(4) A Bizottság az e rendelet alapján végrehajtott intézkedések eredményeit nyilvánosan hozzáférhető formában közzéteszi.

14. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A Bizottság megfelelő intézkedésekkel – csalás, korrupció és más jogellenes cselekmények elleni megelőző intézkedésekkel, hatáson ellenőrzésekkel, szabálytalanság feltárása esetén a jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetésével, valamint szükség esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciókkal – biztosítja, hogy az Unió pénzügyi érdekei az e rendelet alapján finanszírozott intézkedések végrehajtása során ne sérüljenek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1381/2013/EU rendelete a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó Jogok, egyenlőség és polgárság program létrehozásáról (HL L 354., 2013.12.28., 62. o.).

(2) A Bizottság és képviselői, valamint az Európai Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a támogatások kedvezményezettjeinél, valamint az e rendelet alapján uniós forrásokban részesülő vállalkozóknál és alvállalkozóknál.

(3) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) – a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, valamint a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ foglalt eljárásoknak megfelelően – nyomozásokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathat annak megállapítására, hogy elkövette-e valamely támogatási megállapodással, támogatási határozattal vagy az e rendelet alapján finanszírozott szerződéssel összefüggésben az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást, korrupciót vagy más jogellenes cselekményt.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az e program végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá a rendelet végrehajtása keretében létrejött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és támogatási határozatoknak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot, az Európai Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörükhöz megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és nyomozásokat.

15. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (3) bekezdésében és a 13. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazása a program időtartamára szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (3) bekezdésében és a 13. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Az említett határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt napon lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom rendelete az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK rendelete az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 3. cikk (3) bekezdése és a 13. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a jogi aktusról szóló értesítés kézhezvételétől számított 2 hónapon belül nem emel ellene kifogást, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az említett időszak lejártá előtt értesíti a Bizottságot arról, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére az említett időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

16. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság egy, a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságot jelent.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

17. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Az 1926/2006/EK határozat 6. cikkét továbbra is alkalmazni kell a határozat hatálya alá tartozó, 2013. december 31-ig le nem záruló intézkedések esetében. Tehát a programra vonatkozó pénzügyi keret fedezheti továbbá a program és az 1926/2006/EK határozat alapján elfogadott intézkedések közötti átmenet biztosításához szükséges technikai és adminisztratív segítséggel kapcsolatos kiadásokat.

(2) Szükség esetén előirányzatok vehetők fel a 2020. december 31. utáni költségvetésbe a 9. cikkben meghatározott kiadások fedezésére, hogy kezelni lehessen a 2020. december 31-ig le nem záruló intézkedéseket.

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1926/2006/EK határozat 2014. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

19. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás dátuma

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

AZ INTÉZKEDÉSEK TÍPUSAI

I. célkitűzés

Biztonság: a termékbiztonság hatékony piacfelügyelet révén történő megszilárdítása és javítása Unió-szerte

1. A nem élelmiszer jellegű termékek és szolgáltatások fogyasztókra vonatkozó egészségügyi és biztonsági szempontjaival kapcsolatos tudományos tanácsadás és kockázatelemzés, beleértve a 2008/721/EK határozattal létrehozott független tudományos bizottságok feladatainak támogatását.
2. A 2001/95/EK irányelvben előírt, termékbiztonsággal kapcsolatos piacfelügyeleti és jogérvényesítési intézkedések koordinálása, valamint a fogyasztói szolgáltatások biztonságát javító intézkedések:
 - a) informatikai eszközök (például adatbázisok, információs és kommunikációs rendszerek) kialakítása, korszerűsítése és karbantartása, különösen annak lehetővé tétele érdekében, hogy az adatok átvitelével és csoportosításával, valamint a statisztikai kivonatok készítésével kapcsolatos lehetőségek gyarapításának köszönhetően javuljon a meglévő rendszerek hatékonysága, és könnyebb legyen az adatok tagállamok közötti elektronikus cseréje és felhasználása;
 - b) a termékbiztonsággal kapcsolatos előadások, konferenciák, munkaértekezletek és a kockázatkezelés és jogérvényesítés területén dolgozó érintett felek és szakértők találkozóinak szervezése;
 - c) a jogérvényesítéssel foglalkozó tisztviselők csereútjai és képzése egy kockázatalapú megközelítés integrálására összpontosítva;
 - d) a nem élelmiszer jellegű termékek és szolgáltatások biztonsága területén megvalósított célzott közös együttműködési intézkedések a 2001/95/EK irányelv értelmében;
 - e) a nem élelmiszer jellegű termékek és szolgáltatások biztonságának monitoringja és elemzése, beleértve a további normák tudásbázisát vagy egyéb biztonsági teljesítménymutatók kidolgozását, valamint a nyomonkövethetőségi követelmények egyértelműsítése;
 - f) együttműködés az igazgatás, a jogérvényesítés, a termékek nyomon követése és a megelőzési intézkedések kidolgozása terén az e rendelet 7. cikkének hatálya alá nem tartozó harmadik országokkal, többek között azon harmadik országokkal, amelyekből az uniós jogszabályoknak való megfelelés hiánya miatt bejelentett termékek többsége származik;
 - g) a jogérvényesítési intézkedések tagállamok közötti koordinálásáért felelős, uniós jogszabály által elismert szervezetek nyújtott támogatás.
3. Kozmetikai termékek adatbázisainak karbantartása és továbbfejlesztése
 - a) az 1223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében létrehozott, kozmetikai termékek bejelentésére szolgáló portál karbantartása;
 - b) a kozmetikai termékek összetevőire vonatkozó adatbázis karbantartása az 1223/2009/EK rendelet végrehajtásának támogatása érdekében.

II. célkitűzés

a fogyasztói szemlélet formálásának, valamint a fogyasztók tájékoztatásának és a fogyasztói jogokkal kapcsolatos ismereteinek javítása, a fogyasztóvédelmi politika tudományos alapjának megteremtése és a fogyasztóvédelmi szervezetek támogatása, figyelembe véve a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók sajátos igényeit is A fogyasztókat célzó tájékoztatás és szemléletformálás, valamint a fogyasztóvédelmi szervezetek támogatása:

4. A fogyasztókat érintő területeken a szakpolitikai döntéshozatal tudományos alapjának kialakítása és a tudományos bizonyítékokhoz való hozzáférés javítása az intelligens és célzott szabályozás létrehozása, a piac esetleges működési zavarainak azonosítása, valamint a fogyasztói igények változásának felismerése érdekében, amely alapként szolgálhat a fogyasztóvédelmi politika kidolgozásához, a fogyasztók számára legproblémásabb területek meghatározásához, valamint a fogyasztói érdekeknek más uniós szakpolitikákba történő integrálásához, ideértve a következőket:
 - a) a fogyasztókról és a fogyasztói piacokról készített uniós szintű tanulmányok és elemzések, amelyek célja az intelligens és megfelelően célzott szabályozás létrehozása, a piac esetleges működési zavarainak azonosítása, valamint a fogyasztói igények változásának felismerése;
 - b) adatbázisok kialakítása és karbantartása különösen abból a célból, hogy az összegyűjtött adatokat az érdekelt felek, például a fogyasztóvédelmi szervezetek, a nemzeti hatóságok és a kutatók rendelkezésére bocsássák;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.).

- c) nemzeti statisztikai és más vonatkozó bizonyítékok létrehozása és elemzése. A tagállami adatoknak és mutatóknak különösen az árakra, panaszokra, végrehajtásra, jogorvoslatra vonatkozó gyűjtését a nemzeti érdekelt felekkel együttműködésben végzik.
5. Támogatás az uniós szintű fogyasztóvédelmi szervezetek finanszírozása, a kapacitásai uniós, nemzeti és regionális szintű bővítése, az átláthatóság javítása, valamint a bevált gyakorlatok és a szakismeretek cseréjének fokozása révén:
- a) pénzügyi hozzájárulás a fogyasztóvédelmi érdekeket képviselő uniós szintű fogyasztói szervezetek működéséhez, az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésével összhangban;
- b) kapacitásépítés a regionális, nemzeti és európai fogyasztóvédelmi szervezetek számára, különösen a személyzetnek különböző nyelveken, az Unió egészében biztosított képzés, valamint a bevált gyakorlatok és szakértelem cseréje révén, különösen az olyan tagállamokban működő fogyasztóvédelmi szervezetek számára, ahol az ilyen szervezetek nem jutottak megfelelő fejlettségi szintre, vagy ahol a fogyasztói piacok és a tagállami fogyasztói környezet monitoringjából származó adatok szerint viszonylag alacsony szintű a fogyasztói bizalom és tudatosság;
- c) az átláthatóság, valamint a bevált gyakorlatok és a szakértelem cseréje, különösen a fogyasztóvédelmi szervezetek általi használatra szánt internetes portál létrehozása által elősegített, fokozott hálózatépítés révén, interaktív teret adva az információcseréhez és a hálózattá szerveződéshez, és ingyenesen rendelkezésre bocsátva a képzések során létrejött anyagokat;
- d) a program célkitűzéseivel összhangban lévő elveket és politikákat ösztönző nemzetközi szervezeteknek nyújtott támogatás.
6. A fogyasztói piacok és a fogyasztók tájékoztatásának átláthatóbbá tétele, a fogyasztók részére összevethető, megbízható és könnyen hozzáférhető információk biztosítása, többek között a határokon átnyúló esetekben, segítendő őket abban, hogy ne csak a termékek és szolgáltatások árát, hanem azok minőségét és fenntarthatóságát is összehasonlíthassák:
- a) a fogyasztókat érintő kérdésekkel kapcsolatos figyelemfelhívó kampányok, többek között a tagállamokkal közös intézkedések keretében;
- b) a fogyasztói piacok átláthatóságát növelő intézkedések, például a lakossági pénzügyi termékek, az energiaügylek, a digitális kommunikáció és távközlés vagy a közlekedés tekintetében;
- c) a fogyasztók termékekkel, szolgáltatásokkal és piacokkal, különösen az áruk és szolgáltatások árával, minőségével és fenntarthatóságával kapcsolatos hasznos, összevethető, megbízható és könnyen hozzáférhető információkhoz való, akár offline, akár online hozzáférést elősegítő intézkedések, például a – határokon átnyúló vásárlásokra is alkalmazható – összehasonlító honlapok és tevékenységek magas színvonalának és megbízhatóságának biztosítása révén;
- d) a termékek és szolgáltatások fenntartható fogyasztásával, illetve igénybevételével kapcsolatos információkhoz való fogyasztói hozzáférést javító intézkedések;
- e) a Tanács különböző formációinak elnökségét, a Külügyek Tanácsának kivételével betöltő tagállam által a már meghatározott uniós szakpolitikai prioritásokkal összhangban álló kérdésekről szervezett, az uniós fogyasztóvédelmi politikát érintő események támogatása;
- f) a fogyasztói panaszok és kérdések osztályozására és bejelentésére szolgáló harmonizált módszer alkalmazását segítő, nemzeti panaszkezelő szervek számára nyújtott pénzügyi hozzájárulás;
- g) magatartási kódexek, bevált gyakorlatok, valamint az árak, a termékminőség és a fenntarthatóság – többek között összehasonlító honlapokon keresztül – összehasonlítására vonatkozó iránymutatások kidolgozásához uniós szintű szervezetek nyújtott támogatás;
- h) a fogyasztói kérdésekkel kapcsolatos kommunikáció támogatása, többek között a fogyasztói kérdésekre vonatkozó helyes és releváns információk média általi terjesztésének ösztönzése révén.
7. A fogyasztói szemléletformálás mint egész életen át tartó folyamat előmozdítása, különös tekintettel a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztókra:
- a) a bevált gyakorlatoknak és a fogyasztói szemlélet egész életen át tartó formálása keretében használt anyagoknak a cseréjét lehetővé tevő interaktív platform létrehozása, különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztókra, akik számára nehézséget jelent a fogyasztói információkhoz való hozzáférés és azok megértése, ezzel biztosítva, hogy ne vezethessék őket félre;
- b) szemléletformálási intézkedések és anyagok kidolgozása az érdekelt felekkel, mint például nemzeti hatóságokkal, tanárokkal, fogyasztóvédelmi szervezetekkel, valamint helyi szereplőkkel együttműködve, különösen a különböző médiában, így a digitális médiában, pl. a fogyasztók jogairól nemzeti szinten vagy előző kezdeményezések céljára előállított anyagok felhasználásával (pl. összegyűjtésével, összeállításával, fordításával és terjesztésével), beleértve a határokon átnyúló kérdéseket, az egészséget és a biztonságot, az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályokat, a fenntartható és etikus fogyasztás kérdését, az uniós tanúsítási rendszerekre, valamint a pénzügyi és digitális jártasságra is kiterjedően.

III. célkitűzés

Jogok és jogorvoslat: a fogyasztói jogok kidolgozása és megerősítése, mindenekelőtt intelligens szabályozási intézkedések, valamint az egyszerű, hatékony, gyors és kis költségű jogorvoslathoz, többek között az alternatív vitarendezéshez való hozzáférés javítása révén

8. Fogyasztóvédelmi jogszabályok és egyéb szabályozási kezdeményezések Bizottság által történő előkészítése, a tagállamok által történő átültetés monitoringja, majd az átültetés hatásának értékelése, valamint társszabályozási és önszabályozási kezdeményezések elősegítése, továbbá az említett kezdeményezések fogyasztói piacokra gyakorolt tényleges hatásainak monitoringja, többek között az alábbiak révén:
 - a) tanulmányok és intelligens szabályozási intézkedések, például előzetes és utólagos értékelések, hatásvizsgálatok, nyilvános konzultációk, valamint a hatályos jogszabályok értékelése és egyszerűsítése;
 - b) előadások, konferenciák, munkaértekezletek és az érintett felek és a szakértők találkozói;
 - c) az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos, egyszerűen és nyilvánosan hozzáférhető adatbázisok létrehozása és karbantartása;
 - d) a program keretében végrehajtott intézkedések értékelése.
9. A fogyasztóvédelmi vitarendezési mechanizmusokhoz – különösen az alternatív vitarendezési rendszerekhez – való hozzáférés megkönnyítése, többek között egy uniós szintű online rendszeren és a nemzeti alternatív vitarendezési szervek hálózatba szervezésén keresztül, különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók igényeivel és jogaival kapcsolatos megfelelő intézkedésekre; a fogyasztóvédelmi vitarendezési mechanizmusok működésének és eredményességének monitoringja, többek között a megfelelő informatikai eszközök kialakítása és üzemeltetése, valamint a tagállamok meglévő bevált gyakorlatainak és tapasztalatainak cseréje révén:
 - a) informatikai eszközök létrehozása és karbantartása;
 - b) uniós szintű internetes vitarendezési rendszer létrehozásának és karbantartásának támogatása, beleértve a kapcsolódó szolgáltatásokhoz, például a fordításhoz nyújtott támogatást;
 - c) a nemzeti alternatív fogyasztóvédelmi vitarendezési szervek hálózatba szerveződésének, és körükben a bevált gyakorlatok és a tapasztalatok cseréjének és terjesztésének a támogatása;
 - d) egyedi eszközök kidolgozása a kiszolgáltatott helyzetben levő személyek jogorvoslati lehetőségekhez való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében, ők ugyanis kevésbé hajlanak a jogorvoslati lehetőségek igénybevételére.

IV. célkitűzés

Fogyasztói jogok érvényesítése: a fogyasztói jogok érvényesítésének támogatása a nemzeti jogérvényesítési szervek közötti együttműködés megerősítése és a fogyasztóknak történő tanácsadás révén

10. A felügyeleti és jogérvényesítési intézkedések összehangolása, tekintettel a 2006/2004/EK rendeletre, ideértve a következőket:
 - a) informatikai eszközök, mint például adatbázisok, információs és kommunikációs rendszerek létrehozása és karbantartása;
 - b) a hatóságok közötti együttműködés javítását célzó intézkedések, valamint a monitoring és jogérvényesítés összehangolása, például a jogérvényesítés területén dolgozó tisztviselők cseréje, közös tevékenységek, valamint a jogérvényesítés területén és az igazságszolgáltatásban dolgozó tisztviselők képzése;
 - c) előadások, konferenciák, munkaértekezletek és a jogérvényesítés területén dolgozó érintett felek és szakértők találkozói szervezése;
 - d) igazgatási és jogérvényesítési együttműködés a programban részt nem vevő harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel.
11. Pénzügyi hozzájárulás azon, uniós hálózatba szerveződött közjogi szervek vagy nonprofit szervezetek közös intézkedéseivel, amelyek tájékoztatást és segítséget nyújtanak a fogyasztóknak jogaik gyakorlásában és a megfelelő vitarendezési fórumokhoz – köztük a peren kívüli internetes vitarendezési fórumokhoz – való hozzáférésben (az európai fogyasztói központok hálózata), beleértve a következőket is:
 - a) az európai fogyasztói központok hálózatának megfelelő működéséhez nélkülözhetetlen informatikai eszközök, mint például adatbázisok, információs és kommunikációs rendszerek létrehozása és karbantartása;
 - b) az európai fogyasztói központok láthatóságának és a fogyasztók körében való ismertségének növelésére irányuló intézkedések.

II. MELLÉKLET

AZ E RENDELET 3. CIKKÉNEK MEGFELELŐ MUTATÓK

I. célkitűzés

Biztonság: a termékbiztonság hatékony piacfelügyelet révén történő megszilárdítása és javítása Unió-szerte

Mutató	Forrás	Jelenlegi helyzet	Cél
A legalább egy (más tagállam általi) reakciót kiváltó RAPEX-bejelentések %-os aránya	RAPEX	2010-ben 43 % (843 bejelentés)	2020-ra 10 %-os növekedés
A reakciók számának a bejelentések (jelentős kockázat) számához viszonyított aránya (*)	RAPEX	2010-ben 1,07	2020-ra 15 %-os növekedés

(*) Egy bejelentésre számos reakció érkezik más tagállamok hatóságaitól.

II. célkitűzés

A fogyasztókat célzó tájékoztatás és szemléletformálás, valamint a fogyasztóvédelmi szervezetek támogatása: a fogyasztói szemlélet formálásának, valamint a fogyasztók tájékoztatásának és a fogyasztói jogokkal kapcsolatos ismereteinek javítása, a fogyasztóvédelmi politika tudományos alapjának megteremtése és a fogyasztóvédelmi szervezetek támogatása, figyelembe véve a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók sajátos igényeit is

Mutató	Forrás	Jelenlegi helyzet	Cél
Az ECCRS-hez panaszt benyújtó panaszkezelő szervek és országok száma	Fogyasztói panaszok európai nyilvántartási rendszere (ECCRS, European Consumer Complaints Registration system)	2012-ben 7 országból 33 panaszkezelő szerv	2020-ra 20 országból 70 panaszkezelő szerv

III. célkitűzés

Jogok és jogorvoslat: a fogyasztói jogok fejlesztése és megerősítése mindenekelőtt intelligens szabályozási intézkedések, valamint az egyszerű, hatékony, gyors és kis költségű jogorvoslatához, többek között az alternatív vitarendezéshez való hozzáférés javítása révén

Mutató	Forrás	Jelenlegi helyzet	Cél
Azon ügyek százalékos aránya, amelyekkel az európai fogyasztói központok foglalkoztak, és nem oldottak meg közvetlenül a kereskedőkkel, hanem alternatív vitarendezésre bocsátottak	Az európai fogyasztói központ éves jelentése	2010-ben 9 %	2020-ra 75 %
Az egy uniós szintű internetes vitarendezési fórum által kezelt ügyek száma	Online vitarendezési platform	2010-ben 17 500 (az internetes kereskedelmi tranzakciókkal kapcsolatban az európai fogyasztói központokhoz érkezett panasz)	2020-ra 100 000
Valamely probléma kapcsán az utóbbi 12 hónapban eljárást indító fogyasztók százalékos aránya	A fogyasztói piacok eredménytáblája	2010-ben 83 %	2020-ra 90 %

IV. célkitűzés

A fogyasztói jogok érvényesítésének támogatása a nemzeti jogérvényesítési szervek együttműködésének megerősítése és a fogyasztóknak történő tanácsadás révén

Mutató	Forrás	Jelenlegi helyzet	Cél
Az információáramlás és az együttműködés szintje a fogyasztóvédelmi hatóságok együttműködési hálózaton belül:	A fogyasztóvédelmi hatóságok együttműködési hálózat adatbázisa (CPCS)	A 2007 és 2010 közötti időszak évesített átlaga	
— a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózaton belüli riasztások száma		129	— 2020-ra 30 %-os növekedés
— a fogyasztóvédelmi együttműködési hatóságok közötti jogérvényesítési intézkedésekre vonatkozó megkeresések száma		142	— 2020-ra 30 %-os növekedés
— a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózaton belüli riasztások száma		63	— 2020-ra 30 %-os növekedés
A fogyasztóvédelmi hatóságok által az együttműködési hálózaton belül 12 hónap leforgása alatt lezárt jogérvényesítési kérelmek százalékos aránya	A fogyasztóvédelmi hatóságok együttműködési hálózat adatbázisa (CPCS)	50 % (2007–2010-es referenciaidőszak)	2020-ra 60 %
Azon esetek százalékos aránya, amelyeket a fogyasztóvédelmi hatóságok együttműködési hálózaton belül 3 hónap leforgása alatt lezártak	A fogyasztóvédelmi hatóságok együttműködési hálózat adatbázisa (CPCS)	33 % (2007–2010-es referenciaidőszak)	2020-ra 50 %
Az európai fogyasztói központok által kezelt fogyasztói kapcsolatfelvételek száma	Európai fogyasztói központok jelentése	2010-ben 71 000	2020-ra 50 %-os növekedés
Az európai fogyasztói központok weboldala megtekintésének száma	Az európai fogyasztói központok hálózatát értékelő jelentés	2011-ben 1 670 000	2020-ra 70 %-os növekedés

Ezek a mutatók vizsgálhatók az általános környezeti, illetve horizontális mutatókkal együtt értelmezve is.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 255/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

a 2008/97/EK, a 779/98/EK és az 1506/98/EK tanácsi rendeletnek az olívaolaj és egyéb mezőgazdasági termékek Törökországból történő behozatala terén a Bizottságra ruházandó felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási hatáskörök tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 2008/97/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatásköröket ruház a Bizottságra, amelyek lehetővé teszik számára a Törökországból származó olívaolaj és egyéb mezőgazdasági termékek behozatalára vonatkozó különleges rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos részletes szabályok elfogadását. Az említett rendelet ezenkívül az e rendelettel összefüggő kiigazítások elfogadására is hatásköröket ruház a Bizottságra, amennyiben a vonatkozó társulási megállapodásban meghatározott különleges rendelkezések módosulnak.
- (2) A 779/98/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ hatásköröket ruház a Bizottságra, amelyek lehetővé teszik számára az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) I. mellékletében felsorolt, Törökországból származó és az EK–Törökország Társulási Tanács 1/98 határozatában ⁽⁴⁾ megállapított feltételek szerint az Unióba behozható termékekre vonatkozó behozatali rendszer alkalmazására vonatkozó részletes külön szabályok elfogadását.
- (3) Az 1506/98/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ hatásköröket ruház a Bizottságra, amelyek lehetővé teszik számára a szóban forgó rendeletben említett felfüggesztő intézkedések hatályon kívül helyezését, amint az Unióból Törökországba irányuló kedvezményes kivitel akadályai megszűnnek.

- (4) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következményeként a 2008/97/EK, a 779/98/EK és az 1506/98/EK rendelettel a Bizottságra ruházott hatásköröket össze kell hangolni az EUMSZ 290. és 291. cikkével.
- (5) A 2008/97/EK rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a szóban forgó rendelet módosítására vonatkozóan, amelyek szükségessé válnak, amennyiben a társulási megállapodásban megállapított különleges rendelkezések jelenlegi feltételei, különösen az összegekre vonatkozó feltételek módosulnak, illetve amennyiben új megállapodás megkötésére kerül sor. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (6) A 2008/97/EK, a 779/98/EK és az 1506/98/EK rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁶⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (7) A 2008/97/EK, a 779/98/EK és az 1506/98/EK rendelet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2008/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. és a 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az e rendeletben meghatározott különleges behozatali rendelkezések alkalmazásához szükséges szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 8b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. január 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 17-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1997. október 9-i 2008/97/EK rendelete a Törökországból származó olívaolaj és bizonyos más mezőgazdasági termékek behozatalával kapcsolatos különleges rendelkezések alkalmazására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról (HL L 284., 1997.10.16., 17. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1998. április 7-i 779/98/EK rendelete a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek a Közösségbe történő behozataláról, a 4115/86/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 3010/95/EK rendelet módosításáról (HL L 113., 1998.4.15., 1. o.).

⁽⁴⁾ HL L 86., 1998.3.20., 1. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 1998. július 13-i 1506/98/EK rendelete az 1998-as évre közösségi vámkontingens formájában Törökország részére mogoróra vonatkozó engedmény megállapításáról és egyes engedmények felfüggesztéséről (HL L 200., 1998.7.16., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

8. cikk

A nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítése érdekében, és amennyiben a Tanács a társulási megállapodásban megállapított különleges rendelkezések jelenlegi feltételei módosításának jóváhagyásáról, vagy új megállapodás megkötéséről határoz, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendelet szükségessé váló módosításaira vonatkozóan.”

2. A rendelet szövege a következő cikkekkkel egészül ki:

„8a. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 8. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. április 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatlagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 8. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

8b. cikk

(1) A Bizottságot az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság véleményét írásbeli eljárásban kell kikérni, az eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke úgy határoz, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. cikk

A 779/98/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az Európai Unió működéséről szóló szerződés I. mellékletében felsorolt, Törökországból származó és az EK–Törökországi Társulási Tanács 1/98 határozatában megállapított feltételek szerint az Unióba behozott termékekre vonatkozó behozatali rendszer alkalmazásához szükséges szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 2a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„2a. cikk

(1) A Bizottságot az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság véleményét írásbeli eljárásban kell kikérni, az eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke úgy határoz, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

3. cikk

Az 1506/98/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén megszünteti a 2. cikkben említett felfüggesztő intézkedéseket, amint az Unióból Törökországba irányuló kedvezményes kivitel akadályai megszűnnek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 3a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„3a. cikk

(1) A Bizottságot a 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság véleményét írásbeli eljárásban kell kikérni, az eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke úgy határoz, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

A Bizottság nyilatkozata a kodifikációról

E rendelet elfogadása jelentős számú módosítással fog járni a szóban forgó jogi aktusokban. Az érintett jogi aktusok olvashatóságát javítandó, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül javasolni fogja azok kodifikációját, amint a rendelet elfogadásra kerül, de legkésőbb 2014. szeptember 30-ig.

A Bizottság nyilatkozata a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról

E rendelettel összefüggésben a Bizottság emlékeztet az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás 15. pontjában tett kötelezettségvállalására, miszerint a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével kapcsolatos munkája keretében a nemzeti szakértőkkel zajló találkozóirol teljes körű tájékoztatást nyújt, és biztosítja a dokumentációhoz való teljes körű hozzáférést.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 256/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről, a 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendelet felváltásáról és a 736/96/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió energiapolitikájának fejlesztéséhez és a Bizottság energiaügyi feladatainak ellátásához alapvető fontosságú, hogy a Bizottság áttekintést nyerjen az Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházások alakulásáról. A rendszeresen és naprakész állapotban rendelkezésre álló adatoknak és információknak lehetővé kell tenniük a Bizottság számára, hogy megfelelő számadatok és elemzések alapján elvégezze a szükséges összehasonlításokat és értékeléseket, valamint megfelelő intézkedésekre tegyen javaslatot, különösen az energiakereslet és -kínálat egyensúlyának jövőbeli alakulását illetően.
- (2) Az energiaágazatban az elmúlt években – az Unión kívül és belül egyaránt – jelentős változások mentek végbe, és az energiaipari infrastruktúrát érintő beruházások kulcsfontosságú kérdéssé váltak az Unió energiaellátásának biztosítása, a belső piac működése, valamint az Unió alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiarendszerre való megkezdett áttérése szempontjából egyaránt.
- (3) Az energiaágazat új körülményei között valamennyi energiaágazatban valamennyi fajta infrastruktúra esetében jelentős beruházásokra van szükség, továbbá új típusú

infrastrukturákat kell kiépíteni, a piacoknak pedig új technológiákat kell átvenniük. Az energiaágazat liberalizációja és a belső piac további integrációja következtében a beruházások megvalósításában nagyobb szerephez jutnak a gazdasági szereplők. Ugyanakkor az olyan új szakpolitikai követelmények, mint az egyes tüzelőanyag-szerkezetekre vonatkozó célértékek megváltoztatják a tagállamok új és/vagy korszerűsített energiaipari infrastruktúrákkal kapcsolatos szakpolitikáit.

- (4) Ezzel összefüggésben nagyobb figyelmet kell fordítani az Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházásokra, különösen azért, hogy időben előre lehessen jelezni a problémákat, terjeszteni lehessen a bevált gyakorlatokat és az Unió energiarendszerének jövőbeli fejlődését illetően nagyobb átláthatóságot lehessen biztosítani.
- (5) Ezért szükséges, hogy pontos adatok és információk álljanak a Bizottság és különösen annak Energiapiaci Megfigyelőközpontja rendelkezésére az Unió energiarendszerének legjelentősebb összetevőit érintő beruházási projektekről, köztük a leszerelési projektekről.
- (6) Az Unió érdeklődésére számot tartanak, valamint a jövőbeli beruházások szempontjából fontosak a különböző energiaipari ágazatok termelési, átviteli és tárolási kapacitásainak és projektjeinek előrelátható alakulására vonatkozó adatok és információk. Ezért biztosítani kell, hogy a Bizottság bejelentést kapjon arról, hogy mely beruházási projektek esetében kezdődtek már meg az építkezési vagy leszerelési munkálatok, illetve hogy melyekre vonatkozóan hoztak végleges beruházási döntést.
- (7) Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés (Euratom-Szerződés) 41. és 42. cikke szerint a vállalkozások kötelesek közölni a Bizottsággal beruházási projektjeiket. E tájékoztatáson túl rendszeresen jelentést kell tenni különösen a beruházási projektek végrehajtásáról. E kiegészítő jelentés nem érinti az Euratom-Szerződés 41–44. cikkét, ugyanakkor lehetőség szerint el kell kerülni, hogy a vállalkozásokra kettős teher háruljon.
- (8) Annak érdekében, hogy a Bizottság megfelelő áttekintéssel rendelkezzen az Unió energiarendszerének egészét érintő jövőbeli fejleményekről, a beruházási projektekre vonatkozóan olyan harmonizált jelentéstételi keretre van szükség, amely a tagállamok által megküldendő hivatalos adatok és információk naprakész kategóriáin alapul.

⁽¹⁾ HL C 271., 2013.9.19., 153. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. február 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 20-i határozata.

- (9) A tagállamoknak e célból közölniük kell a Bizottsággal a kőolaj, a földgáz, a villamos energia – többek között a megújuló energiaforrásokból, a kőszénből és lignitből, valamint a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésből származó villamos energia – termelésével, szállításával és tárolásával, a bioüzemanyagok termelésével, valamint a szén-dioxid leválasztásával, szállításával és tárolásával összefüggésben területükön tervezett vagy megvalósítás alatt lévő, energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projektekre vonatkozó adatokat és információkat. A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal a harmadik országokkal összekapcsolt villamosenergia- és gázösszeköttetésekkel kapcsolatos beruházási projektekre vonatkozó adatokat és információkat is. Az érintett vállalkozások számára elő kell írni, hogy a szóban forgó adatokat és információkat közöljék az érintett tagállammal.
- (10) Az energiaágazatbeli beruházási projektek időtartamára tekintettel elegendő, ha a jelentéstételre kétfévente kerül sor.
- (11) Annak érdekében, hogy a tagállamokra és a vállalkozásokra – különösen a kis- és középvállalkozásokra – ne háruljanak aránytalanul magas adminisztratív terhek, és a költségek a minimálisra korlátozódjanak, e rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a tagállamok és a vállalkozások mentesüljenek a bejelentési kötelezettségek alól, feltéve, hogy az energiapiacot szabályozó, az Unión belüli versenyalapú energiapiacokkal, az Unió energiarendszerének fenntarthatóságával és az Unión belüli energiaellátás biztonságával kapcsolatos célok elérésére törekvő energiaágazat-specifikus, uniós jogi aktusok alapján már szolgáltatottak a Bizottság részére egyenértékű információkat. Ezért el kell kerülni a villamos energiát és földgázt érintő harmadik belső piaci intézkedéscsomagban meghatározott jelentéstételi kötelezettségek megkettőzését. A jelentéstételi teher enyhítése érdekében a Bizottságnak támogatást kell nyújtani a tagállamok részére annak tisztázásában, mely esetekben tekinti úgy, hogy az egyéb jogi aktusok alapján már közölt adatok vagy információk megfelelnek e rendelet előírásainak.
- (12) A Bizottság és különösen az Energiapiaci Megfigyelőközpont számára lehetővé kell tenni, hogy meghezozzon minden szükséges intézkedést az adatok feldolgozása és az adatközlés egyszerűsítése és biztonságossá tétele és különösen azon integrált informatikai eszközök és folyamatok működtetése érdekében, amelyeknek biztosítaniuk kell a Bizottsággal közölt adatok és információk titkosságát.
- (13) Az egyéneknek a személyes adatok tagállamok általi feldolgozása tekintetében való védelmét a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, az egyéneknek a személyes adatok Bizottság általi feldolgozása tekintetében való védelmét pedig a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szabályozza. Ez a rendelet nem érinti az említett rendelkezéseket.
- (14) A tagállamoknak vagy az általuk megbízott szervezeteknek, valamint a Bizottságnak meg kell őrizniük a kereskedelmi szempontból érzékeny adatok és információk titkosságát. A tagállamoknak vagy az általuk megbízott szervezeteknek ezért az ilyen adatokat és információkat – a határon átnyúló átviteli projektekre vonatkozó adatok és információk kivételével – a Bizottság részére való benyújtásuk előtt nemzeti szinten összesíteniük kell. Ezeket az adatokat a Bizottságnak szükség esetén tovább kell összesítenie olyan módon, hogy azokból az egyes vállalkozásokra vagy létesítményekre vonatkozóan semmilyen részletes információ ne derüljön ki és ne legyen kikövetkeztethető.
- (15) A Bizottságnak és különösen Energiapiaci Megfigyelőközpontjának rendszeres, ágazatokon átvéelő elemzést kell készítenie az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól, illetve – szükség esetén – célirányosabb elemzéseket az energiarendszer egyes vonatkozásairól. Ezen elemzéseknek az infrastruktúrákat és a beruházásokat érintő esetleges hiányosságok azonosítása révén különösen az energiabiztonság előmozdítását kell elősegíteniük az energiakereslet és -kínálat egyensúlyának elérése céljából. Az elemzést figyelembe kell venni az energiaipari infrastruktúráról uniós szinten folytatott egyeztetés során is, ezért azt továbbítani kell az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére, valamint hozzáférhetővé kell tenni az érdekelt felek számára.
- (16) A kis- és középvállalkozások – beruházási tervezésükön keresztül – felhasználhatják a Bizottság ágazatokon átvéelő elemzését és a Bizottság által e rendelet értelmében közzétett adatokat és információkat.
- (17) A Bizottságot a tagállamok szakértői vagy más, az érintett területen szakértelemmel rendelkező szakértők segíthetik az infrastruktúra potenciális hiányosságaira és az azokhoz kapcsolódó kockázatokra vonatkozó közös elképzelések kialakítása, valamint a jövőbeli fejlemények tekintetében az átláthatóság fokozása érdekében, ami a piacra újonnan belépők számára rendkívül fontos.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (18) E rendeletnek fel kell váltania a 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendeletet⁽¹⁾, amelyet a Bíróság 2012. szeptember 6-án megsemmisített⁽²⁾, és amely joghatásainak az új rendelet hatálybalépéséig kell fennmaradniuk. E rendelet hatálybalépésével ezért a Bíróság által megsemmisített 617/2010/EU, Euratom rendeletnek hatályát kell veszítenie. Ezenkívül a megsemmisített 617/2010/EU, Euratom rendelet által hatályon kívül helyezett 736/96/EK tanácsi rendeletet⁽³⁾ e rendeletnek kell hatályon kívül helyeznie.
- (19) Az energiaipari infrastruktúrára irányuló beruházási projektekre vonatkozó adatoknak és információknak a Bizottsággal való közlésének formáját és technikai részleteit a 833/2010/EU, Euratom bizottsági rendelet⁽⁴⁾ határozza meg. A 833/2010/EU, Euratom rendeletet az e rendelet elfogadását követő felülvizsgálatáig kell alkalmazni.
- (20) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban terjedelmük és hatásuk miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet közös keretet hoz létre a kőolaj-, a földgáz- és – a megújuló energiaforrásokból, a kőszénből és a lignitből, valamint a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésből származó villamos energiát is beleértve – a villamosenergia-ágazat-beli energiaipari infrastruktúrát érintő, valamint a bioüzem-anyag-termeléssel, illetve az ezen ágazatok által termelt széndioxid leválasztásával, szállításával és tárolásával kapcsolatos beruházási projektekre vonatkozó adatoknak és információknak a Bizottsággal való közléséhez.

(2) E rendeletet a mellékletben felsorolt azon beruházási projekt típusokra kell alkalmazni, amelyek esetében az építési vagy leszerelési munkálatok már megkezdődtek, vagy amelyekre vonatkozóan már végleges beruházási döntést hoztak.

A tagállamok továbbá szolgáltathatnak becsült adatokat vagy előzetes információkat a mellékletben felsorolt azon beruházási

projekt típusokkal kapcsolatban is, amelyek esetében az építési munkálatok a tervek szerint öt éven belül megkezdődnek, vagy amelyeket a tervek szerint a következő három évben leszerelnek, de amelyekre vonatkozóan nem hoztak végleges beruházási döntést.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „infrastruktúra”: a termeléssel, átvittel vagy tárolással – beleértve az Unió és a harmadik országok közötti összeköttetésekkel – összefüggő bármilyen típusú létesítmény vagy ilyen létesítmény része;

2. „beruházási projektek”:

olyan projektek, amelyek célja:

i. új infrastruktúra építése;

ii. meglévő infrastruktúra átalakítása, korszerűsítése, kapacitásának növelése vagy csökkentése;

iii. meglévő infrastruktúra részleges vagy teljes leszerelése;

3. „végleges beruházási döntés”: vállalkozási szinten hozott döntés arról, hogy egy adott projekt beruházási szakaszára végleges jelleggel elkülönítik a forrásokat;

4. „beruházási szakasz”: az a szakasz, amelynek során az építésre vagy leszerelésre sor kerül, és amelynek során beruházási kiadások merülnek fel; nem tartozik ide a tervezési szakasz;

5. „tervezési szakasz”: az a szakasz, amelynek során előkészítik a projekt végrehajtását, és amely kiterjed – szükség szerint – a megvalósíthatósági értékelésre, az előkészítő és műszaki tanulmányokra, az engedélyek és hozzájárulások beszerzésére, és amelynek során beruházási kiadások merülnek fel;

6. „megvalósítás alatt lévő beruházási projektek”: olyan beruházási projektek, amelyek esetében a kivitelezés megkezdődött és beruházási kiadások merültek fel;

7. „leszerelés”: az a szakasz, amelynek során egy infrastruktúrát tartósan üzemén kívül helyeznek;

(¹) A Tanács 2010. június 24-i 617/2010/EU, Euratom rendelete az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről és a 736/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 180., 2010.7.15., 7. o.).

(²) Az Európai Bíróság 2012. szeptember 6-án, a C-490/10. sz. ügyben hozott ítélete, Parlament kontra Tanács EBHT 2012 I-0000.

(³) A Tanács 1996. április 22-i 736/96/EK rendelete a kőolaj-, földgáz- és villamosenergia-ágazatokban a Bizottságnak a közösségi érdekű beruházási projektekről történő értesítéséről (HL L 102., 1996.4.25., 1. o.).

(⁴) A Bizottság 2010. szeptember 21-i 833/2010/EU, Euratom rendelete az Európai Unión belüli energiaipari infrastruktúrát érintő beruházási projekteknek a Bizottság részére való bejelentéséről szóló 617/2010/EU, Euratom tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 248., 2010.9.22., 36. o.).

8. „termelés”: villamos energia előállítása és tüzelőanyagok – köztük bioüzemanyagok – feldolgozása;

9. „átvitel”:

energiaforrások, energiatermékek vagy szén-dioxid szállítása hálózaton keresztül, különösen:

i. csővezetéken, de nem upstream csővezeték-hálózaton és nem az elsődlegesen a helyi elosztás keretében használt vezetékeken keresztül; vagy

ii. extra-nagyfeszültségű és nagyfeszültségű összekapcsolt rendszereken és nem az elsődlegesen a helyi elosztás keretében használt rendszereken keresztül;

10. „leválasztás”: a szén-dioxid leválasztásának folyamata ipari létesítményekben tárolási célból;

11. „tárolás”: energia vagy energiaforrások állandó vagy ideiglenes készleten tartása felszíni vagy föld alatti létesítményekben vagy geológiai tárolásra alkalmas helyszíneken, vagy a szén-dioxid földfelszín alatti földtani közegben való elraktározása;

12. „vállalkozás”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely beruházási projektekről döntést hoz vagy beruházási projektet valósít meg;

13. „energiaforrás”:

i. elsődleges energiaforrások, például a kőolaj, a földgáz és a kőszén;

ii. átalakított energiaforrások, például villamos energia;

iii. megújuló energiaforrások, ideértve a vízenergiát, a biomasszát, a biogázt, a szélenergiát, a naphőenergiát, az árapály-energiát, a hullámenergiát és a geotermikus energiát; valamint

iv. energiatermékek, például a finomított olajtermékek és a bioüzemanyagok;

14. „kijelölt testület”: bármely energiaágazat-specifikus uniós jogi aktus által az energiaipari infrastruktúrát érintő, többéves, uniós szintű, hálózatfejlesztési és beruházási tervek elkészítésével és elfogadásával megbízott testület, például a 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkében említett villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők európai hálózata (a továbbiakban: ENTSO-E), valamint a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi

rendelet⁽²⁾ 4. cikkében említett földgázpiaci szállításirendszerez-üzemeltetők európai hálózata (a továbbiakban: ENTSO-G);

15. „összesített adat”: egy vagy több tagállam szintjén összesített adat.

3. cikk

Adatközlés

(1) Szem előtt tartva, hogy az adatgyűjtési és -közlési kötelezettségnek a célokkal arányosnak kell lennie, a tagállamok vagy az általuk e feladattal megbízott szervek 2015. január 1-jétől, majd ezt követően két évente összegyűjtik az e rendeletben előírt valamennyi adatot és információt.

A tagállamok vagy az általuk e feladattal megbízott szervek az e rendeletben meghatározott adatokat és releváns projektinformációkat 2015-ben – amely év az első jelentéstételi év –, majd azt követően két évente közlik a Bizottsággal. E bejelentést összesített formában kell teljesíteni, azon adatok és releváns információk kivételével, amelyek határon átnyúló átviteli projektekhez kapcsolódnak.

A tagállamok vagy az általuk e feladattal megbízott szervek az összesített adatokat és releváns projektinformációkat az érintett jelentéstételi év július 31-ig közlik.

(2) A tagállamok vagy az általuk megbízott szervek mentesülnek az (1) bekezdésben előírt kötelezettségek alól, amennyiben és amilyen mértékben az energiaágazat-specifikus uniós jogi aktusok vagy az Euratom-Szerződés alapján:

a) az érintett tagállam vagy az általa megbízott szerv az ebben a rendeletben előírtakkal egyenértékű adatokat és információkat már korábban közölte a Bizottsággal, és megjelölte ezen adatközlés időpontját és az érintett konkrét jogi aktust; vagy

b) egy erre kijelölt testület megbízást kapott arra, hogy többéves beruházási tervet készítsen az uniós szintű energiaipari infrastruktúra területén, és e célból az ebben a rendeletben előírtakkal egyenértékű adatokat és információkat gyűjt össze. Ez esetben, valamint e rendelet alkalmazásában az összes releváns adatot és információt az említett kijelölt testület közli a Bizottsággal.

4. cikk

Adatforrások

Az érintett vállalkozások minden jelentéstételi évben június 1-je előtt közlik azon tagállamokkal – vagy azok megbízott szerveivel – a 3. cikkben előírt adatokat vagy információkat, amelyeknek a területén beruházási projektet kívánnak megvalósítani. A közölt adatoknak vagy információknak a beruházási projektnek a vonatkozó jelentéstételi év március 31. napján fennálló állapotát kell tükrözniük.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 714/2009/EK rendelete a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 15. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 715/2009/EK rendelete a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 36. o.).

Az első bekezdés nem vonatkozik azon vállalkozásokra, amelyek esetében az érintett tagállam úgy dönt, hogy a 3. cikkben említett adatokat vagy információkat más módon közli a Bizottsággal, azzal a feltétellel, hogy az így közölt adatok vagy információk összehasonlíthatók.

5. cikk

Az adatközlés tartalma

(1) A mellékletben felsorolt beruházási projekt típusok vonatkozásában a 3. cikkben előírt adatközlés értelemszerűen az alábbi adatokra terjed ki:

- a) a tervezett vagy megvalósítás alatt lévő kapacitás volumene;
- b) a tervezett vagy megvalósítás alatt lévő infrastruktúrák vagy kapacitás típusa és fő jellemzői, ideértve adott esetben a határon átnyúló átviteli projektek helyszínét is;
- c) az üzembe helyezés várható éve;
- d) a felhasznált energiaforrások típusa;
- e) az ellátás biztonságát érintő válsághelyzetekre való reagálást lehetővé tevő létesítmények, például az ellentétes irányú igénybevételt vagy a más tüzelőanyagra való átállást biztosító berendezések; valamint
- f) a szén-dioxid leválasztására szolgáló berendezések eredeti beszerelése vagy utólagos beszerelési mechanizmus a szén-dioxid leválasztására és tárolására.

(2) A kapacitások leszerelésére irányuló javaslat vonatkozásában a 3. cikkben előírt adatközlésben meg kell jelölni:

- a) az érintett infrastruktúra jellegét és kapacitását; valamint
- b) a leszerelés várható évét.

(3) A 3. cikk szerinti adatközlésnek ki kell terjednie adott esetben

- a) mindazon létesített termelési, átviteli és tárolási kapacitás teljes volumenére, amely az érintett jelentéstételi év kezdetén rendelkezésre áll, vagy amelynek üzemeltetése három évnél hosszabb ideig szünetel; valamint
- b) a beruházási projekt végrehajtását érintő késedelmekkel és/vagy akadályokkal kapcsolatos releváns információkra, amennyiben a tagállam, az általa megbízott szervek vagy az érintett kijelölt testület ezen információk birtokában vannak.

6. cikk

Az adatok minősége és nyilvánossága

(1) A tagállamok, az általuk megbízott szervek vagy – adott esetben – a kijelölt testületek törekednek arra, hogy biztosítsák a Bizottsággal közölt adatok és információk jó minőségét, relevanciáját, pontosságát, egyértelműségét, időbeli pontosságát és koherenciáját.

Amennyiben kijelölt testületek közlik az adatokat és információkat, azokat a tagállamok megfelelő észrevételei kísérik.

(2) A Bizottság az e rendelet értelmében továbbított összesített adatokat és információkat – különösen a 10. cikk (3) bekezdésében említett elemzésekben – nyilvánosságra hozhatja, feltéve, hogy azokból az egyes vállalkozásokra és létesítményekre vonatkozó adatok nem derülnek ki, illetve nem következtethetők ki.

(3) A tagállamok, az általuk megbízott szervek vagy a Bizottság valamennyien megőrzik a birtokukban lévő, kereskedelmi szempontból érzékeny adatok és információk titkosságát.

7. cikk

Végrehajtási rendelkezések

A Bizottság az e rendelet által előírt korlátok között, 2014. június 10-ig elfogadja az e rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket a 3. és 5. cikkben említett adat- és információközlés formájára és egyéb technikai részleteire vonatkozóan. Eddig az időpontig továbbra is a 833/2010/EU, Euratom rendeletet kell alkalmazni.

8. cikk

Adatfeldolgozás

A Bizottság felelős az e rendelet alapján vele közölt, az energiaipari infrastruktúrára vonatkozó adatok és információk fogadásához, tárolásához és feldolgozásához szükséges informatikai erőforrások fejlesztéséért, elhelyezéséért, kezeléséért és karbantartásáért.

A Bizottság emellett biztosítja, hogy az első bekezdésben említett informatikai erőforrások biztosítsák az e rendelet értelmében a Bizottsággal közölt adatok és információk titkosságát.

9. cikk

Az egyének védelme az adatfeldolgozás tekintetében

Ez a rendelet nem érinti az uniós jogot és különösen nem módosítja a tagállamoknak a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában a 95/46/EK irányelvben meghatározott kötelezettségeit, illetve az Unió intézményeit és szerveit a személyes adatoknak a feladataik teljesítése során történő feldolgozása tekintetében a 45/2001/EK rendelet szerint terhelő kötelezettségeket.

10. cikk

Nyomon követés és jelentéstétel

(1) A közölt adatok és információk, valamint adott esetben a Bizottság által beszerzett egyéb adatokat tartalmazó adatforrások alapján, továbbá a vonatkozó elemzéseknek, például a földgáz- és villamosenergia-hálózatok többéves fejlesztési terveinek figyelembevételével a Bizottság két évente ágazatközi elemzést készít az Unió energiarendszerének szerkezeti fejlődéséről és kilátásairól, amelyet továbbít az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság számára, valamint nyilvánosságra hozza azt. Az elemzés különösen az alábbiakra irányul:

- a) az energiakereslet és -kínálat között a jövőben esetlegesen fellépő olyan különbségek azonosítása, amelyek az Unió energiapolitikája – többek között a belső energiapiac működése – számára jelentőséggel bírnak, hangsúlyt helyezve a termelési és az átviteli infrastruktúra jövőben esetlegesen előforduló hiányosságaira és hibáira;
- b) a beruházásokat akadályozó tényezők azonosítása és a kezelésekre alkalmas bevált gyakorlatok terjesztése; valamint
- c) a piaci szereplők és az esetleges újonnan piacra lépők számára nagyobb átláthatóság biztosítása.

Mindezen adatok és információk alapján a Bizottság egyéb szükségesnek vagy célszerűnek ítélt egyedi elemzéseket is készíthet.

(2) Az (1) bekezdésben említett elemzések készítése során a Bizottságot a tagállamok szakértői és/vagy más, az érintett területen különleges szakértelemmel rendelkező szakértők és szakmai szervezetek is segíthetik.

A Bizottság valamennyi tagállam számára lehetőséget biztosít az elemzések tervezetével kapcsolatos észrevételeik megtételére.

(3) A Bizottság az elemzéseket megvitatja az érdekelt felekkel, például az ENTSO-E-vel, az ENTSO-G-vel, a gázkoordinációs csoporttal, a villamosenergia-ügyi koordinációs csoporttal és az olajkoordinációs csoporttal.

11. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2016. december 31-ig felülvizsgálja e rendelet végrehajtását, és e felülvizsgálat eredményeiről jelentést nyújt

be az Európai Parlament és a Tanács részére. A felülvizsgálat keretében a Bizottság többek között megvizsgálja:

- a) e rendelet hatálya kiterjesztésének lehetőségét a következőkre:

- i. földgáz-, kőolaj- és kőszénkitermelés;
- ii. sűrített földgáz tárolására szolgáló terminálok;
- iii. villamosenergia-tárolás további típusai; valamint

- b) azt a kérdést, hogy a megújuló energiaforrásokat alkalmazó létesítményekre vonatkozó küszöbértéket csökkenteni kellene-e vagy sem.

E lehetőségek megvizsgálása során a Bizottság figyelembe veszi, hogy egyensúlyt kell biztosítani a megnövekedett adminisztratív terhek és a kiegészítő információk megszerzéséből származó előnyök között.

12. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 736/96/EK rendelet 2014. április 9-től hatályát veszti.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

MELLÉKLET

BERUHÁZÁSI PROJEKTEK

1. KŐOLAJ

1.1. Kőolaj-finomítás

- legalább 1 millió tonna/év kapacitású kőolaj-desztilláló létesítmények,
- a kőolaj-desztilláló kapacitás 1 millió tonna/év fölé való növelése,
- legalább 500 tonna/nap kapacitású reformáló- és krakkolóüzemek,
- maradék fűtőolaj/gázolaj/alapanyagok/egyéb kőolajszármazékok kéntelenítését végző üzemek,

Nem tartoznak ide azok a vegyipari létesítmények, amelyek fűtőolajat és/vagy motor-tüzelőanyagot nem, illetve csupán melléktermékként termelnek.

1.2. Szállítás

- nyersolaj szállítására szolgáló, legalább 3 millió tonna/év kapacitású csővezetékek, illetve ezek legalább 30 km hosszúságban való kiterjesztése vagy meghosszabbítása,
- kőolajszármazékok szállítására szolgáló, legalább 1,5 millió tonna/év kapacitású csővezetékek, illetve ezek legalább 30 km hosszúságban való kiterjesztése vagy meghosszabbítása,
- nemzeti vagy nemzetközi összekapcsolt hálózatok lényegi elemét képező csővezetékek, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 171. cikkének megfelelően kidolgozott iránymutatókban szereplő közös érdekű csővezetékek és projektek.

Nem tartoznak ide a katonai célokra szolgáló és az 1.1. pont alá tartozóktól eltérő létesítményeket kiszolgáló csővezetékek.

1.3. Tárolás

- nyersolaj és kőolajszármazékok tárolására szolgáló létesítmények (legalább 150 000 m³, illetve tartályok esetében legalább 100 000 m³ kapacitású létesítmények).

Nem tartoznak ide a katonai célokra szolgáló és az 1.1. pont alá tartozóktól eltérő létesítményeket kiszolgáló tartályok.

2. GÁZ

2.1. Szállítás

- a gáz – ideértve a földgázt és a biogázt is – szállítására szolgáló olyan csővezetékek, amelyek túlnyomórészt nagynyomású csővezetéseket tartalmazó hálózathoz tartoznak, kivéve az upstream csővezeték hálózathoz tartozó csővezetéseket és kivéve az elsődlegesen a helyi földgázelosztás keretében használt, nagynyomású vezetékek részét,
- az EUMSZ 171. cikkének megfelelően kidolgozott iránymutatásokban meghatározott „közös érdekű csővezetékek és projektek”.

2.2. Cseppfolyósítottföldgáz-terminálok (LNG-terminálok)

- LNG importálására szolgáló, legalább 1 milliárd m³/év visszaalakítási kapacitással rendelkező terminálok.

2.3. Tárolás

- a 2.1. pontban említett szállítóvezetékekhez kapcsolódó tárolólétesítmények.

Nem tartoznak ide a katonai célokra szolgáló és az energiatermékeket nem, illetve azokat csupán melléktermékként termelő vegyipari üzemeket kiszolgáló csővezetékek, terminálok és létesítmények.

3. VILLAMOS ENERGIA

3.1. Termelés

- hő- és atomerőművek (legalább 100 MWe kapacitású generátorok),
- biomasszát/folyékony bio-energiahordozókat/hulladékot hasznosító energiatermelő-létesítmények (legalább 20 MW kapacitással),
- kapcsolt hő- és villamosenergia-termelést megvalósító erőművek (legalább 20 MW elektromos kapacitású létesítmények),
- vízi erőművek (legalább 30 MW kapacitású létesítmények),
- legalább 20 MW kapacitású szél erőműtelepek,
- koncentrált napenergiát és geotermikus energiát előállító létesítmények (legalább 20 MW kapacitással),
- fotovoltaikus energiát előállító létesítmények (legalább 10 MW kapacitással).

3.2. Átvitel

- a nemzeti szinten a rendszerösszekötő vezetékek esetében szokásosan használt feszültségre tervezett, villamos energia átvitelére szolgáló légvezetékek, amennyiben azokat legalább 220 kV feszültségre tervezték,
- legalább 150 kV feszültség átvitelére tervezett föld alatti és tenger alatti vezetékek,
- az EUMSZ 171. cikkének megfelelően kidolgozott iránymutatásokban szereplő közös érdekű projektek.

4. BIOÜZEMANYAG

4.1. Termelés

- bioüzemanyagok előállítására vagy finomítására alkalmas létesítmények (legalább 50 000 tonna/év kapacitású létesítmények).

5. SZÉN-DIOXID

5.1. Szállítás

- az 1.1. és a 3.1. pontban említett termelőlétesítményekhez kapcsolódó szén-dioxid-szállító csővezetékek.

5.2. Tárolás

- tárolólétesítmények (legalább 100 kt kapacitású tárolóhelyek és -komplexumok).

Nem tartoznak ide a kutatási és technológiafejlesztési célú tárolólétesítmények.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 257/2014/EU RENDELETE

(2014. február 26.)

a 2368/2002/EK tanácsi rendeletnek Grönland kimberleyi folyamat tanúsítási rendszere végrehajtásában való részvétele tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 2368/2002/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ létrehozta a nyers gyémántok tekintetében a tanúsítás, valamint import- és exportszabályozás közösségi rendszerét a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerének végrehajtása céljaiból.
- (2) Grönland nem része az Unió területének, de szerepel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) II. mellékletében található, a tengerentúli országokat és területeket tartalmazó listán. Az EUMSZ 198. cikkének megfelelően a tengerentúli országok, illetve területek és az Unió közötti társulás célja a tengerentúli országok, illetve területek gazdasági és társadalmi fejlődésének az előmozdítása, valamint szoros gazdasági kapcsolatok létrehozása közöttük és az Unió egésze között.
- (3) A 2014/136/EU tanácsi határozat ⁽³⁾ meghatározza azokat a szabályokat és eljárásokat, amelyek lehetővé teszik Grönland részvételét a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerében az Unióval folytatott együttműködésén

keresztül. Ez az együttműködés erősítené a gazdasági kapcsolatokat az Unió és Grönland között a gyémántipar területén és különösen Grönland számára lehetővé tenné gazdasági fejlődésének előmozdítása érdekében a nyers gyémántok kivitelét, amelyeket a tanúsítási rendszer céljaiból kiállított európai uniós tanúsítvány kísér.

- (4) A 2368/2002/EK rendeletet módosítani kell annak érdekében, hogy a 2014/136/EU határozat hatályba lépésén, és biztosítható legyen Grönland részvétele a tanúsítási rendszerben.
- (5) Következésképpen Grönland nem engedélyezheti majd érvényes tanúsítvánnyal nem rendelkező nyers gyémántok behozatalát Unión kívüli területről, vagy az Unión kívüli területre való kivitt. Az ebben a rendeletben szereplő módosítások lehetővé teszik Grönland számára nyers gyémántok kivitelét harmadik országokba, amennyiben a nyers gyémántokat az európai uniós tanúsítvány kíséri.
- (6) A tanúsítás eddigi azon feltétele mellett, amely szerint bizonyítani kell, hogy a nyers gyémántokat jogszerűen importálták az Unióba, alternatív feltételt kell bevezetni a Grönlandon bányászott és kifejtett, eddig még nem exportált gyémántok tekintetében, különösen annak igazolását, hogy a gyémántokat Grönlandon bányászták és fejtették ki, és azokat eddig még nem exportálták.
- (7) Módosítani kell azokat a részletes szabályokat, amelyek a nyers gyémántok uniós hatóságoknak igazolás céljából való megküldésére vonatkoznak, ki kell terjeszteni Grönlandra a tranzitra vonatkozó különös szabályokat, lehetővé kell tenni Grönland részvételét a 2368/2002/EK rendelet végrehajtásáért felelős bizottságban, biztosítani kell a képviseletét a kimberleyi folyamatban, valamint a más tagállamokkal megvalósuló együttműködést a Bizottság közreműködésével.
- (8) A 2368/2002/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. február 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 20-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 2002. december 20-i 2368/2002/EK rendelete a nyers gyémántok nemzetközi kereskedelmében a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszere végrehajtásáról (HL L 358., 2002.12.31., 28. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2014. február 20-i 2014/136/EU határozata a Grönland kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerében való részvételét lehetővé tevő szabályok és eljárások meghatározásáról (lásd e Hivatalos Lap 99. oldalát).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2368/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Ez a rendelet a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerének végrehajtása céljából létrehozza a nyers gyémántok tekintetében a tanúsítás, valamint az import- és exportszabályozás uniós rendszerét.

A tanúsítási rendszer szempontjából az Unió területe és Grönland területe belső határok nélküli jogalanynak minősül.

Ez a rendelet nem sérti a vámalkiságokra és -szabályozásra vonatkozó hatályos rendelkezéseket, illetve azokat nem helyettesíti.”;

2. a 3. cikkben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A nyers gyémántoknak a Közösség (*) területére vagy Grönland területére történő behozatala nem megengedett, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike nem teljesül:

(*) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2009. december 1-jei hatállyal bizonyos terminológiai változtatásokat vezetett be, például a „Közösség” kifejezésnek és annak képzett alakjainak az „Unió” kifejezéssel és annak képzett alakjaival való helyettesítése.”;

3. a 4. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A csomagokat és a megfelelő tanúsítványokat – együtt és a lehető legkorábban – abban a tagállamban kell a közösségi hatóságnak igazolás céljából benyújtani, ahová azokat beviszik, vagy a kísérő dokumentumban feltüntetett rendeltetési hely szerinti tagállamban. Ha a csomagok rendeltetési helye Grönland, úgy azokat igazolás céljából valamelyik közösségi hatóságnak kell megküldeni, akár az importáló tagállamban, vagy a többi tagállam egyikében, ahol a közösségi hatóság működik.”;

4. a 8. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság konzultációt folytat a részes felekkel azon gyakorlati megoldásokról, amelyekkel igazolható az exportáló részes fél a tanúsítványt érvényesítő illetékes hatóságának, hogy a Közösség területére vagy Grönland területére történő behozatal megtörtént.”;

5. a 11. cikkben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A nyers gyémántoknak a Közösség területéről vagy Grönlandról származó kivitele nem megengedett, ha az alábbi két feltétel nem teljesül.”;

6. a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az exportőr meggyőző bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy:

i. azon nyers gyémántok, amelyek tekintetében a tanúsítványt kéri, a 3. cikkel összhangban, jogszerűen kerültek behozatalra; vagy

ii. azon nyers gyémántokat, amelyek tekintetében a tanúsítványt kéri, Grönlandon bányászták vagy fejtették ki, amennyiben a nyers gyémántokat eddig még nem exportálták nem uniós részes fél területére.”;

7. a 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

A 4., 11., 12. és 14. cikk nem alkalmazható olyan nyers gyémántokra, amelyeket kizárólag abból a célból léptettek be a Közösség területére vagy Grönland területére, hogy valamely, e területeken kívüli részes félnek továbbszállítsák azzal a feltétellel, hogy sem a nyers gyémántok szállítására használt eredeti csomagoláson, sem a részes fél illetékes hatósága által kiállított eredeti kísérő tanúsítványon nem történt módosítás a Közösség vagy Grönland területére történő belépéskor vagy az onnan történő kilépéskor, és hogy a kísérő tanúsítvány világosan igazolja a továbbszállítást mint célt.”;

8. a 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

(1) Az Unió, ideértve Grönlandot, a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerének részes fele.

(2) A Bizottság – amely az Uniót, ideértve Grönlandot, képviseli a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerében – biztosítja a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszere optimális végrehajtását, különösen a részes felekkel történő együttműködésen keresztül. E célból a Bizottság különösen információt cserél a részes felekkel a nyers gyémántok nemzetközi kereskedelméről, és adott esetben együttműködik a tevékenységek felügyeletében és a felmerülő viták megoldásában.”;

9. a 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

A 22. cikkben említett bizottság megvizsgálhat bármely, e rendelet alkalmazásával kapcsolatos kérdést. Ilyen kérdéseket az elnök vagy valamely tagállam vagy Grönland képviselője vehet fel.”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/26/EU IRÁNYELVE

(2014. február 26.)

a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. cikke (1) bekezdésére, 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A szerzői és szomszédos jogok területén elfogadott uniós irányelvek már magas szintű védelmet biztosítanak a jogosultak részére, és így egy olyan keretül szolgálnak, amelyen belül az e jogok által védett tartalom felhasználása megtörténhet. Ezen irányelvek hozzájárulnak a kreativitás fejlesztéséhez és fenntartásához. Egy olyan belső piacon, ahol a verseny nem torzult, az innováció és a szellemi alkotás védelme ösztönzi az innovatív szolgáltatásokba és termékekbe történő befektetést is.
- (2) A szerzői és szomszédos jogok által védett tartalom terjesztése, beleértve a könyveket, audiovizuális műveket és hangfelvételeket, valamint az ezekhez kapcsolódó szolgáltatásokat, szükségessé teszi azt, hogy a jogokat a szerzői és szomszédos jogok különböző jogosultjai, mint például a szerzők, az előadóművészek, a hangfelvétel előállítók és a kiadók engedélyezzék. Alapesetben a jogosult választhat a jogai egyéni vagy közös kezelése között, amennyiben a tagállamok az uniós joggal és az Unió és tagállamai nemzetközi kötelezettségeivel összhangban másként nem rendelkeznek. A szerzői és szomszédos jogok kezelése magában foglalja a felhasználók

számára történő engedélyezést, a felhasználók ellenőrzését, a jogok gyakorlásának figyelemmel kísérését, a szerzői és szomszédos jogok érvényesítését, a jogok gyakorlásából származó jogdíjbevételek beszedését és a jogosultakat illető összegek felosztását. A közös jogkezelő szervezetek lehetővé teszik a jogosultak számára, hogy díjazásban részesüljenek az olyan felhasználások után, amelyek ellenőrzésére vagy érvényesítésére maguknak nem lenne lehetőségük, beleértve a nem belföldi piacokat is.

- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 167. cikke értelmében az Európai Uniónak tevékenységei során figyelembe kell vennie a kulturális sokszínűséget, és hozzá kell járulnia a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségeket, ugyanakkor előtérbe helyezve a közös kulturális örökséget. A közös jogkezelő szervezetek a kulturális kifejezőmódok sokszínűségének előmozdítóiként fontos szerepet töltenek be – és továbbra is fontos szerepet kell betölteniük – azáltal, hogy a legkisebb és a kevésbé népszerű repertoárok számára is piacra jutási lehetőséget teremtenek, valamint szociális, kulturális és oktatási szolgáltatásokat nyújtanak jogosultjaik és a nyilvánosság számára.
- (4) Az Európai Unióban letelepedett közös jogkezelő szervezetek számára biztosítani kell a más tagállamokban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett jogosultak képviselője, vagy a más tagállamokban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett felhasználók részére történő engedélyek adás során a Szerződések által garantált szabadságok gyakorlását.
- (5) A közös jogkezelő szervezetek működésére vonatkozó nemzeti szabályozások között jelentős eltérések mutatkoznak, különösen ami az átláthatóságukat valamint a tagjaik és a jogosultak általi elszámoltathatóságukat illeti. Ez számos esetben vezetett nehézségekhez, elsősorban a nem belföldi jogosultak esetében, amikor megkísérelték gyakorolni jogaikat, valamint a beszedett bevételekkel kapcsolatos pénzügyi gazdálkodási hiányosságokhoz. A közös jogkezelő szervezetek működésével kapcsolatos problémák a belső piacon a szerzői és szomszédos jogok kevésbé hatékony gyakorlását eredményezik, hátrányt okozva ezzel mind a közös jogkezelő szervezetek tagjai, mind pedig a jogosultak és a felhasználók számára.

⁽¹⁾ HL C 44., 2013.2.15., 104. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. február 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. február 20-i határozata.

- (6) Már a 2005/737/EK bizottsági ajánlásban ⁽¹⁾ is azonosításra került a közös jogkezelő szervezetek működése fejlesztésének szükségessége. Ez az ajánlás számos alapelvet határoz meg, többek között a jogosultak szabadságát arra nézve, hogy megválasszák a közös jogkezelő szervezetüket, a jogosultak különböző kategóriáira vonatkozó egyenlő elbánást és a jogdíjak méltányos elosztását. Az ajánlás arra hívta fel a közös jogkezelő szervezeteket, hogy a közöttük folytatandó tárgyalásokat megelőzően adjanak kellő tájékoztatást a felhasználók számára a díjszabásokról és a repertoárról. Továbbá ajánlásokat fogalmazott meg a felelősségre vonhatóság, a közös jogkezelő szervezetek döntéshozó testületeiben való jogosulti képviselő és a vitarendezés terén. Azonban az ajánlás követése nem kiegyenlített.
- (7) A közös jogkezelő szervezetek tagjai, a jogosultak és harmadik személyek érdekeinek védelme szükségessé teszi a szerzőt megillető jogok kezelésével és a zene-művek online felhasználása több területre kiterjedő hatályú engedélyezésével kapcsolatos tagállami jogszabályok összehangolását annak érdekében, hogy uniós szinten egyenértékű biztosítékok álljanak rendelkezésre. Ennek megfelelően ezen irányelv jogalapjának az EUMSZ 50. cikke (1) bekezdésének kell lennie.
- (8) Ez az irányelv arra irányul, hogy összehangolja azokat a tagállami szabályokat, amelyek a szerzői és szomszédos jogok közös jogkezelő szervezetek általi kezelésének tevékenységéhez való hozzáférésre, a közös jogkezelő szervezetek irányításának módjaira, valamint ezek felügyeleti keretére vonatkoznak, és ezért az EUMSZ 53. cikke (1) bekezdésének kell lennie ezen irányelv további jogalapjának. Továbbá, mivel ez az ágazat az egész Unióban kínál szolgáltatásokat, az EUMSZ 62. cikkének is ezen irányelv jogalapjának kell lennie.
- (9) Ezen irányelv célja, hogy az irányítás, a pénzügyi gazdálkodás, az átláthatóság és a beszámolás magas szintű biztosítása érdekében meghatározza a közös jogkezelő szervezetekre vonatkozó követelményeket. Ez azonban nem akadályozhatja meg, hogy a tagállamok a területükön letelepedett közös jogkezelő szervezetek esetében az irányelv II. címében meghatározottaknál szigorúbb előírásokat tartsanak fenn vagy állapítsanak meg, amennyiben ezek a szigorúbb előírások összhangban állnak az uniós jogszabályokkal.
- (10) Az irányelvben semmi sem zárhatja ki eleve a tagállamok számára azt, hogy az Uniót kívül letelepedett, de a tagállamban működő közös jogkezelő szervezetekre ugyanilyen vagy hasonló rendelkezéseket alkalmazzanak.
- (11) Az irányelvben semmi sem zárhatja ki eleve a közös jogkezelő szervezetek számára azt, hogy egyéb közös jogkezelő szervezetekkel az EUMSZ 101. és 102. cikkében meghatározott versenyjogi szabályokkal összhangban képviselői szerződést kössenek a jogkezelés területén annak érdekében, hogy elősegítsék, javítsák és egyszerűsítsék a felhasználókra vonatkozó egyenlő és átlátható feltételek melletti felhasználási engedélyezési eljárásokat, például az egységes számlázás céljából, valamint annak érdekében, hogy az ezen irányelv III. címében említettek kívüli körben is engedélyezhessenek több területre kiterjedő felhasználásokat.
- (12) Ez az irányelv – amellett, hogy a kizárólag a zeneművek online felhasználására vonatkozóan a szerzőket megillető, több területre kiterjedő hatályú jogokat kezelő közös jogkezelő szervezetekre vonatkozó III. cím kivételével az összes közös jogkezelő szervezetre vonatkozik – nem érinti a jogkezelésre, például az egyedi kezelésre, egy reprezentatív közös jogkezelő szervezet és egy felhasználó között létrejött megállapodás kiterjesztett hatályára, azaz a kiterjesztett hatályú közös engedélyezésre, a kötelező közös jogkezelésre, a képviselő és a jogok közös jogkezelő szervezetekre történő átruházásának törvényes vélelmére vonatkozó tagállami rendelkezéseket.
- (13) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy jogilag, rendeletileg vagy bármely más ezzel egyenértékű konkrét mechanizmus által meghatározzák a jogosultakat a 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ foglalt, a sokszorosítási jogokra vonatkozó kivételek és korlátozások tisztességes ellentételezését, valamint a jogosultakat a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározott, a nyilvános haszonkölcsönzés kizárólagos joga alóli kivételekre tekintettel a területükön megillető díjazásra, valamint a beszédre vonatkozó feltételeket.
- (14) Ezen irányelv nem írja elő, hogy a közös jogkezelő szervezetek egy meghatározott jogi formában működjenek. E szervezetek a gyakorlatban különböző jogi formákban működnek, például olyan egyesülésként, szövetségként vagy részvénytársaságként, amelyek felett az ellenőrzést a szerzői és szomszédos jogok jogosultjai, illetve az őket képviselő szervezetek gyakorolják, illetve amelyek az ő tulajdonukban állnak. A közös jogkezelő szervezetek jogi formájának köszönhetően bizonyos kivételes esetekben azonban nincs jelen a tulajdonosi vagy az ellenőrzési elem. Ez a helyzet például a tagsággal nem rendelkező alapítványok esetében. Az irányelv rendelkezései mindazonáltal rájuk is vonatkoznak. Ugyanígy a

⁽¹⁾ A Bizottság 2005. május 18-i ajánlása a jogszerű online zene-szolgáltatás érdekében a szerzői és szomszédos jogok közös, határokon átnyúló kezeléséről (HL L 276., 2005.10.21., 54. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/29/EK irányelve (2001. május 22.) az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról (HL L 167., 2001.6.22., 10. o.)

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/115/EK irányelve (2006. december 12.) a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról (HL L 376., 2006.12.27., 28. o.)

tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak megelőzésére, hogy az irányelv szerinti kötelezettségeket a jogi forma megválasztása révén történő kijátszások. Megjegyzendő, hogy a jogosultakat képviselő szervezetek – amelyek egyúttal közös jogkezelő szervezetek tagjai is – más közös jogkezelő szervezetek, jogosultak szövetségei, szakszervezetek és egyéb szervezetek is lehetnek.

- (15) A jogosultak jogaik kezelését független jogkezelő szervezetekre is rábízhatják. Ezek a független jogkezelő szervezetek üzleti jellegű szervezetek, de különböznek a közös jogkezelő szervezetektől többek között azért, mert a felettük való ellenőrzést és a tulajdonosi jogokat nem a jogosultak gyakorolják. Azonban attól függően, hogy e független jogkezelő szervezetek a közös jogkezelő szervezetekhez képest milyen mértékben végzik ugyanazokat a tevékenységeket, kötelezni kell őket arra, hogy az általuk képviselt jogosultak, a közös jogkezelő szervezetek, a felhasználók és a nyilvánosság számára is bizonyos információkkal szolgáljanak.
- (16) Az audiovizuális művek előállítói, a hangfelvétel-előállítók és a műsorsugárzók saját jogaikkal – bizonyos esetekben például az előadó művészek által egyedi megállapodások alapján rájuk ruházott jogokkal is – rendelkeznek, és saját érdekeik szem előtt tartásával járnak el. A könyv-, zenemű- és lapkiadók az egyedi megállapodások alapján rájuk ruházott jogokkal rendelkeznek, és saját érdekeik szem előtt tartásával járnak el. Ezért az audiovizuális művek előállítói, a hangfelvétel-előállítók, a műsorsugárzók és a kiadók sem tekintendők „független jogkezelő szervezeteknek”. Továbbá a szerzők és előadóművészek közvetítőjeként működő és a jogosultakat képviselő menedzserek és ügynökök a közös jogkezelő szervezetekkel való kapcsolataik során nem tekintendők „független jogkezelő szervezeteknek”, nem kezelik más személyek jogait: nem állapítanak meg díjakat nem adnak felhasználási engedélyeket, és nem szednek be jogdíjat.
- (17) A közös jogkezelő szervezeteknek meg kell hagyni a lehetőséget, hogy dönthessenek úgy, hogy bizonyos tevékenységeiket – például a felhasználók felé történő számlázást vagy a jogosultakat megillető összegek felosztását – leányvállalatokon vagy más, ellenőrzésük alatt álló szervezeteken keresztül végezzék el. Ilyen esetekben az irányelv azon rendelkezései, amelyek az adott tevékenység közös jogkezelő szervezet általi közvetlen ellátásakor alkalmazandóak lennének, a leányvállalatokra és más szervezetekre is alkalmazandók.
- (18) Annak biztosítása érdekében, hogy a szerzői és szomszédos jogok jogosultjai a jogaik közös kezelése során teljes mértékben részesülhessenek a belső piac előnyeiből, valamint a jogaik gyakorlásának szabadságát érintő hátrányok elkerülése érdekében a közös jogkezelő szervezetek alapokmányaiba megfelelő biztosítékokat kell foglalni. Ezenkívül a közös jogkezelő szervezetek a kezelési szolgáltatásaik nyújtása során nem alkalmazhatnak közvetlen vagy közvetett megkülönböztetést a jogosultak között azok állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedésének helye alapján.

- (19) Tekintettel az EUMSZ-ben megállapított szabadságokra, a szerzői és szomszédos jogok közös kezelése maga után vonja, hogy az adott jogosult szabadon választhatja meg azt a közös jogkezelő szervezetet, amely a jogait – legyen szó akár a nyilvánossághoz közvetítési, akár a többszörözési jogokról – vagy a bizonyos felhasználási módokhoz kapcsolódó jogok fajtáit, például a műsorsugárzással, színházi előadással vagy az online forgalmazásra szánt többszörözéssel kapcsolatos jogokat kezeli, feltéve, hogy az adott jogosult által választani kívánt közös jogkezelő szervezet már kezel ilyen jogokat vagy a jogok ilyen fajtáit.

A közös jogkezelő szervezet által kezelt jogokat, jogcsoportokat vagy műtípusokat és egyéb teljesítményeket a közös jogkezelő szervezet tagjainak közgyűlése határozza meg, amennyiben ezek az alapokmányában nincsenek meghatározva vagy a törvény által előírva. A jogok és jogcsoportok meghatározásánál fontos fenntartani az egyensúlyt a jogosultak műveik vagy egyéb teljesítményeik feletti szabad rendelkezése, illetve a szervezetnek a jogok hatékony kezelésére irányuló képessége között, figyelembe véve különösen a szervezet által kezelt jogok típusát és a kreatív ágazatot, amelyben a szervezet működik. Ezen egyensúly megfelelő figyelembevételével biztosítani kell, hogy a jogosultak a közös jogkezelő szervezetnél könnyen tiltakozhassanak az ilyen jogoknak vagy jogok ilyen típusának a közös kezelése ellen, és hogy egyénileg kezelhessék ezeket a jogokat, vagy azok egészének vagy egy részének kezelését egy másik közös jogkezelő szervezetre vagy más szervezetre bízassák vagy ruházhassák át, a közös jogkezelő szervezet, a másik szervezet, illetve a jogosult állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye szerinti tagállamtól függetlenül. Ha egy tagállam az uniós joggal és az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségeivel összhangban úgy rendelkezik, hogy a jogokat közös jogkezelő szervezeteknek kell kezelniük, akkor a jogosultak választása más közös jogkezelő szervezetekre korlátozódik.

A különböző típusú műveket és egyéb teljesítményeket, mint például irodalmi, zeneműveket vagy fotóművészeti alkotásokat kezelő közös jogkezelő szervezeteknek szintén ilyen rugalmasságot kell biztosítaniuk a jogosultak részére a különböző műtípusok és egyéb teljesítmények kezelése tekintetében. A kereskedelmi felhasználások tekintetében a tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a közös jogkezelő szervezetek meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ilyen felhasználások engedélyezésére irányuló jogukat jogosultjaik gyakorolhassák. Az ilyen intézkedéseknek többek között a közös jogkezelő szervezetnek az e jog gyakorlásához kapcsolódó feltételekről szóló döntésére, valamint e feltételekről a tagok számára történő tájékoztatás nyújtására kell kiterjedniük. A közös jogkezelő szervezeteknek tájékoztatniuk kell a jogosultakat erről a választásról, és lehetővé kell tenniük számukra az e választással kapcsolatos jogok lehető legegyszerűbb gyakorlását. A közös jogkezelő szervezetet megbízó jogosultak a szervezet honlapján keresztül is megkaphatják a tájékoztatást. Valamely jog, a jogok valamely fajtája, vagy műtípus és egyéb teljesítmény kezelése tekintetében a

jogosulti hozzájárulásra vonatkozó követelmény nem gátolhatja a jogosultakat abban, hogy a nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételeknek megfelelően hallgatólagosan elfogadjassák a megbízás javasolt későbbi módosításait. Ez az irányelv nem zárja ki azokat a szerződéses megállapodásokat, amelyek szerint a jogosultak általi részleges vagy teljes körű tiltakozása a közös jogkezelés ellen azonnali hatályú van az ilyen tiltakozást megelőzően adott felhasználási engedélyekre, sem pedig azokat a szerződéses megállapodásokat, amelyek szerint az ilyen engedélyek a tiltakozást követően egy bizonyos ideig még hatályban maradnak. Az ilyen megállapodások azonban nem akadályozhatják ezen irányelv teljes körű alkalmazását. Ez az irányelv nem akadályozhatja azt, hogy a jogosultak a jogaikat egyénileg kezelhessék, beleértve a nem kereskedelmi felhasználásokat is.

lehetővé teszik a közös jogkezelő szervezetek tagjai számára, hogy a szervezetek döntéshozatali eljárásában történő részvétel útján gyakorolják a tagsági jogaikat. Egyes közös jogkezelő szervezetek különböző tagsági kategóriákkal rendelkeznek, amelyek a jogosultak különböző típusait – például a hangfelvétel-előállítókat és az előadóművészeket – képviselhetik. E különböző tagsági kategóriák döntéshozatali eljárásban való képviselésének méltányosnak és kiegyensúlyozottnak kell lennie. A közös jogkezelő szervezetek tagjainak közgyűlését szabályozó rendelkezések hatékonyságát aláásná, ha nem lennének szabályok a közgyűlés működésére vonatkozóan. Ezért szükséges annak biztosítása, hogy a közgyűlést rendszeresen, legalább évente összehívják, és a közös jogkezelő szervezet legfontosabb döntéseit a közgyűlés hozza meg.

(20) A közös jogkezelő szervezetekben való tagságnak objektív, átlátható és megkülönböztetés nélküli feltételeken kell alapulnia, azon kiadók tekintetében is, amelyek egy, a jogok gyakorlására vonatkozó megállapodás alapján a jogdíjbevételekből való részesedésre és arra jogosultak, hogy az ilyen részesedést a közös jogkezelő szervezektől követelhessék. E követelmények nem kötelezhetik a közös jogkezelő szervezeteket, hogy olyan tagokat fogadjanak be, akik jogainak, jogfajtáinak, műtípusainak vagy egyéb teljesítményeinek kezelése nem tartozik feladatkörükbe. A közös jogkezelő szervezet által vezetett nyilvántartásnak lehetővé kell tennie azon tagok és jogosultak azonosítását és tartózkodási helyének meghatározását, akiknek a jogait a szervezet a jogosultak által adott megbízások alapján képviseli.

(21) Azon jogosultak védelme érdekében, akiknek a jogait a közös jogkezelő szervezet közvetlenül képviseli, de akik a tagsági követelményeknek nem tesznek eleget, helyénvaló annak előírása, hogy ezen irányelv tagokra vonatkozó bizonyos rendelkezéseit az ilyen jogosultakra is alkalmazzák. A tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy az ilyen jogosultaknak részvételi jogot is biztosítsanak a közös jogkezelő szervezet döntéshozatali eljárásában.

(22) A közös jogkezelő szervezeteknek az általuk képviselt jogosultak közös érdekeit szem előtt tartva kell eljárniuk. Ezért fontos az olyan rendszerek kialakítása, amelyek

(23) A közös jogkezelő szervezetek valamennyi tagja számára lehetővé kell tenni a tagok közgyűlésén való részvételt és szavazást. E jogok gyakorlása csak méltányosan és arányosan korlátozható. Bizonyos kivételes esetekben a közös jogkezelő szervezeteket alapítvány formájában hozzák létre, és így nincsenek tagjaik. Ebben az esetben a tagok közgyűlésének hatáskörét egy felügyeleti feladatokkal megbízott testületnek kell gyakorolnia. Amennyiben a közös jogkezelő szervezetek tagjai között jogosultakat képviselő szervezetek vannak – ilyen eset lehet például, ha a közös jogkezelő szervezet részvénytársaság és tagjait jogosultak szövetségei alkotják –, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy rendelkezhessenek úgy, hogy a tagok közgyűlésének minden hatáskörét vagy egyes hatáskörét a jogosultak közgyűlése gyakorolja. A tagok közgyűlésének hatáskörrel kell rendelkeznie legalább arra, hogy meghatározhassa a vezetőség tevékenységének kereteit, különös tekintettel a jogdíj bevételek közös jogkezelő szervezet általi felhasználására. Ez azonban nem akadályozhatja meg azt, hogy a tagállamok például a befektetésekkel, az összeolvadásokkal vagy a hitelfelvétellel – ideértve a bármely ilyen tranzakcióra vonatkozó tilalmat is – kapcsolatosan szigorúbb szabályokról rendelkezzenek. A közös jogkezelő szervezeteknek ösztönözniük kell tagjaik közgyűlésen való tevékeny részvételét. Meg kell könnyíteni a közgyűlésen személyesen részt vevő és a részt nem vevő tagok számára is a szavazati jogok gyakorlását. Amellett, hogy a tagok elektronikus úton gyakorolhatják jogaikat, lehetővé kell tenni számukra, hogy meghatalmazott útján vegyenek részt, illetve szavazzanak a tagok közgyűlésén. A meghatalmazás útján történő szavazást összeférhetetlenség esetén korlátozni kell. Ugyanakkor a tagállamoknak csak akkor kell a meghatalmazással kapcsolatos korlátozásokról rendelkezniük, ha ez a döntéshozatali eljárásban nem érinti hátrányosan a tagok megfelelő és hatékony részvételét. Különösen a meghatalmazottak kijelölése hozzájárul a tagok megfelelő és hatékony részvételéhez a döntéshozatali eljárásban, és valódi döntési lehetőséget biztosít a jogosultak számára, hogy melyik közös jogkezelő szervezetet válasszák maguknak, függetlenül attól, hogy az adott szervezet melyik tagállamban letelepedett.

- (24) A tagok számára lehetővé kell tenni a közös jogkezelő szervezetek vezetésének folyamatos figyelemmel kísérésében való részvételt. Ebből a célból a szervezeteknek rendelkezniük kell egy, a saját szervezeti felépítésüknek megfelelő felügyeleti funkcióval, és lehetővé kell tenniük a tagok számára az e funkciót gyakorló testületben való képviseletet. A közös jogkezelő szervezet szervezeti felépítésétől függően a felügyeleti funkciót egy külön testület is elláthatja, így például egy felügyelőbizottság, vagy az igazgatótanács egyes tagjai vagy összes azon tagja, aki nem vesz részt a közös jogkezelő szervezet vezetésében. A tagok tisztességes és kiegyensúlyozott képviseletével kapcsolatos követelmény nem akadályozhatja a közös jogkezelő szervezeteket abban, hogy a felügyeleti funkció ellátására harmadik feleket, köztük megfelelő szakértelemmel rendelkező személyeket, illetve olyan jogosultakat jelöljenek ki, akik nem tesznek eleget a tagsági követelményeknek, vagy akiket a szervezet nem közvetlenül, hanem egy olyan szereplőn keresztül képvisel, aki a közös jogkezelő szervezet tagja.
- (25) A gondos irányítás érdekében a közös jogkezelő szervezet vezetésének függetlennek kell lennie. A vezetők számára – függetlenül attól, hogy választott vezető tisztviselők-e, vagy a szervezet szerződéssel foglalkoztatja vagy munkaviszonyban alkalmazza őket – elő kell írni, hogy tisztjüket elfoglalása előtt, majd azt követően évente nyilatkozzanak arról, hogy fennáll-e valamilyen összeférhetetlenség az érdekeik és a közös jogkezelő szervezet által képviselt jogosultak érdekei között. A felügyeleti funkciót ellátó személyek szintén évente tesznek ilyen nyilatkozatot. A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a közös jogkezelő szervezetek számára előírják az ilyen nyilatkozatok nyilvánosságra hozatalát vagy közigazgatási szervek részére történő megküldését.
- (26) A közös jogkezelő szervezetek szedik be, kezelik és osztják fel a jogosultak által rájuk bízott jogok gyakorlásából származó bevételeket. Ez a bevétel végső soron a jogosultakat illeti meg, akik közvetlen jogviszonyban állhatnak a szervezettel, vagy akiket a közös jogkezelő szervezetben tagsággal bíró szervezet, vagy képviseleti szerződés alapján más képviselhet. Ezért fontos, hogy a közös jogkezelő szervezetek e bevételek beszedése, kezelése és elosztása során a lehető legnagyobb gondossággal járjanak el. A bevételek pontos elosztására csak akkor nyílik lehetőség, ha a közös jogkezelő szervezetek pontos nyilvántartást vezetnek a tagokról, a felhasználási engedélyekről és a művek és egyéb teljesítmények felhasználásáról. A hatékony közös jogkezeléshez szükséges lényeges adatokat szintén a jogosultak és a felhasználók szolgáltatják, ellenőrzésük pedig a közös jogkezelő szervezet feladata.
- (27) A jogosultakat megillető beszedett összegeket a könyvelésben a szervezet saját vagyონától elkülönítetten kell kezelni. A tagállamok arra vonatkozó lehetőségének a sérelme nélkül, hogy a befektetéssel – köztük a jogdíjbevételek befektetésére vonatkozó tilalommal – kapcsolatosan szigorúbb szabályokról rendelkezzenek, amennyiben az ilyen összegeket befektetik, úgy ennek a közös jogkezelő szervezet általános befektetési és kockázatkezelési politikája szerint kell történnie. Annak érdekében, hogy a jogosultak jogainak védelme magas szintű maradjon és biztosítható legyen, hogy az említett jogok gyakorlásából eredő bevétel hozzájuk folyjon be, a közös jogkezelő szervezetnek olyan követelmények mentén kell a befektetéseit megtennie és kezelnie, amelyek körültekintő eljárásra kötelezik, lehetővé téve számára, hogy a legbiztonságosabb és leghatékonyabb befektetési politika mellett döntsön. A közös jogkezelő szervezet számára így lehetőséget kell biztosítani eszközállományának olyan módon történő összeállítására, hogy az igazodjon a jogokból származó befektetett bevétel kockázati kitettségének konkrét jellegéhez és időtartamához, és ne veszélyeztesse túlzott mértékben a jogosultakat megillető jogdíjbevételeket.
- (28) Mivel a jogosultakat díjazás illeti meg jogaik gyakorlása fejében, fontos, hogy a kezelési díjak ne haladják meg a jogkezelés indokolt költségeit, valamint hogy a kezelési díj címén történő levonáson kívüli bármely egyéb – például szociális, kulturális vagy oktatási célú – levonáshoz a közös jogkezelő szervezet tagjainak döntése legyen szükséges. A közös jogkezelő szervezetnek átláthatóvá kell tennie a jogosultak számára e levonások szabályozását. Ugyanezen követelmények vonatkoznak a jog gyakorlásából származó bevételek közös célra történő felosztására, például ösztöndíjakra történő felhasználásról szóló bármely döntésre. Az ilyen levonásokból finanszírozott bármely szociális, kulturális vagy oktatási szolgáltatáshoz a jogosultak számára megkülönböztetés nélkül hozzáférést kell biztosítani. Ez az irányelv nem érintheti a nemzeti jog alapján történő bármely levonást – például a közös jogkezelő szervezetek által a jogosultaknak nyújtott szociális szolgáltatások címén történt levonásokat – olyan esetekben, amelyet nem ez az irányelv szabályoz, feltéve, hogy az ilyen levonások összhangban vannak az uniós joggal.
- (29) Az egyes jogosultakat, vagy adott esetben a jogosultak csoportjait megillető összegek felosztását és kifizetését megfelelő időben és az érintett közös jogkezelő szervezetek felosztásra vonatkozó általános politikájának megfelelően kell elvégezni, ideértve azt az esetet is, ha ez a jogosultakat képviselő másik szervezeten keresztül történik. Kizárólag a közös jogkezelő szervezeten kívül álló objektív okok indokolhatják a jogosultakat megillető összegek késedelmes felosztását és kifizetését. Ezért az olyan körülmény, mint például a jogokból származó bevételek lejáratát nap mellett történő befektetése nem lehet elfogadható indok a késedelemre. Objektív okok előfordulásakor célszerű a tagállamokra bízni az időben történő elosztást, valamint a jogosultak hatékony felkutatását és azonosítását biztosító szabályok kidolgozását. A tagállamok arra vonatkozó lehetőségének a sérelme nélkül, hogy szigorúbb szabályokról rendelkezzenek, a

jogosultakat megillető összegek megfelelő és hatékony felosztásának biztosítása érdekében elő kell írni a közös jogkezelő szervezetek számára, hogy jóhiszeműen tegyenek ésszerű és gondos intézkedéseket az adott jogosultak azonosítása és megtalálása céljából. Célszerű továbbá, hogy – amennyiben ezt a nemzeti jog lehetővé teszi – a közös jogkezelő szervezet tagjai dönthessenek bármely olyan összeg felhasználásáról, amelyet amiatt nem lehet felosztani, mert az összegekre jogosult jogosultakat nem lehet azonosítani illetve megtalálni.

(30) Indokolt, hogy a közös jogkezelő szervezetek más közös jogkezelő szervezetekkel kötött képviseleti szerződés alapján jogokat kezelhessenek és beszédhessék az azok gyakorlásából származó bevételt. Más közös jogkezelő szervezetek tagjai jogainak védelme érdekében a közös jogkezelő szervezet nem tehet különbséget a képviseleti szerződések alapján általa kezelt jogok és a közvetlenül képviselt jogosultak számára általa kezelt jogok között. A közös jogkezelő szervezet nem jogosult továbbá arra, hogy a másik közös jogkezelő szervezet által adott kifejezett hozzájárulás nélkül a másik szervezet nevében beszédett, jogdíjbevételekből a kezelési díj tekintetében történő levonáson kívüli levonásokat hajtson végre. Megfelelő továbbá előírni a közös jogkezelő szervezetek számára, hogy az ilyen képviseleti szerződések alapján más szervezetek számára történő felosztást és kifizetést legkésőbb akkor hajtásák végre, amikor saját tagjaik, és az általuk képviselt nem tag jogosultak számára hajtának végre felosztást és kifizetést. A kedvezményezett szervezet számára pedig elő kell írni, hogy az általa képviselt jogosultakat megillető összegek szétosztását késedelem nélkül teljesítse.

(31) Az engedélyezés tisztességes és megkülönböztetéstől mentes kereskedelmi feltételei különösen fontosak annak biztosítása érdekében, hogy a felhasználók felhasználási engedélyt kapjanak olyan művek és egyéb teljesítmények tekintetében, amelyek esetében közös jogkezelő szervezet képviseli a jogokat, valamint a jogosultak megfelelő díjazásának a biztosítása érdekében. Ezért a közös jogkezelő szervezeteknek és a felhasználóknak a felhasználási engedéllyel kapcsolatos tárgyalásokat jóhiszeműen kell lefolytatniuk, és kötelesek objektív és megkülönböztetéstől mentes feltételek alapján megállapított díjszabásokat alkalmazni. Indokolt előírni, hogy a közös jogkezelő szervezet által felhasználási engedélye fejében vagy díjigény gyakorlása körében megállapított jogdíj ésszerű legyen, többek között a felhasználás egyedi körülmények esetén irányadó gazdasági értékére tekintettel. Végül a közös jogkezelő szervezet indokolatlan késedelem nélkül ad választ a felhasználók kérelmeire.

(32) A digitális környezetben rendszeresen szükség van arra, hogy a közös jogkezelő szervezetek teljesen új felhasználási módok és üzleti modellek számára engedélyezzék a repertoárjuk felhasználását. Ilyen esetekben, és az ilyen engedélyek adását a lehető legjobban előmozdító

környezet kialakítása érdekében a közös jogkezelő szervezeteknek – a versenyjogi szabályok alkalmazásának sérelme nélkül – rendelkezniük kell az innovatív online szolgáltatók személyre szabott felhasználási engedélyeinek lehető leghamarabbi megadásához szükséges rugalmassággal annak veszélye nélkül, hogy ezen engedélyek feltételeit precedensként használnák más engedélyek feltételeinek meghatározásához.

(33) Annak biztosítására, hogy a közös jogkezelő szervezetek teljesíthessék az irányelvben meghatározott kötelezettségeiket, a felhasználók megadják e szervezetek számára a közös jogkezelő szervezetek által képviselt jogok gyakorlására vonatkozó lényeges információkat. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a nem kereskedelmi, üzleti, kézműves és szakmai célból eljáró természetes személyekre, akik ezért kívül esnek a felhasználó ezen irányelvben szereplő meghatározásán. A közös jogkezelő szervezetek által kért tájékoztatásnak továbbá az ésszerű és szükséges, a szervezet feladatainak ellátásához szükséges információkra kell korlátozódnia, valamint arra, hogy mi áll a felhasználók rendelkezésére, figyelembe véve a kis- és középvállalkozások sajátos helyzetét. Ez a kötelezettség belefoglalható a közös jogkezelő szervezet és a felhasználó közötti megállapodásba; ez a belefoglalás nem zárja ki a tájékoztatáshoz való nemzeti törvényben rögzített jogokat. A felhasználók által nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó határidőket úgy kell megállapítani, hogy a közös jogkezelő szervezetek is betarthassák a jogosultakat megillető összegek felosztására vonatkozó határidőket. Ez az irányelv nem érintheti a tagállamok azon lehetőségét, hogy a területükön letelepedett közös jogkezelő szervezeteknek közös számlák kibocsátását írják elő.

(34) A közös jogkezelő szervezetek jogkezelési szolgáltatásaiba a jogosultak, a felhasználók és a más közös jogkezelő szervezetek által vetett bizalom növelése érdekében valamennyi közös jogkezelő szervezetet kötelezni kell arra, hogy megfeleljen bizonyos átláthatósági előírásoknak. A közös jogkezelő szervezeteket, vagy a jogosultakat megillető összegek felosztásáért és kifizetéséért felelős nem természetes személy (szervezeti) tagjaikat kötelezni kell arra, hogy a jogosultak számára legalább évente egyszer tájékoztatást nyújtsanak, például a részükre felosztott vagy kifizetett összegekről és a levonásokról. A közös jogkezelő szervezetek részére elő kell írni azt is, hogy nyújtsanak kielégítő tájékoztatást, beleértve pénzügyi adatokat is, azon más közös jogkezelő szervezetek részére, amelyeknek a jogait képviseleti szerződések útján kezelik.

(35) Annak biztosítása érdekében, hogy a jogosultak, más közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók hozzáférjenek a szervezet tevékenységi körére, valamint az általa képviselt művekre vagy egyéb teljesítményekre vonatkozó adatokhoz, a közös jogkezelő szervezetnek kellően indokolt kérelemre tájékoztatást kell nyújtania ezekről. Nemzeti szinten kell szabályozni azt, hogy fel lehet-e, és milyen mértékű ésszerű díjat lehet felszámítani ezért

a szolgáltatásért. A közös jogkezelő szervezeteknek szervezeti felépítésükről és működési módjukról – különösen alapokmányukról, valamint a kezelési díjakra, a levonásokra és a díjszabásra vonatkozó általános szabályaikról – is tájékoztatniuk kell a nyilvánosságot.

- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy a jogosultak képesek legyenek figyelemmel kísérni és egymással összehasonlítani a közös jogkezelő szervezetek teljesítményét, az ilyen szervezeteknek évente közzé kell tenniük egy kifejezetten a közös jogkezelő szervezetek tevékenységére vonatkozó, összehasonlítható auditált pénzügyi adatokat tartalmazó átláthatósági jelentést. A közös jogkezelő szervezeteknek ezen felül az éves átláthatósági jelentés részeként évente közzé kell tenniük egy olyan különjelentést is, amely a szociális, kulturális és oktatási szolgáltatásokra szánt összegek felhasználását részletezi. Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a közös jogkezelő szervezeteket abban, hogy az éves átláthatósági jelentéshez szükséges információkat – például az éves pénzügyi jelentés részeként – egyetlen, illetve több különálló dokumentumban hozzák nyilvánosságra.
- (37) A zeneműveket felhasználó online szolgáltatásokat, például azokat a zeneszolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, amelyek a fogyasztók részére lehetővé teszik zene letöltését vagy annak streaming szolgáltatás útján történő hallgatását, valamint azok a szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, amelyek fontos zenei elemet tartalmazó filmekhez vagy játékokhoz nyújtanak hozzáférést, először kötelesek megszerezni az ilyen művek felhasználására vonatkozó jogot. A 2001/29/EK irányelv a zeneművek online felhasználása során minden egyes jog tekintetében előírja a felhasználási engedély megszerzését. A szerzők szempontjából ezek a jogok a zeneművek többszörözésének és a nyilvánossághoz közvetítésének kizárólagos jogait képezik, amelyek magukban foglalják a nyilvánosság számára lehívásra történő hozzáférhetővé tétel jogát is. Ezeket a jogokat akár maguk a jogosultak, így a szerzők vagy a zeneműkiadók, akár a jogosultak számára közös jogkezelési szolgáltatásokat nyújtó közös jogkezelő szervezetek is kezelhetik. Különböző közös jogkezelő szervezetek kezelhetik a szerzők többszörözésre és a nyilvánossághoz közvetítésére vonatkozó jogait. Vannak továbbá olyan esetek, amikor ugyanazon mű tekintetében számos jogosult rendelkezik jogokkal, és előfordulhat az is, hogy különböző közös jogkezelő szervezeteket bíztak meg a mű vonatkozásában fennálló jogosultsági hányaduk tekintetében történő engedélyezésével. Bármely felhasználónak, aki az online szolgáltatás keretében a zeneművek széles körét kívánja a fogyasztók részére ajánlani, össze kell vonnia a művek különböző jogosultaktól és közös jogkezelő szervezetektől származó jogait.
- (38) Míg az internet nem ismer határokat, a zeneszolgáltatások online piaca az Unióban még mindig szétaprózódott, és az egységes digitális piac még nem alakult ki teljes egészében. Az európai közös jogkezelés

összetettsége és nehézsége számos esetben súlyosbítja az online zeneszolgáltatások európai digitális piacának szétaprózódottságát. Ez a helyzet éles ellentétben áll a fogyasztók digitális tartalmak, valamint azokhoz kapcsolódóan – akár határokon átnyúló – innovatív szolgáltatások iránti, gyorsan növekvő igényeivel.

- (39) A 2005/737/EK ajánlás egy olyan új szabályozási környezetet támogatott, amely alkalmasabb a jogszerű online zeneszolgáltatások nyújtásával összefüggő szerzői és szomszédos jogok uniós szintű kezelésére. Felismerte, hogy a zeneművek online felhasználásának korábban a kereskedelmi felhasználóknak felhasználási engedélyezési megoldásokra van szükségük, amely megfelel a mindennél jelen lévő online környezet jellegzetességeinek, és amely több területre terjed ki. Az ajánlás azonban nem volt elegendő a zeneművek online felhasználása széles körben több területre kiterjedő hatályú engedélyezésének ösztönzésére, vagy a több területre kiterjedő felhasználás engedélyezése egyedi igényeinek megoldására.
- (40) Az online zenei ágazatban, ahol a szerzőket megillető jogok területi alapú közös kezelése marad a főszabály, elengedhetetlen, hogy olyan feltételeket teremtsünk, amelyek a közös jogkezelő szervezetek általi lehatható nyabb felhasználási engedélyezési gyakorlatokat segítik elő, az egyre inkább határokon átnyúlóvá váló rendszerben. Ezért indokolt egy olyan szabályrendszer megalkotása, amely rendelkezik a zeneművek, köztük a zeneművek szövegeinek szerzőit megillető online jogok körében a közös jogkezelő szervezetek által adott, több területre kiterjedő felhasználási engedélyezés alapfeltételeiről. Ugyanezeknek a szabályoknak kell vonatkozniuk minden zenemű, köztük az audiovizuális művek részét képező zeneművek felhasználásának az engedélyezésére is. A zeneműveket kizárólag kotta formájában elérhetővé tevő online szolgáltatásokra azonban ez a szabály nem vonatkozhat. Ezen irányelv rendelkezéseinek biztosítaniuk kell a közös jogkezelő szervezetek által nyújtott, határokon átnyúló szolgáltatások minimálisan szükséges minőségi szintjét, különösen a képviselt repertoár átláthatósága és a jogok hasznosításához kapcsolódó pénzügyi folyamatok pontossága terén. Keretet kell teremteniük továbbá a zenei repertoárok és jogok önkéntes összevonásának támogatásához, így csökkentve a felhasználó számára a több területre és több repertoárra kiterjedő szolgáltatás üzemeltetéséhez szükséges felhasználási engedélyek számát. E rendelkezéseknek lehetővé kell tenniük a közös jogkezelő szervezet számára, hogy felkérjen egy másik közös jogkezelő szervezetet a repertoárjának több területre kiterjedő hatályú képviselésére, amennyiben önmaga nem képes a követelmények teljesítésére, illetve azoknak nem kíván megfelelni. A megkeresett közös jogkezelő szervezet számára kötelezővé kell tenni a kérelmező szervezet általi felkérés elfogadását, amennyiben a megkeresett szervezet már összevonta a repertoárját, és több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket ajánl vagy ad. A jogszerű online zeneszolgáltatások fejlődésének az Unióban a szerzőt megillető jogok online megsértése elleni küzdelemhez is hozzá kell járulnia.

(41) A felhasználási engedélyezési folyamat hatékonysága és átláthatósága, a felhasználói jelentések feldolgozása, a szolgáltatók részére ehhez kapcsolódóan történő számlázás és a jogosultakat megillető összegek felosztása tekintetében is különösen fontos a zeneművekre, a jogosultakra és az adott területen az egyes közös jogkezelő szervezetek által képviselt jogokra vonatkozó pontos és átfogó adatok rendelkezésre állása. Ennek érdekében arra van szükség, hogy a zeneművek tekintetében több területre kiterjedő hatályú engedélyezést folytató közös jogkezelő szervezetek ezeket a részletes adatokat képesek legyenek gyorsan és pontosan feldolgozni. Ez szükségessé teszi a több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedéllyel érintett jogosultakra vonatkozó, olyan adatokat tartalmazó adatbázisok használatát, amelyek alapján azonosíthatók azon művek, jogok és jogosultak, amelyek képviseletével a közös jogkezelő szervezetet megbízták, valamint meghatározhatók a megbízással érintett területek is. Az ezen adatokban bekövetkező változásokat késedelem nélkül át kell vezetni, és az adatbázisokat folyamatosan frissíteni kell. Ezeknek az adatbázisoknak továbbá azt is elő kell segíteniük, hogy a művekre vonatkozó adatok összekapcsolhatók legyenek a hangfelvételekre vagy a mű megőrzésére szolgáló más rögzítésre vonatkozó adatokkal. Fontos biztosítani azt is, hogy a lehetséges felhasználók, jogosultak és közös jogkezelő szervezetek hozzáférjenek azokhoz az adatokhoz, amelyek a közös jogkezelő szervezetek által képviselt repertoár azonosításához szükségesek. A közös jogkezelő szervezeteknek képeseknek kell lenniük intézkedéseket tenni az adatok pontosságának és megbízhatóságának védelmére, az újrafelhasználásuk ellenőrzése, illetve a kereskedelmi érzékeny adatok védelme érdekében.

(42) A zeneművek több területre kiterjedő felhasználásának engedélyezését végző közös jogkezelő szervezetek számára elő kell írni adatbázisaik folyamatos és késedelem nélküli frissítését annak biztosítása érdekében, hogy az általuk feldolgozott zenei repertoárra vonatkozó adatok a lehető legpontosabbak legyenek. A közös jogkezelő szervezetek által nyilvántartott adatok pontosságának és megbízhatóságának veszélyeztetése nélkül könnyen hozzáférhető eljárásokat kell kialakítaniuk, amelyek lehetővé teszik az online szolgáltatók, valamint a jogosultak és más közös jogkezelő szervezetek számára, hogy tájékozódjanak arról, hogy tartalmaznak-e valamilyen pontatlanságot a közös jogkezelő szervezet adatbázisai a tulajdonukban lévő vagy az általuk ellenőrzött művek tekintetében, beleértve – részben vagy egészben – azokat a jogokat, illetve azokat a területeket is, amelyek tekintetében a közös jogkezelő szervezet számára megbízást adtak. Mivel a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ amely minden érintett számára biztosítja a pontatlan vagy hiányos adatok helyesbítésére, törlésére vagy zárolására vonatkozó jogot, ennek az irányelvnek arról is rendelkeznie kell, hogy a jogosultakkal vagy a más közös jogkezelő szervezetekkel kapcsolatos pontatlan információk a több területre kiterjedő hatályú felhasználás engedélyezése terén késedelem nélkül kijavításra kerüljenek. A közös jogkezelő

szervezeteknek arra is kell rendelkezniük kapacitással, hogy elektronikusan feldolgozzák a művek nyilvántartását és a jogkezelési megbízásokat. Figyelemmel arra, hogy az információk automatizálása milyen fontos a gyors és hatékony adatfeldolgozás érdekében, a közös jogkezelő szervezeteknek elektronikus eszközöket kell alkalmazniuk arra a célra, hogy ezeket az információkat strukturált módon közöljék a jogosultak. A közös jogkezelő szervezeteknek lehetőség szerint biztosítaniuk kell azt, hogy az ilyen elektronikus eszközök figyelembe vegyék a nemzetközi vagy uniós szinten kialakított önkéntes iparági normákat vagy gyakorlatokat.

(43) A zenefelhasználásra, az értékesítési jelentésekre és a számlázásra vonatkozó iparági normák jelentős szerepet játszanak a közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók közötti adatszere hatékonyságának növelésében. Az engedélyek felhasználásának figyelemmel kísérése során tiszteltetben kell tartani az alapvető jogokat, köztük a magánszféra és a családi élet tiszteltetben tartására és a személyes adatok védelmére irányuló jogot. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a hatékonysági előnyök gyorsabb pénzügyi feldolgozást és végső soron a jogosultak részére történő korábbi kifizetéseket eredményezzenek, a közös jogkezelő szervezetek számára elő kell írni azt, hogy a szolgáltatók részére történő számlázást és a jogosultakat megillető összegek felosztását késedelem nélkül teljesítsék. E követelmény érvényesüléséhez az is szükséges, hogy a felhasználók a közös jogkezelő szervezeteket pontos és időszerű információkkal lássák el a művek felhasználásáról. A közös jogkezelő szervezetek nem kötelesek a bármilyen egyéni formátumban készült felhasználói jelentéseket elfogadni, ha rendelkezésre állnak széles körben használt iparági normák. A közös jogkezelő szervezetek számára lehetővé kell tenni a zeneművek online felhasználására vonatkozó több területre kiterjedő hatályú engedélyezésével kapcsolatos szolgáltatások kiszervezését. A háttéroidai szolgáltatások megosztása vagy összevonása segítheti a közös jogkezelő szervezeteket a jogkezelési szolgáltatásaik fejlesztése és az adatkezelési eszközökre vonatkozó beruházásaik ésszerűsítése terén.

(44) A különböző zenei repertoárok felhasználásának a több területre kiterjedő hatályú engedélyezés céljából történő összevonása elősegíti az engedélyezési folyamatot és – azáltal, hogy az összes repertoár felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezését elérhetővé teszi a piacon – növeli a kulturális sokszínűséget, valamint hozzájárul ahhoz, hogy az online szolgáltatóknak az adott szolgáltatás ajánlása érdekében kevesebb tranzakciót kelljen végezniük. A repertoárok összevonásának elő kell segítenie új online szolgáltatások kialakulását és a fogyasztókra hárított tranzakciós költségek csökkenését. Ezért azokat a közös jogkezelő szervezeteket, amelyek nem akarnak vagy nem képesek közvetlenül a saját zenei repertoárjukra több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket adni, arra kell ösztönözni, hogy önkéntesen más közös jogkezelő szervezeteket bizzanak meg azzal, hogy megkülönböztetésmentes feltételek mellett kezeljék a repertoárjukat. A több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyekre vonatkozó megállapodások kizárólagos jellege korlátozná a több

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket kereső felhasználók számára rendelkezésre álló lehetőségeket, valamint szintén korlátozóna azon közös jogkezelő szervezetek lehetőségeit is, amelyek több területre kiterjedő adminisztrációs szolgáltatásokat keresnek a repertoárjuk számára. Ezért a közös jogkezelő szervezetek közötti, több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyezésre vonatkozó valamennyi képviseleti szerződést nem kizárólagos alapon kell megkötöni.

- (45) A közös jogkezelő szervezetek tagjai számára különösen fontos azoknak a feltételeknek az átláthatósága, amelyek alapján a közös jogkezelő szervezetek az online jogokat kezelik. A közös jogkezelő szervezetek ezért kötelesek elegendő információt szolgáltatni tagjaik számára bármely olyan szerződés fő feltételeiről, amellyel egy másik közös jogkezelő szervezetet bíznak meg azzal, hogy e tagok zeneműveit, e zeneművek online felhasználására vonatkozó, több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyezése céljából képviselje.
- (46) Fontos továbbá előírni azt, hogy bármely olyan közös jogkezelő szervezet, amely több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket ajánl vagy ad, köteles vállalni bármely másik olyan közös jogkezelő szervezet repertoárjának képviseletét, amely úgy dönt, hogy ilyen tevékenységet közvetlenül nem végez. Annak biztosítása érdekében, hogy ez a követelmény ne legyen aránytalan, és ne lépje túl a szükséges mértéket, a felkért közös jogkezelő szervezet csak akkor köteles elfogadni a megkeresést, ha a képviselet olyan online jogra vagy az online jogok olyan fajtájára vonatkozik, amelyet maga is képvisel. Ezt a követelményt továbbá csak az olyan közös jogkezelő szervezetekre kell alkalmazni, amelyek összevont repertoárt képviselnek, és nem terjed ki azokra a közös jogkezelő szervezetekre, amelyek csak a saját repertoárjukra vonatkozóan adnak több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket. Nem vonatkozik ez a követelmény azokra a közös jogkezelő szervezetekre sem, amelyek csupán az egyazon műre nézve fennálló jogokat vonják össze abból a célból, hogy képesek legyenek az ilyen művek tekintetében mind a többszörözési, mind pedig a nyilvánossághoz közvetítésre vonatkozó jogok együttes engedélyezésére. A megbízást adó közös jogkezelő szervezetekben tömörülő jogosultak érdekének védelmében, valamint annak biztosítása céljából, hogy a kisebb és kevésbé ismert repertoárok a tagállamokban egyenlő feltételek mellett férhessenek hozzá a belső piachoz, fontos, hogy a megbízást adó közös jogkezelő szervezetek repertoárjait ugyanolyan feltételek mellett kezeljék, mint a megbízást vállaló közös jogkezelő szervezetek repertoárjait, és hogy azok szerepeljenek a megbízást vállaló közös jogkezelő szervezetek által az online szolgáltatóknak címzett ajánlatokban. A megbízást vállaló közös jogkezelő szervezetek által felszámított kezelési díjnak fedeznie kell e szervezetek szükséges és ésszerű keretek között eszközölt beruházásainak megtérülését. Bármely olyan szerződés, amelyben egy közös jogkezelő szervezet megbíz egy vagy több másik közös jogkezelő szervezetet, hogy a zenei repertoárjának online felhasználására vonatkozó, több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket adjon ki, nem akadályozza meg azt, hogy az elsőként említett közös jogkezelő szervezet továbbra is engedélyezze a letelepedése szerinti tagállam területére korlátozott felhasználásokat, akár a saját repertoárja, akár

bármely olyan egyéb repertoár tekintetében, amelynek ezen a területen való képviseletére megbízást kapott.

- (47) A közös jogkezelő szervezetek általi, több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyezés céljait és hatékonyságát nagymértékben veszélyeztetné az, ha a jogosultak nem gyakorolhatnák a több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyek kiadására vonatkozó jogaikat abban az esetben, ha az a közös jogkezelő szervezet, amelyet megbíztak a jogaik kezelésével, nem ad vagy ajánl több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket, továbbá nem kíván egy másik közös jogkezelő szervezetet sem megbízni ezzel a feladattal. Ezért fontos lenne az, hogy ilyen körülmények között a jogosultak képesek legyenek saját maguk gyakorolni az online szolgáltatók által kért, több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyezésre vonatkozó jogukat, illetve hogy ezt egy másik fél vagy felek útján tehessék meg oly módon, hogy tiltakoznak a közös jogkezelés ellen az eredeti közös jogkezelő szervezettel az online felhasználás több területre kiterjedő hatályú engedélyezéshez szükséges mértékben, akként, hogy az egy területre kiterjedő hatályú engedélyezésre a tiltakozás hatály nem terjed ki.
- (48) A műsorszolgáltató szervezetek általában egy helyi közös jogkezelő szervezet engedélyét használják saját televízió- és rádióműsoraik sugárzásához, amelyek zeneműveket is tartalmaznak. Ez az engedély gyakran a műsorszórás tevékenységekre korlátozódik. A zeneműveken fennálló online jogokra vonatkozó felhasználási engedélyre lenne szükség ahhoz, hogy az ilyen televízió- vagy rádióműsorok sugárzását online is elérhetővé tegyék. A televízió- és rádióműsorok egyidejű vagy késleltetett online közvetítésének célját szolgáló, a zeneműveken fennálló online jogokra vonatkozó felhasználási engedélyezés elősegítése érdekében szükség van arra, hogy a Bizottság eltérést tegyen lehetővé a zeneműveken fennálló online jogok több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyezésére egyébként érvényes szabályoktól. Az eltérésnek a televízió- vagy rádióműsorok online elérése, valamint az eredeti műsorokkal egyértelmű és alárendelt viszonyban álló, az adott televízió- vagy rádióműsört kiegészítő, előzetesen bemutatott vagy ismételt anyag elérése érdekében feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódnia. Az eltérés nem működhet úgy, hogy torzítsa az olyan más szolgáltatásokkal folytatott versenyt, amelyek egyedi zenei vagy audiovizuális művekhez biztosítanak online hozzáférést a fogyasztók részére, és nem eredményezhet olyan korlátozó gyakorlatot, mint a piacok vagy a fogyasztói csoportok felosztása, amely sértené az EUMSZ 101., illetve 102. cikkét.
- (49) Biztosítani kell az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések hatékony végrehajtását. A közös jogkezelő szervezeteknek egyedi eljárásokat kell a tagjaik részére biztosítaniuk a panaszok kezelése céljából. Ezeknek az eljárásoknak a közös jogkezelő szervezet által közvetlenül képviselt más jogosultak számára, valamint azon közös jogkezelő szervezetek számára is rendelkezésre kell állniuk, amelyek nevében e szervezetek képviseleti szerződés alapján jogokat kezelnek. Lehetővé kell tenni továbbá a tagállamok számára annak előírását, hogy ezen irányelv alkalmazása tekintetében a közös

jogkezelő szervezetek, azok tagjai, a jogosultak vagy a felhasználók között felmerülő vitákat gyors, független és pártatlan alternatív vitarendezési eljárás keretében kell rendezni. A zeneművek online jogainak felhasználására vonatkozó, több területre kiterjedő hatályú engedélyezésére vonatkozó szabályok hatékonyságát alááshatná különösen az, ha a közös jogkezelő szervezetek és a velük szerződő felek közötti vitákat nem rendeznék gyorsan és hatékonyan. Ezért kívánatos az, hogy a bírósághoz való fordulás jogának sérelme nélkül legyen lehetőség egy olyan – a közvetítéshez vagy a választott bírósághoz hasonló – könnyen elérhető, hatékony és pártatlan, bíróságon kívüli eljárás igénybevételére, amely alkalmas egyrészt a több területre kiterjedő felhasználást engedélyező közös jogkezelő szervezetek, másrészt pedig az online szolgáltatók, a jogosultak vagy más közös jogkezelő szervezetek közötti viták rendezésére. Ez az irányelv nem írja elő konkrétan, hogy milyen módon kell megszervezni a vitarendezési lehetőségek biztosítását, és nem határozza meg azt sem, hogy mely testületet kell megbízni a vitarendezések bonyolításával, azzal a feltétellel, hogy az adott testület függetlensége, pártatlansága és hatékonysága garantált. Végezetül kívánatos annak előírása is, hogy a szellemi alkotások joga területén szakértelemmel rendelkező vitarendezési testületek vagy bíróságok révén a tagállamok rendelkezzenek olyan független, pártatlan és hatékony vitarendezési eljárásokkal, amelyek képesek rendezni a közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók közötti, a fennálló vagy a javasolt engedélyezési feltételekkel, illetve a szerződésszegésekkel kapcsolatos kereskedelmi vitákat.

- (50) A tagállamok kötelesek olyan megfelelő eljárásokat bevezetni, amelyek révén ellenőrizni lehet, hogy a közös jogkezelő szervezetek megfelelnek-e ezen irányelv rendelkezéseinek. Nem lenne helyénvaló, hogy ez az irányelv korlátozza a tagállamok választási lehetőségét az illetékes hatóság kijelölését, vagy a közös jogkezelő szervezetek előzetes és utólagos ellenőrzését illetően, azonban biztosítani kell azt, hogy az illetékes hatóságok hatékonyan és megfelelő időkeretek között képesek legyenek az ezen irányelv alkalmazásakor felmerülő bármilyen kétely tisztázására. A tagállamok nem kötelezhetők új illetékes hatóságok létrehozására. Ezen túlmenően lehetőséget kell teremteni a közös jogkezelő szervezetek tagjai, a jogosultak, a felhasználók, a közös jogkezelő szervezetek és más érdekelt felek számára, hogy amennyiben véleményük szerint egy közös jogkezelő szervezet, vagy adott esetben egy felhasználó tevékenysége vagy egy kialakult helyzet törvényt sért, értesítsék az illetékes hatóságot. A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések be nem tartása esetén illetékes hatóságaik megfelelő szankciókat alkalmazhassanak és megfelelő intézkedéseket hozhassanak. Ez az irányelv nem rendelkezik konkrétan a szankciók vagy intézkedések fajtájáról, azonban azoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A szankciók vagy intézkedések közé tartozhat a hanyagul eljáró igazgatók menesztése, a közös jogkezelő szervezetek helyiségeiben tartott ellenőrzések, vagy – amennyiben a működés engedélyhez kötött – az engedély

visszavonása. Ennek az irányelvnek semlegesnek kell maradnia a tagállamokon belüli előzetes engedélyezési és ellenőrzési rendszerek tekintetében, ideértve a közös jogkezelő szervezetek reprezentativitására vonatkozó követelményeket is, amennyiben ezek a rendszerek összeegyeztethetők az uniós joggal, és nem akadályozzák ezen irányelv teljes körű végrehajtását.

- (51) A több területre kiterjedő hatályú felhasználás engedélyezésére vonatkozó követelmények betartásának biztosítása érdekében ki kell alakítani a végrehajtásuk figyelemmel kísérését szolgáló egyedi rendelkezéseket. E célból a tagállamok illetékes hatóságainak és a Bizottságnak együtt kell működnie. A közös jogkezelő szervezetek ellenőrzésének megkönnyítése érdekében az illetékes hatóságok közötti információcsera révén a tagállamoknak kölcsönösen segítséget kell nyújtaniuk egymásnak.
- (52) Fontos, hogy a közös jogkezelő szervezetek tiszteletben tartsák a jogosultak, tagok, felhasználók és más olyan személyek magánélethez és adatvédelemhez fűződő jogait, akiknek a személyes adatát kezelik. A 95/46/EK irányelv az irányadó a személyes adatoknak az ezen irányelvvel összefüggésben a tagállamokban végzett, a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, különösen a tagállamokban kijelölt független közjogi hatóságok felügyelete alatt történő feldolgozására vonatkozóan. A jogosultakat megfelelően tájékoztatni kell adataik feldolgozásáról, arról, hogy kik kapták meg ezeket az adatokat, mennyi ideig maradnak ezek az adatok az adatbázisban, és hogy a jogosultak milyen módon gyakorolhatják a 95/46/EK irányelvvel összhangban a személyes adataikhoz való hozzáférésre, valamint az ezek kijavítására vagy törlésére vonatkozó jogukat. Különösen a személyek közvetett azonosítására alkalmas egyedi azonosítókat kell az említett irányelv szerinti személyes adatként kezelni.
- (53) A végrehajtási intézkedésekre vonatkozó rendelkezések nem érintik azoknak a független nemzeti hatóságoknak a hatáskörét, amelyeket a tagállamok a 95/46/EK irányelvnek megfelelően hoztak létre az adott irányelv végrehajtására elfogadott nemzeti rendelkezések betartásának figyelemmel kísérése érdekében.
- (54) Ez az irányelv tiszteletben tartja és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a Charta) elismert alapelveket. A vitarendezésre vonatkozóan az irányelvben foglalt rendelkezések nem akadályozhatják meg a feleket abban, hogy gyakorolhassák a bírósághoz való fordulás tekintetében az Európai Unió Alapjogi Chartájában biztosított jogukat.

- (55) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a közös jogkezelő szervezetek tagjai azon képességeinek javítását, hogy a szervezet tevékenysége felett ellenőrzést gyakoroljanak, a közös jogkezelő szervezetek megfelelő átláthatóságának biztosítását, és a zeneművek online felhasználására vonatkozó, szerzőket megillető jogok több területre kiterjedő hatályú engedélyezésének fejlesztését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban, az intézkedések léptéke és hatása miatt, e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (56) Ennek az irányelvnek a rendelkezései nem érintik a versenyjogi szabályok és a bármely más területre vonatkozó egyéb jogszabályok alkalmazását, beleértve a titoktartást, az üzleti titkot, a magánszféra védelmét, az iratokhoz való hozzáférést, a szerződések jogát, valamint a kollíziós szabályokra és a bíróságok illetékességére vonatkozó nemzetközi magánjogot, továbbá a munkavállalók és munkáltatók egyesülési és önszerveződési jogát.
- (57) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültetett intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültetett nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (58) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban egyeztettek az európai adatvédelmi biztossal, aki 2012. október 9-én véleményt adott,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a szerzői és szomszédos jogok közös jogkezelő szervezetek általi kezelése megfelelő működésének biztosításához szükséges követelményeket határozza meg. Meghatározza továbbá a szerzők zeneműveinek online, több területre kiterjedő felhasználásának közös jogkezelő szervezetek általi, engedélyezésének szabályait.

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.)

2. cikk

Hatály

- (1) Az I., II., IV. és V. cím – a 34. cikk (2) bekezdése és a 38. cikk kivételével – az Unióban letelepedett valamennyi közös jogkezelő szervezetre vonatkozik.
- (2) A III. cím, valamint a 34. cikk (2) bekezdése és a 38. cikk azokra az Unióban letelepedett közös jogkezelő szervezetekre vonatkozik, amelyek több területre kiterjedően kezelik a szerzőket zeneműveik online felhasználására vonatkozóan megillető jogokat.
- (3) Ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell a közös jogkezelő szervezetek közvetlen vagy közvetett, teljes vagy részleges tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló szervezetekre, amennyiben az ilyen szervezetek olyan tevékenységet végeznek, amely – ha azt közös jogkezelő szervezet végezné – ezen irányelv rendelkezéseinek hatálya alá tartozna.
- (4) A 16. cikk (1) bekezdése, a 18. és 20. cikke a 21. cikk (1) bekezdésének a), b), c), e), f) és g) pontja, valamint a 36. és a 42. cikk hatálya az Unióban letelepedett valamennyi független jogkezelő szervezetre kiterjed.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „közös jogkezelő szervezet”: olyan szervezet, amely jogszabály, jog, átruházás, felhasználási engedély vagy más szerződéses megállapodás alapján, egynél több jogosult érdekében és közös javára kizárólagos vagy fő céljaként szerzői és szomszédos jogokat kezel, és amely a következő feltételek közül az egyiket vagy mindkettőt teljesíti:
- i. a tagjai tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll;
 - ii. nonprofit szervezetként működik;
- b) „független jogkezelő szervezet”: olyan szervezet, amely jogszabály, jog, átruházás, felhasználási engedély vagy más szerződéses megállapodás alapján, egynél több jogosult érdekében és közös javára kizárólagos vagy fő céljaként szerzői és szomszédos jogokat kezel, és amely:
- i. nem áll a jogosultak közvetlen vagy közvetett, teljes vagy részleges tulajdonában vagy ellenőrzése alatt, és
 - ii. profitorientált szervezetként működik;
- c) „jogosult”: közös jogkezelő szervezetnek nem minősülő személy vagy szervezet, aki/amely szerzői vagy szomszédos jogokkal rendelkezik, vagy aki/amely a művek felhasználására vonatkozó megállapodás alapján vagy jogszabály alapján részesedésre jogosult a jogdíjbevételekből;

- d) „tag”: olyan jogosult vagy olyan jogosultakat képviselő szervezet, beleértve más közös jogkezelő szervezeteket és a jogosultak szövetségeit is, aki/amely megfelel a közös jogkezelő szervezet tagsági követelményeinek, és akit/amelyet a közös jogkezelő szervezet tagként felvett;
- e) „alapokmány”: a közös jogkezelő szervezet alapító okirata, alapokmánya, alapszabálya vagy létesítő okirata;
- f) „a tagok közgyűlése”: a közös jogkezelő szervezeten belüli azon szerv, amelyben – a szervezeti formától függetlenül – a tagok vesznek részt és gyakorolják szavazati jogukat;
- g) „igazgató”:
- i. amennyiben a nemzeti jog vagy a közös jogkezelő szervezet alapokmánya egyszintű vezetést ír elő, az irányító testület bármely tagja;
 - ii. amennyiben a nemzeti jog vagy a közös jogkezelő szervezet alapokmánya kétszintű vezetést ír elő, az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság bármely tagja;
- h) „jogdíjbevétele”: a közös jogkezelő szervezet által a jogosultak nevében beszedett bevétel, amely származhat kizárólagos jog gyakorlásából, díjigény vagy megfelelő díjazás iránti igény érvényesítéséből
- i) „kezelési díj”: a közös jogkezelő szervezet által a jogdíjbevételekből vagy azok befektetéséből eredő bármely bevételből a szerzői és szomszédos jogok kezelése költségeinek fedezésére felszámított, azok beszámítására fordított vagy azokból levont összegek;
- j) „képviselési szerződés”: közös jogkezelő szervezetek közötti bármely olyan megállapodás, amely alapján az egyik közös jogkezelő szervezet egy másik közös jogkezelő szervezetet bíz meg az általa képviselt jogok kezelésével, beleértve a 29. és 30. cikk alapján kötött megállapodást is;
- k) „felhasználó”: nem fogyasztói minőségben eljáró személy vagy szervezet, aki/amely tevékenységét a jogosultak felhasználási engedélyéhez, a jogosultakat megillető díjigényhez vagy megfelelő díjazáshoz kötötten végzi;
- l) „repertoár”: azok a művek, amelyek tekintetében a közös jogkezelő szervezet jogokat kezel;
- m) „több területre kiterjedő hatályú engedély”: egynél több tagállam területére kiterjedő engedély;

- n) „zeneműveken fennálló online jogok”: a szerzőt a zenemű vonatkozásában megillető, a 2001/29/EK irányelv 2. és 3. cikkében meghatározott jogok, amelyek online szolgáltatás nyújtásához szükségesek.

II. CÍM

KÖZÖS JOGKEZELŐ SZERVEZETEK

1. FEJEZET

A jogosultak képviselése, valamint a közös jogkezelő szervezetek tagsága és szervezete

4. cikk

Alapelvek

A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek az általuk kezelt jogok vonatkozásában képviselt jogosultak érdekeinek maradéktalan figyelembevételével tevékenykedjenek, és ne rójanak rájuk olyan kötelezettségeket, amelyek e jogosultak jogainak és érdekeinek védelme, illetve jogaik eredményes kezelése érdekében objektív szempontból nem szükségesek.

5. cikk

A jogosultakat megillető jogok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogosultakat megillessék a (2)–(8) bekezdésben meghatározott jogok, és hogy e jogokat kifejezetten tartalmazza a közös jogkezelő szervezet alapokmánya vagy tagsági szabályzata.

(2) A jogosultak megbízhatják a választásuk szerinti közös jogkezelő szervezetet, hogy kezelje a választásuk szerinti jogokat, jogfajtákat vagy műtípusokat és egyéb teljesítményeket a választásuk szerinti terület tekintetében, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban van a közös jogkezelő szervezet letelepedési helye vagy a jogosult letelepedési helye vagy lakóhelye, illetve a jogosult mely tagállam állampolgára. Amennyiben a közös jogkezelő szervezetnek nincs objektíven alátámasztott indoka a jogkezelés visszautasítására, köteles kezelni ezeket a jogokat, jogfajtákat vagy műtípusokat és egyéb teljesítményeket, feltéve, hogy ezek kezelése a tevékenységi körébe tartozik.

(3) A jogosultak engedélyezhetik a választásuk szerinti bármely jog, jogfajta vagy műtípus és egyéb teljesítmény nem kereskedelmi célú felhasználását.

(4) A jogosultak ésszerű, legfeljebb hat hónapos felmondási idő mellett felmondhatják a közös jogkezelő szervezetnek jogok, jogfajták vagy műtípusok és egyéb teljesítmények vonatkozásában általuk adott, jogok kezelésére vonatkozó megbízást, vagy tiltakozhatnak a közös jogkezelés ellen a (2) bekezdés szerint meghatározott bármely választásuk szerinti jogra, jogfajta vagy műtípusra és egyéb teljesítményre vonatkozóan, a választásuk szerinti területek tekintetében. A közös jogkezelő szervezet dönthet úgy, hogy az ilyen felmondás vagy tiltakozás csak a pénzügyi év végén lépjen hatályba.

(5) Amennyiben a jogosult a megbízás felmondása vagy a tiltakozás hatálybalépését megelőzően történt felhasználási tevékenység ellenértékeként vagy a felmondás vagy tiltakozás hatálybalépését megelőzően kiadott engedély alapján őt megillető összegekre jogosult, a jogosultat változatlanul megilletik a 12., 13., 18., 20., 28. és 33. cikk alapján fennálló jogok.

(6) A közös jogkezelő szervezet nem korlátozhatja a (4) és (5) bekezdésben biztosított jogok gyakorlását annak a feltételnek az előírásával, hogy a felmondással vagy tiltakozással érintett jogok, jogfajták vagy műtípusok és egyéb teljesítmények kezelését egy másik közös jogkezelő szervezetre kell bízni.

(7) Azokban az esetekben, amikor a jogosult közös jogkezelő szervezetet bíz meg jogai kezelésével, minden egyes jogra, jogfajtára vagy műtípusra és egyéb teljesítményre vonatkozóan, amelynek kezelésével a közös jogkezelő szervezetet megbízza, kifejezett hozzájárulását kell adnia. Minden ilyen hozzájárulást bizonyító erejű okirat formájában kell megadni.

(8) A közös jogkezelő szervezet tájékoztatja a jogosultakat az (1)–(7) bekezdés szerinti jogaikról, valamint a (3) bekezdésben meghatározott joghoz kapcsolódó bármely feltételről, mielőtt beszerzi a valamely jog, jogfajta vagy műtípus és egyéb teljesítmény kezelésére vonatkozó hozzájárulásukat.

A közös jogkezelő szervezet 2016. október 10-ig tájékoztatja az őt már megbízó jogosultakat az (1)–(7) bekezdés szerinti jogaikról, valamint a (3) bekezdésben meghatározott joghoz kapcsolódó valamennyi feltételről.

6. cikk

A közös jogkezelő szervezetek tagsági szabályzata

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek megfeleljenek a (2)–(5) bekezdésben meghatározott szabályoknak.

(2) A közös jogkezelő szervezet felveszi tagnak azokat a jogosultakat, illetve azokat a jogosultakat képviselő szervezeteket – beleértve más közös jogkezelő szervezeteket és jogosultak szervezeteit is –, akik teljesítik a tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételeken alapuló tagsági követelményeket. Ezeket a tagsági követelményeket a közös jogkezelő szervezet alapokmányában vagy tagsági szabályzatában rögzíteni kell és a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenni. Azokban az esetekben, amikor a közös jogkezelő szervezet elutasítja a tagfelvételi kérelmet, a jogosult számára világosan meg kell indokolnia a döntését.

(3) A közös jogkezelő szervezet alapokmánya megfelelő és hatékony mechanizmusokat biztosít a tagoknak a szervezet döntéshozatali folyamatában való részvételére vonatkozóan. A különböző tagsági kategóriák döntéshozatali folyamatban való képviseletének méltányosnak és kiegyensúlyozottnak kell lennie.

(4) A közös jogkezelő szervezet lehetővé teszi tagjai számára a szervezettel elektronikus úton történő kapcsolattartást, beleértve a tagsági jogok gyakorlása céljából történő kapcsolattartást is.

(5) A közös jogkezelő szervezet tagjairól nyilvántartást vezet, amelyet rendszeresen frissít.

7. cikk

Azon jogosultak jogai, akik nem tagjai a közös jogkezelő szervezeteknek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek megfeleljenek a 6. cikk (4) bekezdésében, a 20. cikkben, a 29. cikk (2) bekezdésében és a 33. cikkben meghatározott szabályoknak azon jogosultak tekintetében, akik jogszállás, jogátruházás, felhasználási engedély vagy más szerződéses megállapodás alapján közvetlen jogviszonyban állnak velük, de nem tagjaik.

(2) A tagállamok ezen irányelv egyéb rendelkezéseit is alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett jogosultakra.

8. cikk

A közös jogkezelő szervezet tagjainak közgyűlése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tagok közgyűlésének megszervezésére a (2)–(10) bekezdésben meghatározott szabályokkal összhangban kerüljön sor.

(2) A tagok közgyűlését évente legalább egy alkalommal össze kell hívni.

(3) A tagok közgyűlése dönt a közös jogkezelő szervezet alapokmánya, valamint tagsági szabályzata módosításáról, amennyiben a tagsági szabályokat nem az alapokmány tartalmazza.

(4) A tagok közgyűlése dönt az igazgatók kinevezéséről és felmentéséről, ellenőrzi általános teljesítményüket, valamint jóváhagyja díjazásukat és egyéb juttatásaikat, így a pénzbeli és nem pénzbeli juttatásokat, a nyugdíjfolyósítást és -jogosultságokat, a más juttatás folyósításához való jogot és a végkielégítéshez való jogot.

A kétszintű vezetéssel rendelkező közös jogkezelő szervezetben a tagok közgyűlése nem dönt az igazgatótanács tagjainak a kinevezéséről vagy felmentéséről, illetve a díjazásuk és egyéb juttatásaik jóváhagyásáról, ha az ilyen döntések meghozatalára vonatkozó jogkör a felügyelőbizottságot illeti meg.

(5) A II. cím 2. fejezetében meghatározott rendelkezésekkel összhangban a tagok közgyűlésének döntési jogköre legalább a következő kérdésekre terjed ki:

- a) a jogosultakat megillető összegek felosztásának általános politikája;
- b) a fel nem osztható összegek felhasználásának általános politikája;
- c) az általános befektetési politika, tekintettel a jogdíjbevételekre, valamint a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételekre;
- d) a jogdíjbevételek, valamint a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételek terhére történő levonások általános politikája;
- e) a fel nem osztható összegek felhasználása;
- f) a kockázatkezelési politika;
- g) ingatlanok beszerzésének, értékesítésének vagy jelzáloggal való megterhelésének jóváhagyása;
- h) összeolvadásoknak és szövetségeknek, leányvállalatok alapításának, valamint más szervezetek, illetve más szervezetekben részesedés vagy az azokban fennálló jogok megszerzésének jóváhagyása;
- i) hitelfelvétel, hitelnyújtás, vagy hitelbiztosíték nyújtásának jóváhagyása.

(6) A tagok közgyűlése határozat vagy az alapokmányban foglalt rendelkezés útján a felügyeleti feladatot gyakorló szervre ruházhatja az (5) bekezdés f), g), h) és j) pontjaiban felsorolt jogköröket;

(7) Az (5) bekezdés a)–d) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírhatják a tagok közgyűlésének a jogdíjbevételek, valamint a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételek felhasználására vonatkozó részletes feltételek meghatározását.

(8) A tagok közgyűlése ellenőrzi a közös jogkezelő szervezet tevékenységét azáltal, hogy dönt – legalább – a könyvvizsgáló kinevezéséről és visszahívásáról, valamint a 22. cikkben említett éves átláthatósági jelentés jóváhagyásáról.

A tagállamok különböző rendszereket vagy módokat is engedélyezhetnek a könyvvizsgáló kinevezésére és visszahívására, feltéve, hogy ezeket a rendszereket vagy módokat úgy alakítják ki, hogy biztosítsák a könyvvizsgálónak a közös jogkezelő szervezetet vezető személyektől való függetlenségét.

(9) A közös jogkezelő szervezet valamennyi tagjának jogában áll részt venni és szavazni a tagok közgyűlésén. A tagállamok azonban engedélyezhetik a közös jogkezelő szervezet tagjainak a tagok közgyűlésén való részvételi és szavazati jogának korlátozását az alábbi követelmények egyike vagy mindkét alábbi követelmény alapján:

- a) a tagság időtartama;
- b) a tag által kapott vagy a részére esedékes összegek;

feltéve, hogy ezeket a követelményeket méltányosan és arányosan alkalmazzák.

Az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott követelményeket a közös jogkezelő szervezet alapokmányában vagy tagsági szabályzatában kell rögzíteni és a 19. és 21. cikkel összhangban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(10) A közös jogkezelő szervezet minden tagjának jogában áll bármely más személyt vagy szervezetet meghatalmazni abból a célból, hogy a nevében részt vegyen és szavazzon a tagok közgyűlésén, feltéve, hogy e meghatalmazás nem vezet összeférhetetlenséghez, amelyre például akkor kerülhet sor, ha a meghatalmazó tag és a meghatalmazott a közös jogkezelő szervezeten belül a jogosultak különböző kategóriáiba tartozik.

A tagállamok azonban korlátozhatják a képviselők meghatalmazását és az általuk képviselt tagok szavazati jogainak gyakorlását, ha ezek a korlátozások nem érintik hátrányosan a tagok megfelelő és hatékony részvételét a közös jogkezelő szervezet döntéshozatali folyamataiban.

Egy adott meghatalmazás a tagok egyetlen közgyűlésére érvényes. A tagok közgyűlésén a meghatalmazott a meghatalmazó tagéval azonos jogokkal rendelkezik. A meghatalmazott a meghatalmazó tag utasításai szerint szavaz.

(11) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a tagok közgyűlésének jogköreit egy, a közös jogkezelő szervezet tagjai által legalább négyévente megválasztott küldöttekből álló gyűlés is gyakorolhatja, feltéve, hogy:

- a) biztosított a tagok megfelelő és hatékony részvétele a közös jogkezelő szervezetek döntéshozatali folyamataiban; és
- b) a különböző tagsági kategóriáknak a küldöttgyűlésben való képviselete méltányos és kiegyensúlyozott.

A (2)–(10) bekezdésben meghatározott szabályok a küldöttgyűlésre megfelelően alkalmazni kell.

(12) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy amennyiben egy közös jogkezelő szervezet – szervezeti formája miatt – nem rendelkezik tagok közgyűlésével, a tagok közgyűlésének jogköreit a felügyeleti feladatokat ellátó szerv gyakorolja. A (2)–(5) bekezdésben, valamint az (7) és (8) bekezdésben meghatározott szabályokat a felügyeleti feladatokat ellátó ilyen szervre megfelelően alkalmazni kell.

(13) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy amennyiben egy közös jogkezelő szervezetnek olyan tagjai vannak, akik jogosultakat képviselő szervezetek, a tagok közgyűlésének minden jogkörét vagy egyes jogköreit e jogosultak közgyűlése gyakorolja. A (2)–(10) bekezdésben meghatározott szabályokat a jogosultak közgyűlésére megfelelően alkalmazni kell.

9. cikk

Felügyeleti feladatkör

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy minden közös jogkezelő szervezet rendelkezzen felügyeleti feladatkörrel a szervezetet vezető személyek tevékenységének és kötelezettségeik teljesítésének folyamatosan figyelemmel kísérésére.
- (2) A felügyeleti feladatkört ellátó szervben a közös jogkezelő szervezet különböző tagsági kategóriáinak méltányos és kiegyensúlyozott képviselettel kell rendelkezniük.
- (3) A felügyeleti feladatkört ellátó minden személy évente egyéni összeférhetetlenségi nyilatkozatot tesz a tagok közgyűlésének címezve, amely tartalmazza a 10. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett információkat.
- (4) A felügyeleti feladatkört ellátó szerv rendszeresen ülésezik és legalább az alábbi jogkörökkel rendelkezik:
 - a) a tagok közgyűlése által a 8. cikk (4) és (6) bekezdése alapján ráruházott jogkörök gyakorlása;
 - b) a 10. cikkben említett személyek tevékenységeinek és feladataik ellátásának nyomon követése, beleértve a tagok közgyűlése által hozott határozatok és különösen a 8. cikk (5) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt általános politikák végrehajtását.
- (5) A felügyeleti feladatkört ellátó szerv jogkörei gyakorlásáról legalább évente egyszer beszámol a tagok közgyűlésének.

10. cikk

A közös jogkezelő szervezetet vezető személyek kötelezettségei

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden közös jogkezelő szervezet hozza meg valamennyi szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az adott közös jogkezelő szervezetet vezető személyek megbízható, körültekintő és megfelelő módon lássák el ezt a feladatukat, megbízható adminisztratív és számviteli eljárások, továbbá belső ellenőrzési mechanizmusok alkalmazásával.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek kialakítsák és alkalmazzák az összeférhetetlenség elkerülését, és ahol az összeférhetetlenség elkerülhetetlen, a tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenség azonosítását, kezelését, figyelemmel kísérését, valamint nyilvánosságra hozatalát szolgáló eljárásaikat annak megelőzése érdekében, hogy ezek az összeférhetetlenségek hátrányosan érintsék a szervezet által képviselt jogosultak közös érdekeit.

Az első albekezdésben említett eljárásoknak elő kell írniuk, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi személy köteles évente a tagok közgyűlésének címzett személyes nyilatkozatot tenni, amely tartalmazza a következőket:

- a) a közös jogkezelő szervezetben fennálló bármely érdekeltség;
- b) a közös jogkezelő szervezettől az előző pénzügyi évben kapott bármely díjazás, beleértve a nyugdíjprogramok formájában kapott díjazásokat, a természetbeni juttatásokat és más jellegű juttatásokat;
- c) a közös jogkezelő szervezettől az előző pénzügyi évben jogosultként kapott bármely összeg;
- d) nyilatkozat arra vonatkozóan, ha bármely személyes érdek és a közös jogkezelő szervezet érdekei, illetve a közös jogkezelő szervezettel és bármely más természetes vagy jogi személlyel szemben fennálló bármely kötelezettségek között bármilyen tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenség áll fenn.

2. FEJEZET

A jogdíjbevételek kezelése

11. cikk

A jogdíjbevételek beszedése és felhasználása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek megfeleljenek a (2)–(5) bekezdésben meghatározott szabályoknak.

(2) A közös jogkezelő szervezetek kötelesek gondosan eljárni a jogdíjbevételek beszedése és kezelése során.

(3) A közös jogkezelő szervezet számláin elkülönítetten tartja a következőket:

a) a jogdíjbevételek és a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételek; és

b) esetleges saját eszközök és az ilyen eszközökből, kezelési díjakból vagy egyéb tevékenységekből származó bevétel.

(4) A közös jogkezelő szervezet a jogdíjbevételeket vagy a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételt kizárólag a jogosultak között való felosztásra használhatja, kivéve, ha levonhatja vagy beszámíthatja a kezelési díjakat a 8. cikk (5) bekezdésének d) pontjával összhangban hozott döntésnek megfelelően, vagy ha felhasználhatja a jogdíjbevételeket vagy a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételt a 8. cikk (5) bekezdésével összhangban hozott döntésnek megfelelően.

(5) Amennyiben a közös jogkezelő szervezet befekteti a jogdíjbevételeket vagy a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételt, akkor ennek során az általa kezelt jogok vonatkozásában képviselt jogosultak érdekeinek maradéktalan figyelembevételével, a 8. cikk (5) bekezdésének c) és f) pontjában említett általános befektetési politika és kockázatkezelési politika, valamint a következő szabályok szerint kell eljárnia:

a) bármilyen lehetséges érdekellentét esetén a közös jogkezelő szervezet biztosítja, hogy a befektetés kizárólag a jogosultak érdekében történjen;

b) a vagyont annak érdekében kell befektetni, hogy a portfólió egészének biztonsága, minősége, likviditása és nyereségessége biztosítva legyen;

c) a vagyont megfelelően diverzifikálni kell annak elkerülése érdekében, hogy túlzott legyen a bármely meghatározott vagyonelemtől való függőség és a portfólió egészében a kockázat felhalmozódása.

12. cikk

Levonások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy jogosult közös jogkezelő szervezetet bíz meg jogai kezelésével, a közös jogkezelő szervezetnek tájékoztatást kelljen nyújtania a jogosultnak a kezelési díjakról és a jogdíjbevételekből vagy a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bevételekből történő egyéb levonásokról, mielőtt a jogosult hozzájárulna a jogai kezeléséhez.

(2) A levonásoknak ésszerűnek kell lenniük, és összhangban kell állniuk a közös jogkezelő szervezet által a jogosultaknak nyújtott – ezen belül adott esetben a (4) bekezdésben említett – szolgáltatásokkal, valamint objektív kritériumok alapján kell megállapítani azokat.

(3) A kezelési díjak nem haladhatják meg a közös jogkezelő szervezetnek a szerzői és szomszédos jogok kezelése során felmerülő indokolt és dokumentált költségeit.

A tagállamok biztosítják, hogy a kezelési díjak céljára levont vagy azokba beszámított összegek felhasználására és a felhasználás átláthatóságára vonatkozó követelmények a szerzői és szomszédos jogok kezelése költségeinek fedezésére eszközölt minden egyéb levonásra is vonatkozzanak.

(4) Amennyiben a közös jogkezelő szervezet a jogdíjbevételt vagy a jogdíjbevétel befektetéséből eredő bevételt terhelő levonásokból finanszíroz szociális, kulturális vagy oktatási szolgáltatásokat, e szolgáltatásokat tisztességes kritériumok alapján kell nyújtani, különösen e szolgáltatások elérhetőségére és terjedelmére tekintettel.

13. cikk

A jogosultakat megillető összegek felosztása

(1) A 15. cikk (3) bekezdése és a 28. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy minden közös jogkezelő szervezet rendszeresen, gondosan és pontosan felossza és kifizesse a jogosultakat megillető összegeket a 8. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett általános felosztási politikával összhangban.

A tagállamok azt is biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek vagy azok jogosultakat képviselő szervezet tagjai a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 9 hónappal a jogdíjbevétel beszedése szerinti pénzügyi év végét követően osszák fel és fizessék ki a jogosultaknak ezeket az összegeket, kivéve, ha a közös jogkezelő szervezetet, vagy adott esetben annak tagjait objektív – különösen a felhasználók általi adatszolgáltatással, a jogok vagy a jogosultak azonosításával, illetve a művekre és egyéb teljesítményekre vonatkozó információknak a jogosultakkal való összekapcsolásával összefüggő – okok akadályozzák abban, hogy betartsák ezt a határidőt.

(2) Amennyiben a jogosultakat megillető összegek felosztása az (1) bekezdésben megállapított határidőn belül nem lehetséges, mert a megfelelő jogosultakat nem lehet azonosítani vagy felkutatni, és az e határidőre vonatkozó kivétel nem alkalmazható, ezeket az összegeket elkülönítetten kell tartani a közös jogkezelő szervezet számláin.

(3) A közös jogkezelő szervezet az (1) bekezdéssel összhangban megtesz minden szükséges intézkedést a jogosultak azonosítása és felkutatása érdekében. Legkésőbb három hónappal az (1) bekezdésben meghatározott határidő lejártá után a közös jogkezelő szervezet tájékoztatja azokról a művekről és egyéb teljesítményekről, amelyek tekintetében egy vagy több jogosultat nem azonosítottak vagy nem kutattak fel:

a) az általa képviselt jogosultakat vagy a jogosultakat képviselő szervezeteket, amennyiben azok a közös jogkezelő szervezet tagjai; és

- b) minden olyan közös jogkezelő szervezetet, amellyel képviselői szerződést kötött.

Amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak, az első albekezdésben említett tájékoztatásnak ki kell terjednie:

- a) a mű vagy egyéb teljesítmény címére;
- b) a jogosult nevére;
- c) az adott kiadó vagy hangfelvétel-előállító nevére; és
- d) minden egyéb olyan rendelkezésre álló kapcsolódó információra, amely segíthet a jogosult azonosításában.

A közös jogkezelő szervezet ellenőrzi a 6. cikk (5) bekezdésében említett, és az egyéb, könnyen hozzáférhető nyilvántartásokat is. Ha a fent említett intézkedések nem vezetnek eredményre, a közös jogkezelő szervezet ezt az információt legkésőbb egy évvel a három hónapos időszak leteltét követően nyilvánosságra hozza.

(4) Amennyiben a jogosultakat megillető összegek felosztása 3 évvel a jogdíjbevételek beszédése szerinti pénzügyi év végét követően sem lehetséges, és feltéve, hogy a közös jogkezelő szervezet megtett a (3) bekezdésben említett minden szükséges intézkedést a jogosultak azonosítása és felkutatása érdekében, ezek az összegek fel nem oszthatónak tekintendők.

(5) A közös jogkezelő szervezet tagjainak közgyűlése a fel nem osztható összegek felhasználásáról a 8. cikk (5) bekezdésének b) pontjával összhangban dönt, a jogosultak azon jogának sérelme nélkül, hogy az igények elévülésére vonatkozó tagállami jogszabályokkal összhangban az adott összeget a közös jogkezelő szervezettől követeljék.

(6) A tagállamok korlátozhatják vagy meghatározhatják a fel nem osztható összegek megengedett felhasználását többek között annak biztosítása révén, hogy az ilyen összegeket külön és függetlenül használják fel a jogosultak javát szolgáló szociális, kulturális és oktatási tevékenységek finanszírozására.

3. FEJEZET

Jogok kezelése más közös jogkezelő szervezet nevében

14. cikk

Képviselői szerződés alapján kezelt jogok

A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezet ne különböztessen meg hátrányosan egyetlen olyan jogosultat sem,

akinek a jogait képviselői szerződés alapján kezeli, különös tekintettel az alkalmazott díjszabásokra, a kezelési díjakra, valamint a jogdíjbevételek beszédésének feltételeire és a jogosultakat megillető összegek felosztására.

15. cikk

Levonások és kifizetések a képviselői szerződésekben

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezet a kezelési díjak céljára történő levonások kivételével ne eszközöljön levonásokat a képviselői szerződés alapján általa kezelt jogokból származó jogdíjbevételekből, illetve az e jogdíjbevételek befektetéséből eredő bármely bevételből, kivéve, ha a képviselői szerződést aláíró másik közös jogkezelő szervezet kifejezetten hozzájárul az ilyen levonásokhoz.

(2) A közös jogkezelő szervezet köteles a más közös jogkezelő szervezeteket megillető összegek rendszeres, gondos és pontos felosztására és kifizetésére.

(3) A közös jogkezelő szervezet a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 9 hónappal a jogdíjbevételek beszédése szerinti pénzügyi év végét követően teljesíti a másik közös jogkezelő szervezet részére az említett felosztást és kifizetést, kivéve, ha a közös jogkezelő szervezetet objektív – különösen a felhasználók általi adatszolgáltatással, a jogok vagy a jogosultak azonosításával, illetve a művekre és egyéb teljesítményekre vonatkozó információknak a jogosultakkal való összekapcsolásával összefüggő – okok akadályozzák abban, hogy betartsa ezt a határidőt.

A másik közös jogkezelő szervezet vagy – amennyiben tagjai között jogosultakat képviselő szervezetek is vannak – tagjai a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 6 hónappal a jogdíjbevételek beszédése után felosztják és kifizetik a jogosultakat megillető összegeket, kivéve, ha a közös jogkezelő szervezetet vagy adott esetben annak tagjait objektív – különösen a felhasználók általi adatszolgáltatással, a jogok vagy a jogosultak azonosításával, illetve a művekre és egyéb teljesítményekre vonatkozó információknak a jogosultakkal való összekapcsolásával összefüggő – okok akadályozzák abban, hogy betartsák ezt a határidőt.

4. FEJEZET

A felhasználókkal való kapcsolat

16. cikk

A felhasználás engedélyezése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók jóhiszeműen folytassanak tárgyalásokat a jogok engedélyezésére vonatkozóan. A közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók kötelesek egymásnak megadni minden szükséges tájékoztatást.

(2) A felhasználás engedélyezésének objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kell történnie. A jogok engedélyezésekor a közös jogkezelő szervezetek nem kötelesek az egyéb online szolgáltatásokra vonatkozóan irányadónak tekinteni a felhasználóval kötött megállapodásban szereplő engedélyezési feltételeket, ha a felhasználó olyan új típusú online szolgáltatást nyújt, amely kevesebb mint három éve áll az uniós fogyasztók rendelkezésére.

A jogosultak a felhasználás engedélyezése fejében megfelelő díjazásban részesülnek. A kizárólagos jogok és a díjazáshoz való jogok díjszabásának ésszerűnek kell lennie, többek között a jogok gyakorlásának gazdasági értékéhez képest, szem előtt tartva a művek és egyéb teljesítmények felhasználásának jellegét és körét, valamint a közös jogkezelő szervezet által nyújtott szolgáltatás gazdasági értékéhez képest. A közös jogkezelő szervezetek tájékoztatják az érintett felhasználót az e díjszabások megállapítására használt kritériumokról.

(3) A közös jogkezelő szervezet indokolatlan késedelem nélkül választ ad a felhasználók kérelmeire, amelyben feltünteti többek között, hogy a közös jogkezelő szervezetnek milyen információkra van szüksége ahhoz, hogy megtehesse a felhasználási engedélyre vonatkozó ajánlatát.

Miután megkapja az összes lényeges információt, a közös jogkezelő szervezet indokolatlan késedelem nélkül vagy ajánlatot tesz a felhasználás engedélyezésére, vagy indokolással ellátott nyilatkozatot tesz arról, hogy miért nem kíván valamilyen meghatározott szolgáltatásra nézve felhasználási engedélyt adni.

(4) A közös jogkezelő szervezet a vele történő kapcsolattartást elektronikus úton teszi lehetővé a felhasználók számára, beleértve adott esetben a felhasználással összefüggő adatszolgáltatást is.

17. cikk

A felhasználók kötelezettségei

A tagállamok rendelkezéseket fogadnak el annak biztosítására, hogy a felhasználók közösen megállapított és előre meghatározott időpontban és közösen megállapított és előre meghatározott formátumban megadják a közös jogkezelő szervezet számára a közös jogkezelő szervezet által képviselt jogok gyakorlására vonatkozóan rendelkezésükre álló olyan lényeges információkat, amelyek szükségesek a jogdíjbevételek beszedéséhez és a jogosultakat illető összegek felosztásához és kifizetéséhez. Az ilyen információnyújtás formátumának eldöntésekor a közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók lehetőség szerint figyelembe veszik az önkéntes iparági normákat.

5. FEJEZET

Átláthatóság és adatszolgáltatás

18. cikk

A jogosultak tájékoztatása a jogaik kezeléséről

(1) E cikk (2) bekezdésének, valamint a 19. cikk és a 28. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak

arról, hogy a közös jogkezelő szervezet valamennyi olyan jogosult számára, akik között az információk által érintett időszakban jogdíjbevételezt osztott fel, vagy akik számára kifizetéseket teljesített, legalább évente egyszer tegye elérhetővé legalább a következő információkat:

- a) bármely olyan elérhetőségi adat, amelynek használatára a jogosult felhatalmazta a közös jogkezelő szervezetet a jogosult azonosítása és felkutatása céljából;
- b) a jogosult részére felosztott jogdíjbevétel;
- c) a jogosult számára a közös jogkezelő szervezet által kifizetett összegek a kezelt jogfajták és a felhasználás típusa szerinti bontásban;
- d) azon időszak, amely során a jogosult részére felosztott és kifizetett összegek alapjául szolgáló felhasználásra sor került, kivéve akkor, ha a felhasználók általi adatszolgáltatáshoz kapcsolódó objektív okok megakadályozzák a közös jogkezelő szervezetet ezen információk elérhetővé tételében;
- e) a kezelési díjak céljára eszközölt levonások;
- f) a kezelési díjak céljára történő levonásoktól eltérő célra eszközölt levonások, ideértve a nemzeti jogszabályok által előírt, szociális, kulturális vagy oktatási szolgáltatások célját szolgáló levonásokat;
- g) a jogosult számára felosztott, bármely időszakra vonatkozó, még ki nem fizetett jogdíjbevételek.

(2) Amennyiben a közös jogkezelő szervezet jogdíjbevételeket oszt fel, és tagjai olyan szervezetek, amelyek a jogdíjbevételek jogosultak számára történő felosztásáért felelnek, a közös jogkezelő szervezet az (1) bekezdésben felsorolt információkat ezen szervezetek rendelkezésére bocsátja, ha ezek az információk még nem állnak ezen szervezetek rendelkezésére. A tagállamok biztosítják, hogy a szervezetek valamennyi jogosult számára, akik számára az információk által érintett időszakban jogdíjbevételezt osztottak fel vagy kifizetéseket teljesítettek, legalább évente egyszer tegyék elérhetővé az (1) bekezdésben felsorolt információkat.

19. cikk

Más közös jogkezelő szervezetek tájékoztatása a képviseleti szerződések alapján történő jogkezelésről

A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezet legalább a következő információkat legalább évente egyszer elektronikus úton hozzáférhetővé tegye azon közös jogkezelő szervezetek számára, amelyek nevében az információk által érintett időszakra nézve képviseleti szerződés alapján jogokat kezel:

- a) a felosztott jogdíjbevételek, a közös jogkezelő szervezet által az általa képviselt szerződés alapján kezelt jogokért kifizetett összegek a kezelt jogfajták és a felhasználás típusa szerinti bontásban, valamint a felosztott, bármely időszakra vonatkozó, még ki nem fizetett jogdíjbevételek;
- b) a kezelési díjak céljára eszközölt levonások;
- c) a kezelési díjak céljára történő levonásoktól eltérő célra eszközölt levonások, a 15. cikkben említetteknek megfelelően;
- d) a képvisleti szerződés hatálya alá tartozó művek és egyéb teljesítmények tekintetében megadott és elutasított valamennyi felhasználási engedéllyel kapcsolatos tájékoztatás;
- e) a tagok közgyűlése által elfogadott határozatok, amennyiben ezek a határozatok lényegesek a képvisleti szerződés szerinti jogok kezelése szempontjából.
- d) a 10. cikkben említett személyek felsorolása;
- e) a jogosultakat megillető összegek felosztására vonatkozó általános politikája;
- f) a kezelési díjakra vonatkozó általános politikája;
- g) a jogdíjakból és a jogdíjak befektetéséből eredő bevételekből történő – a kezelési díj céljára eszközölt levonásoktól eltérő, – levonásokra vonatkozó általános politikája, beleértve a szociális, kulturális és oktatási szolgáltatások célját szolgáló levonásokat;
- h) az általa kötött képvisleti szerződések és azon közös jogkezelő szervezetek neveinek felsorolása, amelyekkel ezeket a képvisleti szerződéseket megkötötte;
- i) a fel nem osztható összegek felhasználásával kapcsolatos általános politika;
- j) a 33., 34. és 35. cikkel összhangban rendelkezésre álló panaszkezelési és vitarendezési eljárások.

20. cikk

A jogosultak, más közös jogkezelő szervezetek és felhasználók kérelmére szolgáltatott információk

A 25. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezet kellően megindokolt kérelemre válaszul legalább a következő információkat elektronikus úton, indokolatlan késedelem nélkül hozzáférhetővé tegye bármely olyan közös jogkezelő szervezet számára, amelynek nevében képvisleti szerződés alapján jogokat kezel, illetve bármely jogosult, vagy bármely felhasználó számára:

- a) az általa képviselt művek vagy egyéb teljesítmények, a közvetlenül vagy képvisleti szerződés alapján általa kezelt jogok;
- b) továbbá az érintett területek; vagy, amennyiben a közös jogkezelő szervezet tevékenységi köre miatt ezek a művek vagy egyéb teljesítmények nem határozhatók meg, az általa képviselt művek vagy egyéb teljesítmények típusai, az általa kezelt jogok és az érintett területek.

21. cikk

Adatszolgáltatás a nyilvánosság részére

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezet nyilvánosságra hozza legalább a következő információkat:

- a) az alapokmánya;
- b) a tagsági szabályzata és a jogok kezelésére vonatkozó megbízás felmondására vonatkozó feltételei, ha ezeket az alapokmány nem tartalmazza;
- c) a felhasználási szerződések általános feltételei és az alkalmazandó általános díjszabások, a kedvezményekkel együtt;

(2) A közös jogkezelő szervezetnek az (1) bekezdésben említett információkat a nyilvános honlapján közzé kell tennie és frissítenie kell.

22. cikk

Éves átláthatósági jelentés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezet – függetlenül attól, hogy a nemzeti jog szerint milyen szervezeti formában működik – minden pénzügyi év tekintetében legkésőbb az adott pénzügyi év végét követő nyolc hónapon belül elkészítse és közzétegye az éves átláthatósági jelentést, amely tartalmazza a (3) bekezdésben említett különleges jelentést is.

A közös jogkezelő szervezetnek az éves átláthatósági jelentést a honlapján közzé kell tennie, és annak a honlapon legalább öt évig a nyilvánosság számára hozzáférhetőnek kell maradnia.

(2) Az éves átláthatósági jelentés legalább az ezen irányelv mellékletében meghatározott információkat tartalmazza.

(3) Egy különleges jelentésnek kell foglalkoznia a szociális, kulturális és oktatási célokra levont összegek felhasználásával, és legalább az ezen irányelv mellékletének 3. pontjában meghatározott információkat kell tartalmazza.

(4) Az éves átláthatósági jelentésben szereplő számviteli adatokat egy vagy több, jogszabályban könyvvizsgálatra feljogosított személy ellenőrzi, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17-i 2006/43/EK irányelve az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

A könyvvizsgálói jelentést ideértve az esetleges záradékokat is, az éves átláthatósági jelentésben teljes egészében közölni kell.

E bekezdés alkalmazásában számviteli adatnak a melléklet 1. pontjának a) alpontjában említett pénzügyi kimutatások és a melléklet 1. pontjának g) és h) alpontjában, valamint 2. pontjában említett bármely pénzügyi adatok minősülnek.

III. CÍM

A ZENEMŰVEK ONLINE FELHASZNÁLÁSÁNAK KÖZÖS JOGKEZELŐ SZERVEZETEK ÁLTAL TÖRTÉNŐ, TÖBB TERÜLETRE KITERJEDŐ HATÁLYÚ ENGEDÉLYEZÉSE

23. cikk

Több területre kiterjedő hatályú engedélyezés a belső piacon

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön letelepedett közös jogkezelő szervezetek megfeleljenek az e címben foglalt követelményeknek, amikor a zeneművek online felhasználására vonatkozó, több területre kiterjedő hatályú engedélyeket adnak ki.

24. cikk

A több területre kiterjedő hatályú engedélyek feldolgozására való képesség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a zeneművek online felhasználására vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket kiadó közös jogkezelő szervezet rendelkezzen az ilyen engedélyek adminisztrációjához szükséges adatok hatékony és átlátható módon történő elektronikus feldolgozását lehetővé tevő kapacitással, a repertoár azonosítása és felhasználásának figyelemmel kísérése, a felhasználók felé történő számlázás, a jogdíjbevételek beszedése és az összegek jogosultak közötti felosztása céljából is.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a közös jogkezelő szervezetnek legalább az alábbi feltételeknek kell megfelelnie:

- a) képes legyen pontosan azonosítani azon zeneműveket vagy azok egy részét, amelyek képviseletére a közös jogkezelő szervezet megbízást kapott;
- b) képes legyen valamennyi vonatkozó terület tekintetében pontosan azonosítani a jogokat és a hozzájuk tartozó jogosultakat vagy azok egy részét mindazon zeneművek vagy egy részük vonatkozásában, amelyek képviseletére a közös jogkezelő szervezet megbízást kapott;
- c) használjon egyedi azonosítókat a jogosultak és a zeneművek azonosítására, lehetőség szerint figyelembe véve a nemzetközi vagy uniós szinten kialakult önkéntes iparági normákat és gyakorlatokat;
- d) használjon megfelelő eszközöket a zeneművek online felhasználására vonatkozó, több területre kiterjedő hatályú engedélyeket kiadó más közös jogkezelő szervezeteknél található ellentmondásos adatok kellő időben és hatékony módon történő azonosítására és az ellentmondások feloldására.

25. cikk

A több területen felhasználható repertoárra vonatkozó adatok átláthatósága

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a zeneművek online felhasználására vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket kiadó közös jogkezelő szervezet kellően megindokolt kérelemre válaszul elektronikus úton olyan időszerű tájékoztatást nyújtson az online szolgáltatók, az általa kezelt jogok vonatkozásában képviselt jogosultak, valamint más közös jogkezelő szervezetek részére, amely lehetővé teszi az általa képviselt online zenei repertoár azonosítását. Ebbe beleértendő a következők:

- a) a képviselt zeneművek;
- b) a képviselt jogok vagy azok egy része; valamint
- c) a lefedett területek.

(2) A közös jogkezelő szervezet szükség esetén ésszerű lépéseket tehet az adatok pontosságának és integritásának védelme, az ismételt felhasználásuk ellenőrzése, valamint a kereskedelmi érzékeny információk védelme érdekében.

26. cikk

A több területen felhasználható repertoárra vonatkozó információk pontossága

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a zeneművek online felhasználására vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket kiadó közös jogkezelő szervezetek olyan eljárásokkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik a jogosultak, a más közös jogkezelő szervezetek és az online szolgáltatók számára, hogy kérelmezzék a 24. cikk (2) bekezdésében felsorolt feltételekben említett adatok vagy a 25. cikk szerint nyújtott információk javítását, amennyiben az ilyen jogosultak, közös jogkezelő szervezetek és online szolgáltatók magalapozott bizonyítékok alapján úgy vélik, hogy az adatok vagy az információk pontatlanok a zeneműveken fennálló online jogaik tekintetében. Amennyiben az említett igények kellőképpen megalapozottak, a közös jogkezelő szervezet biztosítja az adatok vagy az információ késedelem nélküli kijavítását.

(2) A közös jogkezelő szervezet azon jogosultak számára, akiknek a zeneműveit saját zenei repertoárja tartalmazza, valamint akik a 31. cikkével összhangban a zeneműveken fennálló online jogaik kezelésével megbízták, biztosítja azon zeneművekre, az azokon fennálló azon jogaikra, valamint azokra a területekre vonatkozó információk elektronikus formában számára történő benyújtásához szükséges eszközöket, amelyek tekintetében a jogosultak a szervezetet megbízzák. Ennek során a közös jogkezelő szervezet és a jogosultak lehetőség szerint figyelembe veszik a nemzetközi vagy uniós szinten az információcserre tekintetében kialakított önkéntes iparági normákat vagy gyakorlatokat, lehetővé téve a jogosultak számára, hogy részben vagy egészben meghatározzák azon zeneművet, azon online jogokat, valamint azokat a területeket, amelyek tekintetében a szervezetet megbízzák.

(3) Ha a közös jogkezelő szervezet a 29. és 30. cikk alapján megbíz egy másik közös jogkezelő szervezetet azzal, hogy zeneművek online felhasználására vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket adjon ki, a megbízott közös jogkezelő szervezet – hacsak a jogkezelő szervezetek máshogy meg nem egyeznek – e cikk (2) bekezdését azon jogosultak esetében is alkalmazza, akiknek a zeneműveit a megbízó közös jogkezelő szervezet zenei repertoárja tartalmazza.

27. cikk

Pontos és időben történő jelentés és számlázás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezet figyelemmel kísérje, hogyan gyakorolja az általa egészen vagy részben képviselt zeneművek vonatkozásában az online felhasználás jogát az az online szolgáltató, amelynek több területre kiterjedő felhasználást engedélyezett.

(2) A közös jogkezelő szervezet lehetőséget kínál arra, hogy az online szolgáltatók elektronikus úton nyújthassák be a zeneművek online felhasználása jogának tényleges gyakorlására vonatkozó jelentésüket, az online szolgáltatók pedig pontos adatokat szolgáltatnak ezen művek tényleges felhasználásáról. A közös jogkezelő szervezet felajánlja legalább egy olyan jelentési módszer használatát, amely figyelembe veszi a nemzetközi vagy uniós szinten az ilyen elektronikus adatcsere tekintetében kialakított önkéntes iparági normákat vagy gyakorlatokat. A közös jogkezelő szervezet megtagadhatja az online szolgáltató által egyedi formátumban benyújtott jelentés elfogadását, ha a szervezet lehetővé teszi az elektronikus adatcsere tekintetében elfogadott iparági norma használatával történő jelentést.

(3) A közös jogkezelő szervezet az online szolgáltató részére elektronikus úton küld számlát. A közös jogkezelő szervezet felajánlja legalább egy olyan formátum használatát, amely figyelembe veszi a nemzetközi vagy uniós szinten kialakított önkéntes iparági normákat vagy gyakorlatokat. A számlán a 24. cikk (2) bekezdésében szereplő feltétellistában említett adatok alapján azonosítani kell a részben vagy egészen engedélyezett műveket és jogokat, valamint az ezek tényleges felhasználásait, amilyen mértékben ez lehetséges az online szolgáltató által szolgáltatott információk és az információszolgáltatásra használt formátum alapján. Ha a közös jogkezelő szervezet iparági normát használ, az online szolgáltató nem tagadhatja meg a számla elfogadását annak formátuma miatt.

(4) A közös jogkezelő szervezet a zenemű tényleges online felhasználására vonatkozó jelentést követően késedelem nélkül megküldi a pontos számlát az online szolgáltató részére, kivéve, ha ez az online szolgáltatónak felróható okból nem lehetséges.

(5) A közös jogkezelő szervezetnek megfelelő eljárásokkal kell rendelkeznie annak érdekében, hogy az online szolgáltató kifogást emelhessen a számla pontosságát illetően, beleértve azt az esetet is, amikor az online szolgáltató ugyanazon zeneműn fennálló ugyanazon online jogok tekintetében egy vagy több közös jogkezelő szervezettől több számlát kap.

28. cikk

A jogosultakat megillető pontos és időben történő kifizetés

(1) A (3) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az a közös jogkezelő szervezet, amely a zeneművek online felhasználására vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket ad ki, a jogosultakat az ilyen engedélyek alapján megillető összegeket pontosan és a mű tényleges felhasználására vonatkozó jelentést követően késedelem nélkül ossza fel, kivéve, ha ez az online szolgáltatónak felróható okból nem lehetséges.

(2) A (3) bekezdés sérelme nélkül a közös jogkezelő szervezet az (1) bekezdés szerinti minden egyes kifizetéssel együtt legalább a következőkről tájékoztatja a jogosultakat:

- a) az az időszak, amelynek során a jogosultakat megillető összegek alapjául szolgáló felhasználásokra sor került, és azok a területek, ahol a felhasználások történtek;
- b) a közös jogkezelő szervezet által beszedett összegek, eszközölt levonások és felosztott összegek, bármely zeneműn fennálló minden olyan online jogra nézve, amelyek képviselével a jogosultak egészben vagy részben megbízták a közös jogkezelő szervezetet;
- c) a közös jogkezelő szervezet által a jogosultak számára beszedett összegek, az eszközölt levonások és a felosztott összegek, minden egyes online szolgáltató tekintetében.

(3) Ha a közös jogkezelő szervezet a 29. és 30. cikk alapján megbíz egy másik közös jogkezelő szervezetet azzal, hogy zeneművek online felhasználására vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket adjon ki, a megbízott közös jogkezelő szervezet fizeti ki pontosan és késedelem nélkül az (1) bekezdésben említett összegeket, és nyújtja a megbízó közös jogkezelő szervezet részére a (2) bekezdésben említett tájékoztatást. A közös jogkezelő szervezetek közötti eltérő megállapodás hiányában a megbízó közös jogkezelő szervezet felel ezen összegek jogosultak részére történő későbbi felosztásáért és a tájékoztatás részükre történő továbbításáért.

29. cikk

Közös jogkezelő szervezetek közötti megállapodások a több területre kiterjedő hatályú engedélyezésről

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ne legyenek kizárólagos jellegűek a közös jogkezelő szervezetek közötti azon képviselési szerződések, amelyek által valamely közös jogkezelő szervezet azzal bíz meg egy másik közös jogkezelő szervezetet, hogy a saját zenei repertoárjában található zeneműveken fennálló online jogokra vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyt adjon ki. A megbízott közös jogkezelő szervezet ezeket az online jogokat megkülönböztetéstől mentesen kezeli.

(2) A megbízást adó közös jogkezelő szervezet tájékoztatja a tagjait a megállapodás fő feltételeiről, többek között tartamáról és a megbízott közös jogkezelő szervezet által nyújtott szolgáltatások költségeiről.

(3) A megbízott közös jogkezelő szervezet tájékoztatja a megbízó közös jogkezelő szervezetet azokról a főbb feltételekről, amelyek mellett az utóbbi online jogai tekintetében felhasználást engedélyez, beleértve a felhasználás jellegét, a licenccdíjra vonatkozó vagy azt érintő minden rendelkezést, az engedély tartamát, a beszámolási időszakokat és a lefedett területeket.

30. cikk

Másik közös jogkezelő szervezet több területre kiterjedő hatályú engedélyezés terén történő képviselőre vonatkozó kötelezettség

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben valamely olyan közös jogkezelő szervezet, amely nem ad vagy nem ajánl a saját repertoárjában található zeneműveken fennálló online jogokra vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket, felkér egy másik közös jogkezelő szervezetet arra, hogy kössön vele képviselői szerződést e jogok képviselőre, a felkért közös jogkezelő szervezetnek el kelljen fogadnia az ilyen felkérést, ha egy vagy több másik közös jogkezelő szervezet repertoárjában található zeneműveken fennálló online jogok ugyanazon fajtájára vonatkozóan már kiad vagy ajánl több területre kiterjedő hatályú engedélyeket.

(2) A felkért közös jogkezelő szervezet indokolatlan késedelem nélkül írásbeli választ ad a felkérő közös jogkezelő szervezet számára.

(3) A (5) és (6) bekezdés sérelme nélkül a felkért közös jogkezelő szervezet a saját repertoárjának kezelésére alkalmazottakkal azonos feltételek mellett kezeli a felkérő közös jogkezelő szervezet általa képviselt repertoárját.

(4) A felkért közös jogkezelő szervezet a felkérő közös jogkezelő szervezet általa képviselt repertoárját beilleszti az online szolgáltatóknak tett valamennyi ajánlatába.

(5) A felkért közös jogkezelő szervezet által a felkérő szervezet részére nyújtott szolgáltatás kezelési díja nem haladhatja meg a felkért közös jogkezelő szervezetnél indokoltan felmerülő költségeket.

(6) A felkérő közös jogkezelő szervezet a felkért közös jogkezelő szervezet számára hozzáférhetővé teszi a saját zenei repertoárjára vonatkozó azon információkat, amelyek a zeneműveken fennálló online jogok több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséhez szükségesek. Amennyiben az információk nem kielégítőek vagy azokat olyan formában nyújtották,

amely nem teszi lehetővé a felkért közös jogkezelő szervezet számára, hogy megfeleljen az e címben foglalt követelményeknek, a felkért közös jogkezelő szervezet jogosult felszámítani az e követelményeknek való megfelelés során indokoltan felmerülő költségeit, vagy jogosult kizárni azokat a műveket, amelyekre vonatkozóan nem kielégítő vagy nem használható információkat kapott.

31. cikk

A több területre kiterjedő hatályú engedélyezéshez való hozzáférés

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben valamely közös jogkezelő szervezet nem ad vagy nem ajánl a zeneműveken fennálló online jogokra vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket, illetve nem engedélyezi egy másik közös jogkezelő szervezet részére az ilyen jogok e célból történő képviselőt 2017. április 10-ig, azok a jogosultak, akik az adott közös jogkezelő szervezetet megbízták a zeneműveken fennálló online jogok képviselővel, valamennyi terület vonatkozásában akként tiltakozhassanak a közös kezelés ellen a zeneművek több területre kiterjedő online felhasználásának engedélyezése tekintetében, hogy tiltakozásuk hatálya kiterjedne a zeneművek egy területen történő felhasználásának engedélyezésére, azzal a céllal, hogy akár saját maguk, akár bármilyen általuk megbízott egyéb fél vagy az e cím rendelkezéseinek megfelelő bármilyen közös jogkezelő szervezet útján a zeneműveken fennálló online jogokra vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyeket adjanak ki.

32. cikk

A rádió- és televíziós műsorokhoz szükséges online zenei jogokra vonatkozó eltérés

Az e címben foglalt követelményeket nem kell alkalmazni a közös jogkezelő szervezetekre akkor, amikor a szükséges jogok önkéntes összevonása alapján az EUMSZ 101. és 102. cikkében meghatározott versenyjogi szabályokkal összhangban több területre kiterjedő hatályú engedélyt adnak ki zeneműveken fennálló azon online jogokra vonatkozóan, amelyekre a műsorszolgáltatóknak abból a célból van szüksége, hogy rádió- és televízióműsorait az eredeti sugárzással egyidejűleg vagy azt követően nyilvánosságához közvetítse vagy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegye, továbbá hogy rádió- vagy televízióműsora eredeti sugárzásának kiegészítésére az általa vagy számára készített bármely online tartalmakat – a műsorajánlókat is beleértve – a nyilvánosságához közvetítse vagy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegye.

IV. CÍM

VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

33. cikk

Panasztételi eljárások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek hatékonyan és gyorsan működő panaszkezelési eljárásokat tegyenek elérhetővé a tagjaik és azon közös jogkezelő szervezetek részére, amelyek nevében képviselői szerződés alapján jogokat kezelnek, különösen a jogok kezelésével való megbízással, a megbízás felmondásával vagy a közös jogkezelés elleni tiltakozással, a tagsági szabályzattal, a jogosultakat megillető összegek beszédésével, a levonásokkal és az összegek felosztásával kapcsolatban.

(2) A közös jogkezelő szervezet írásban válaszol a tagok vagy azon közös jogkezelő szervezetek panaszaira, amelyek nevében képviseleti szerződés alapján jogokat kezel. A közös jogkezelő szervezet köteles megindokolni, ha elutasít egy panaszt.

34. cikk

Alternatív vitarendezési eljárások

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a közös jogkezelő szervezetek, a közös jogkezelő szervezetek tagjai, a jogosultak vagy a felhasználók között az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések tekintetében felmerülő vitákat gyors, független és pártatlan alternatív vitarendezési eljárás keretében lehessen rendezni.

(2) A tagállamok a III. cím tekintetében biztosítják, hogy a zeneműveken fennálló online jogokra vonatkozóan több területre kiterjedő hatályú engedélyeket ajánló vagy kiadó, a területükön letelepedett közös jogkezelő szervezettel kapcsolatban felmerülő alábbi vitákat független és pártatlan alternatív vitarendezési eljárás keretében lehessen rendezni:

- a) tényleges vagy lehetséges online szolgáltatóval folytatott viták a 16., 25., 26. és 27. cikk alkalmazásával kapcsolatban;
- b) egy vagy több jogosulttal folytatott viták a 25., 26., 27., 28., 29., 30. és 31. cikk alkalmazásával kapcsolatban;
- c) valamely másik közös jogkezelő szervezettel folytatott viták a 25., 26., 27., 28., 29. és 30. cikk alkalmazásával kapcsolatban.

35. cikk

Vitarendezés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók közötti, elsősorban a fennálló vagy a javasolt engedélyezési feltételekre vagy szerződésszegésre vonatkozó vitáikkal a felek bírósághoz vagy adott esetben egy másik független és pártatlan vitarendező testülethez fordulhassanak, ha ez a testület rendelkezik a szellemi alkotások joga területén szakértelemmel.

(2) A 33. és a 34. cikk, valamint az e cikk (1) bekezdése nem érinti a felek azon jogát, hogy jogaikat bíróság előtt érvényesítsék és védjék meg.

36. cikk

Megfelelés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az e célból kijelölt illetékes hatóságok ellenőrizzék, hogy a területükön letelepedett közös jogkezelő szervezetek teljesítik-e az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezéseket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy olyan eljárások álljanak rendelkezésre, amelyek lehetővé teszik, hogy a közös jogkezelő

szervezet tagjai, a jogosultak, a felhasználók, a közös jogkezelő szervezetek és más érdekelt felek értesíteni tudják az e célból kijelölt illetékes hatóságokat azokról a tevékenységekről vagy körülményekről, amelyek – véleményük szerint – az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések megsértését jelentik.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy ha az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott nemzeti jogszabályokat nem tartják be, az e célból kijelölt illetékes hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek megfelelő szankciók alkalmazására és megfelelő intézkedések meghozatalára. E szankcióknak és intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

A tagállamok 2016. április 10-ig értesítik a Bizottságot az e cikkben, valamint a, 37. és 38. cikkben említett illetékes hatóságokról. A Bizottság az e tekintetben beérkező adatokat közzéteszi.

37. cikk

Az illetékes hatóságok közötti információcsere

(1) Az irányelv alkalmazásának nyomon követését megkönnyítendő valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy egy másik tagállam e célból kijelölt illetékes hatósága részéről az irányelv alkalmazása szempontjából lényeges ügyben, különösen a megkeresett tagállam területén letelepedett közös jogkezelő szervezet tevékenységével kapcsolatban beérkező, tájékoztatás iránti kérelemre egy e célból kijelölt illetékes hatóság indokolatlan késedelem nélkül válaszoljon, feltéve, ha a kérelem kellően indokolt.

(2) Amennyiben valamely illetékes hatóság úgy véli, hogy egy másik tagállam területén letelepedett közös jogkezelő szervezet esetleg nem tartja be a szóban forgó szervezet letelepedési helye szerinti tagállam által a jelen irányelvben meghatározott feltételeknek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezéseket, valamennyi vonatkozó információt továbbíthatja a közös jogkezelő szervezet letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságának, amelyhez adott esetben kérelmet csatolhat arra vonatkozóan, hogy ez utóbbi hatóság a hatáskörén belül tegye meg a megfelelő lépéseket. A megkeresett illetékes hatóság erre a kérelemre három hónapon belül indokolással ellátott választ küld.

(3) A (2) bekezdés szerinti ügyekben a kérelmet előterjesztő illetékes hatóság a 41. cikk szerint felállított szakértői csoporthoz is fordulhat.

38. cikk

A több területre kiterjedő felhasználás engedélyezésének kialakítására irányuló együttműködés

(1) A Bizottság ösztönzi a tagállamok e célból kijelölt illetékes hatóságai, továbbá e hatóságok és a Bizottság közötti rendszeres információcserét a több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyezés helyzete és alakulása tárgyában.

(2) A Bizottság rendszeres konzultációkat folytat a jogosultak, a közös jogkezelő szervezetek, a felhasználók, a fogyasztók és más érintett felek képviselőivel az irányelv III. címe rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó tapasztalataikról. A Bizottság a (1) bekezdésben meghatározott információcsere keretei között tájékoztatja az illetékes hatóságokat az e konzultációk során felmerülő minden fontos információról.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy legkésőbb 2017. október 10-ig illetékes hatóságaik jelentést tegyenek a Bizottságnak a több területre kiterjedő hatályú felhasználások engedélyezésének helyzetéről és alakulásáról a területükön. E jelentésnek különösen azzal kapcsolatban kell információkat tartalmaznia, hogy az érintett tagállamban rendelkezésre állnak-e több területre kiterjedő hatályú felhasználási engedélyek, és hogy a közös jogkezelő szervezetek megfelelnek-e az ezen irányelv III. címének végrehajtása során elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezéseknek, valamint tartalmaznia kell a felhasználók, a fogyasztók, a jogosultak és más érdekelt felek értékelését a zene-műveken fennálló online jogok több területre kiterjedő felhasználások engedélyezésének alakulásáról.

(4) A (3) bekezdésnek megfelelően beérkezett jelentések, valamint a (1) és (2) bekezdésnek megfelelően összegyűjtött információk alapján a Bizottság értékeli ezen irányelv III. címének alkalmazását. Szükség esetén, és adott esetben egy külön jelentés alapján a Bizottság megfontolja az azonosított problémák megoldásához szükséges további lépéseket. Ez az értékelés különösen a következőkre vonatkozik:

- a) a III. címbe foglalt követelményeknek megfelelő közös jogkezelő szervezetek száma;
- b) a 29. és 30. cikk alkalmazása, beleértve a közös jogkezelő szervezetek által e cikkeknek megfelelően kötött képviseleti szerződések számát;
- c) a több területre kiterjedő hatályú felhasználás engedélyezésére rendelkezésre álló repertoárok aránya a tagállamokban.

V. CÍM

JELENTÉSEK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

39. cikk

A közös jogkezelő szervezetek bejelentése

A tagállamok a rendelkezésükre álló információk alapján legkésőbb 2016. április 10-ig benyújtják a Bizottság számára a területükön letelepedett közös jogkezelő szervezetek listáját.

A tagállamok az e listában történő bármilyen változásról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot.

A Bizottság közzéteszi és naprakészen tartja ezeket az információkat.

40. cikk

Jelentés

A Bizottság 2021. április 10-ig megvizsgálja ennek az irányelvnek az alkalmazását, és jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára ezen irányelv alkalmazásáról. A jelentésnek ki kell térnie ezen irányelvnek a határon átnyúló szolgáltatásokra, a kulturális sokszínűsége, a közös jogkezelő szervezetek és a felhasználók közötti kapcsolatra, valamint az Unión kívüli letelepedett közös jogkezelő szervezetek Unión belüli működésére gyakorolt hatásaira, és szükség esetén a felülvizsgálat szükségességére is. A Bizottság a jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében nyújtja be.

41. cikk

Szakértői csoport

Ezennel szakértői csoport áll fel. A csoport a tagállamok illetékes hatóságainak képviselőiből áll. A szakértői csoport elnöke a Bizottság képviselője, üléseit az elnök kezdeményezésére vagy valamely tagállam küldötteinek kérésére tartja. A csoport feladatai a következők:

- a) megvizsgálja az irányelv átültetésének a belső piacon működő közös jogkezelő szervezetek és független jogkezelő szervezetek működésére gyakorolt hatását, és felhívja a figyelmet a nehézségekre;
- b) konzultációkat szervez az ezen irányelv alkalmazása során felmerült bármely kérdésről;
- c) megkönnyíti a jogalkotás és a joggyakorlat vonatkozó fejleményeivel, valamint elsősorban a művek és egyéb teljesítmények digitális piacával kapcsolatos gazdasági, társadalmi, kulturális és technológiai fejleményekkel kapcsolatos információk megosztását.

42. cikk

A személyes adatok védelme

A személyes adatok ezen irányelv keretében végzett feldolgozására a 95/46/EK irányelv alkalmazandó.

43. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. április 10-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

44. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

45. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2014. február 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

MELLÉKLET

(1) A 22. cikk (2) bekezdésében említett éves átláthatósági jelentés a következő információkat tartalmazza:

- a) a mérleget vagy vagyonszerűleget, a pénzügyi évre szóló bevételi és kiadási kimutatást és a cash flow kimutatást tartalmazó pénzügyi kimutatásokat;
- b) a pénzügyi évben folytatott tevékenységekről szóló beszámoló;
- c) a felhasználási engedély megadásának elutasítására vonatkozó, a 16. cikk (3) bekezdése szerinti információ;
- d) a közös jogkezelő szervezet jogi és irányítási felépítésének leírása;
- e) egészben vagy részben a közös jogkezelő szervezet közvetlen vagy közvetett tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló bármely szervezetre vonatkozó információ;
- f) az előző évben a 9. cikk (3) bekezdésében és a 10. cikkben említett személyek részére kifizetett díjazás teljes összegére és a részükre biztosított egyéb juttatásokra vonatkozó információ;
- g) az e melléklet 2. pontjában említett pénzügyi információk;
- h) a szociális, kulturális és oktatási szolgáltatások céljaira levont összegek felhasználására vonatkozó különleges jelentés, amely tartalmazza az e melléklet 3. pontjában említett információt.

(2) Az éves átláthatósági jelentésnek a következő pénzügyi információkat kell tartalmaznia:

- a) a jogdíjbevételekre vonatkozó pénzügyi információk, a kezelt jogfajták és a felhasználási módok (például műsor-sugárzás, online felhasználás, nyilvános előadás) szerint, beleértve a jogdíjbevétel befektetéséből eredő bevételre és az ilyen bevétel felhasználására (felosztják-e a jogosultak vagy a közös jogkezelő szervezetek között, vagy másho-gyan használják fel) vonatkozó információt is;
- b) a jogkezelés és a közös jogkezelő szervezet által a jogosultak részére nyújtott egyéb szolgáltatások költségeire vonatkozó pénzügyi információk, legalább a következő tételek átfogó leírásával:
 - i. az összes működési és pénzügyi költség a kezelt jogfajták szerinti bontásban, és amennyiben a költségek közvetettek, és nem lehet őket egy vagy több jogfajta-hoz hozzárendelni, az ilyen közvetett költségek allokálására használt módszer magyarázatával;
 - ii. működési és pénzügyi költségek, a kezelt jogfajták szerinti bontásban, és amennyiben a költségek közvetettek, és nem lehet őket egy vagy több jogfajta-hoz hozzárendelni, az ilyen közvetett költségek allokálására használt módszer magyarázatával, csak a jogkezelés tekintetében, beleértve a jogdíjbevételekből vagy a jogdíjbevételek befektetéséből eredő bármely bevételből levont vagy azokba beszámított kezelési díjakat a 11. cikk (4) bekezdése és a 12. cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerint;
 - iii. működési és pénzügyi költségek a jogkezelésnek nem minősülő szolgáltatások tekintetében, ugyanakkor bele-értve a szociális, kulturális és oktatási szolgáltatásokat;
 - iv. a költségek fedezésére használt források;
 - v. a jogdíjbevételek terhére eszközölt levonások, a kezelt jogfajták, a felhasználási módok és a levonás célja szerinti bontásban, így a jogkezelés, illetve a szociális, kulturális és oktatási célú szolgáltatások költségei;
 - vi. a közös jogkezelő szervezet által nyújtott jogkezelési és egyéb szolgáltatások költségeinek százalékos arányai az adott pénzügyi évben a jogdíjbevételekkel összevetve, a kezelt jogfajták szerint, és amennyiben a költségek közve-tettek, és nem lehet őket egy vagy több jogfajta-hoz hozzárendelni, az ilyen közvetett költségek allokálására használt módszer magyarázatával;
- c) a jogosultakat illető összegekre vonatkozó pénzügyi információk, legalább a következő tételek átfogó leírásával:
 - i. a jogosultak részére felosztott teljes összeg, a kezelt jogfajták és a felhasználás módja szerinti bontásban;
 - ii. a jogosultak részére kifizetett teljes összeg, a kezelt jogfajták és a felhasználás módja szerinti bontásban;
 - iii. a kifizetések gyakorisága, a kezelt jogfajták és a felhasználás módja szerinti bontásban;

- iv. a beszedett, de a jogosultak részére még fel nem osztott teljes összeg, a kezelt jogok fajtái és a felhasználás módja szerinti bontásban, továbbá megjelölve, hogy melyik pénzügyi évben került sor ezeknek az összegeknek a beszedésére;
 - v. a jogosultak részére felosztott, de még ki nem fizetett teljes összeg, a kezelt jogok fajtái és a felhasználás módja szerinti bontásban, továbbá megjelölve, hogy melyik pénzügyi évben került sor ezeknek az összegeknek a beszedésére;
 - vi. a késedelem okai, ha a közös jogkezelő szervezet a felosztást és a kifizetést nem hajtotta végre a 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül;
 - vii. a fel nem osztható összegek összértéke, az azok felhasználására irányuló magyarázatokkal;
- d) más közös jogkezelő szervezetekkel való kapcsolatra vonatkozó információ, legalább a következő tételek megjelölésével:
- i. más közös jogkezelő szervezetektől kapott összegek és más közös jogkezelő szervezetek részére kifizetett összegek, a kezelt jogfajták, a felhasználás módja és szervezetek szerinti bontásban;
 - ii. a más közös jogkezelő szervezeteket megillető bevétel utáni kezelési díj és a bevételeket terhelő más levonások, a kezelt jogfajták, a felhasználás módja és szervezetek szerinti bontásban;
 - iii. a más közös jogkezelő szervezetek által fizetett összegek utáni kezelési díj és az ezeket terhelő más levonások, a kezelt jogfajták és a szervezetek szerinti bontásban;
 - iv. más közös jogkezelő szervezetektől származó, a jogosultak részére közvetlenül felosztott összegek, a kezelt jogfajták és a szervezetek szerinti bontásban.
- (3) A 22. cikk (3) bekezdésében említett különleges jelentés a következő információkat tartalmazza:
- a) a pénzügyi évben szociális, kulturális és oktatási szolgáltatások céljaira levont összegek a rendeltetés típusa szerinti bontásban, és valamennyi rendeltetéstípus esetében a jogfajták és a felhasználás módja szerinti bontásban;
 - b) az ezen összegek felhasználására vonatkozó magyarázat, a rendeltetés típusa szerinti bontásban, beleértve a szociális, kulturális és oktatási szolgáltatások céljaira levont összegek kezelésének költségeit, valamint a szociális, kulturális és oktatási szolgáltatások céljaira felhasznált, elkülönített összegeket.
-

HATÁROZATOK

A TANÁCS 136/2014/EU HATÁROZATA

(2014. február 20.)

a Grönland kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerében való részvételét lehetővé tevő szabályok és eljárások meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 203. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unió a nyers gyémántok nemzetközi kereskedelmében a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerének részes fele. Részes félként biztosítania kell, hogy az Unió területére behozott vagy onnan kivitt minden egyes nyersgyémántszállítmányt tanúsítvány kísérje.
- (2) A 2368/2002/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ létrehozta a nyers gyémántok tekintetében a tanúsítás, valamint az import- és exportszabályozás uniós rendszerét a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerének végrehajtása céljaiból.
- (3) Grönland nem része az Unió területének, de szerepel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) II. mellékletében található, a tengerentúli országokat és területeket tartalmazó listán. Az EUMSZ 198. cikkének megfelelően a tengerentúli országok, illetve területek és az Unió közötti társulás célja a tengerentúli országok, illetve területek gazdasági és társadalmi fejlődésének az előmozdítása, valamint szoros gazdasági kapcsolatok létrehozása közöttük és az Unió egésze között.
- (4) Dánia és Grönland kérte Grönland részvételének lehetővé tételét a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerében az Unióval folytatott együttműködésén keresztül. Ez az együttműködés erősítené a gazdasági kapcsolatokat az Unió és Grönland között a gyémántipar területén és

különösen Grönland számára lehetővé tenné gazdasági fejlődésének előmozdítása érdekében nyers gyémántok kivitelét, melyeket az uniós tanúsítási rendszer céljaiból kiállított tanúsítványa kísér.

- (5) Ezért Grönlandon a nyers gyémántokkal való kereskedelmet a nyers gyémántok nemzetközi kereskedelmében a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerének végrehajtására vonatkozó uniós szabályok szerint kell folytatni. Ennek megfelelően a 257/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ alapján a 2368/2002/EK rendelet hatályát ki kell terjeszteni Grönland területére a tanúsítási rendszer céljából.
- (6) Grönland a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszer más részes feleinek csak azt követően exportálhat nyers gyémántokat, hogy azokat a 2368/2002/EK rendelet III. mellékletében szereplő uniós hatóság tanúsította. Az uniós hatóságoknak ellenőrizniük kell a Grönlandra irányuló nyersgyémántimportokat is.
- (7) Annak érdekében, hogy Grönlandon a nemzetközi nyersgyémánt-kereskedelem az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó szabályoknak megfelelően történjen, Grönlandnak át kell ültetnie a 2368/2002/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit a grönlandi nemzeti jogba e határozat alkalmazásának lehetővé tétele érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy és hatály

E határozat állapítja meg Grönlandnak a 2368/2002/EK rendeletben meghatározott, a nyers gyémántokra vonatkozó tanúsítási, valamint import- és exportszabályozási rendszerben való részvételére vonatkozó általános szabályokat és feltételeket. E célból a határozat meghatározza a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerének alkalmazására vonatkozó szabályokat és eljárásokat a Grönlandra importált vagy onnan az Unióba vagy a tanúsítási rendszer nem uniós részes felei területére exportált nyers gyémántok tekintetében.

⁽¹⁾ 2014. február 4-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé.)

⁽²⁾ A Tanács 2002. december 20-i 2368/2002/EK rendelete a nyers gyémántok nemzetközi kereskedelmében a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszere végrehajtásáról (HL L 358., 2002.12.31., 28. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26. 257/2014/EU rendelete a 2368/2002/EK tanácsi rendeletnek Grönland kimberleyi folyamat tanúsítási rendszere végrehajtásában való részvétele tekintetében történő módosításáról (ásd e Hivatalos Lap 69. oldalát.).

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

- a) „résztes fél”: a 2368/2002/EK rendelet 2. cikkének c) pontjában meghatározott; „résztes fél”;
- b) „uniós hatóság”: a 2368/2002/EK rendelet 2. cikkének f) pontjában meghatározott „közösségi hatóság”;
- c) „uniós tanúsítvány”: a 2368/2002/EK rendelet 2. cikkének g) pontjában meghatározott „közösségi tanúsítvány”.

3. cikk

Általános szabályok

(1) Grönland biztosítja, hogy átülteti a Grönlandra alkalmazandó jogszabályokban a 2368/2002/EK rendeletnek a nyers gyémántok behozatalára és kivitelére vonatkozó feltételekre és alakításokra, az Unión keresztül, valamely nem uniós résztes fél területéről, illetve területére történő továbbszállításra, az Unió – ideértve Grönlandot – kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerben való részvételére, a megfelelő gondosságra vonatkozó kötelezettségekre, a szabályok megkerülése elleni fellépésre, az információcserére és az ilyen rendelkezéseknek való megfelelés biztosítására vonatkozó rendelkezéseit.

(2) Grönlandnak ki kell jelölnie a 2368/2002/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseinek a saját területén történő végrehajtásáért felelős hatóságokat, és a kijelölésről, valamint az e hatóságok elérhetőségeiről tájékoztatnia kell a Bizottságot.

4. cikk

Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántok Unióba történő behozatala

(1) Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántok csak akkor importálhatók az Unióba, ha:

- a) a nyers gyémántokat a (2) bekezdésben említett bizonyító dokumentum kíséri;
- b) a nyers gyémántokat jogosulatlan felnyitás ellen védett csomagolásban tárolják, és a kivitelkor elhelyezett záruk érintetlenek;
- c) a (2) bekezdés szerinti bizonyító dokumentum világosan meghatározza azt a szállítmányt, amelyre vonatkozik;
- d) a nyers gyémántokat korábban nem exportálták nem uniós résztes fél területére.

(2) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántok Unióba történő behozatala, a II. mellékletben szereplő grönlandi illetékes hatóság (a továbbiakban: a grönlandi hatóság) kérésre az I. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő bizonyító dokumentumot állít ki.

(3) A grönlandi hatóság eljuttatja a bizonyító dokumentumot a kérelmező részére, és másolatát három évig megőrzi adatnyilvántartás céljából.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében említett nyers gyémántok 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ szerinti szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozat az ezen cikk (2) bekezdése szerint kiállított bizonyító dokumentum 2368/2002/EK rendelet III. mellékletében szereplő uniós hatóság általi igazolását követően fogadható el. Ennek érdekében a Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántokat tartalmazó csomagot az Unió területére történő behozatalakor késedelem nélkül meg kell küldeni igazolás céljából a megfelelő uniós hatóságnak.

(5) Ha az uniós hatóság megállapítja, hogy teljesülnek az (1) bekezdés feltételei, ezt az eredeti bizonyító dokumentumon megerősíti, és az importőrt ellátja e bizonyító dokumentum hitelesített és nem hamisítható másolatával. Ezt az igazoló eljárást a bizonyító dokumentum benyújtását követő tíz munkanapon belül el kell végezni.

(6) A Grönlandról nyers gyémántokat importáló tagállamnak kell biztosítania a nyers gyémántok megfelelő uniós hatóságnak való megküldését. Az exportőr felel a nyers gyémántok megfelelő szállításáért és annak költségeiért.

(7) Amennyiben kétségek merülnek fel a (2) bekezdésnek megfelelően kiállított bizonyító dokumentum hitelességével vagy helytállóságával kapcsolatban, vagy abban az esetben, ha további információra van szükség, a vámhatóságoknak kapcsolatba kell lépniük a grönlandi hatósággal.

(8) Az uniós hatóságnak az igazolás céljából benyújtott, a (2) bekezdésben említett bizonyító dokumentumok eredeti példányát legalább három évig meg kell őriznie. Az eredeti bizonyító dokumentumokat a Bizottság vagy a Bizottság által kijelölt személyek vagy testületek rendelkezésére kell bocsátani, különösen abból a célból, hogy megválaszolják a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszere keretén belül felmerülő kérdéseket.

5. cikk

Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántok Unióba történő későbbi behozatala

A 4. cikkben foglalt rendelkezések ellenére, Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántok akkor importálhatók az Unióba, ha:

- a) a nyers gyémántokat korábban jogszerűen újraexportálták az Unióból Grönlandra;
- b) a nyers gyémántokat a 4. cikk (2) bekezdésében említett bizonyító dokumentum hitelesített és nem hamisítható másolata kíséri, melyet az uniós hatóság a 4. cikk (5) bekezdése szerint érvényesített;

⁽¹⁾ A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.).

- c) a nyers gyémántokat jogosulatlan felnyitás ellen védett csomagolásban tárolják, és a kivitelkor elhelyezett záruk érintetlenek;
- d) a b) pont szerinti dokumentum világosan meghatározza azt a szállítmányt, amelyre vonatkozik;
- e) a nyers gyémántokat korábban nem exportálták nem uniós részes fél területére.

6. cikk

Nyers gyémántok egyéb behozatala Grönlandról az Unióba

A 4. és az 5. cikkben foglalt rendelkezések ellenére nyers gyémántok akkor importálhatók Grönlandról az Unióba, ha:

- a) a nyers gyémántokat korábban jogszerűen exportálták az Unióból Grönlandra;
- b) a nyers gyémántokat a 9. cikk b) pontjában meghatározott dokumentum kíséri;
- c) a nyers gyémántokat jogosulatlan felnyitás ellen védett csomagolásban tárolják, és a kivitelkor elhelyezett záruk érintetlenek;
- d) a 9. cikk b) pontjában meghatározott dokumentum világosan meghatározza azt a szállítmányt, amelyre vonatkozik.

7. cikk

Nyers gyémántok kivitele Grönlandról más részes felek területére

(1) Nyers gyémántok csak akkor exportálhatók Grönlandról nem uniós részes felek területére, ha:

- a) a nyers gyémántokat első alkalommal jogszerűen importálták Grönlandról az Unióba a 4. cikk (1) bekezdésének, az 5. cikknek vagy a 6. cikknek megfelelően;
- b) a nyers gyémántokat az Unióba történő behozataluk igazolás céljából uniós hatóságnak küldték meg;
- c) a nyers gyémántokat az uniós hatóság által kiállított és érvényesített megfelelő uniós tanúsítvány kíséri;
- d) a nyers gyémántokat jogosulatlan felnyitás ellen védett csomagolásban tárolják, melyeket a 2368/2002/EK rendelet 12. cikkének megfelelően zártak le.

(2) Az uniós hatóság, amelynek a Grönlandról az Unióba importált nyers gyémántokat igazolás céljából megküldték, állítja ki az ilyen gyémántok exportőre számára az uniós tanúsítványt a 2368/2002/EK rendelet 12. cikkének megfelelően.

(3) A Grönlandról nyers gyémántokat importáló tagállamnak kell biztosítania a nyers gyémántok megfelelő uniós hatóságnak való megküldését.

(4) Az exportőr felel a nyers gyémántok megfelelő szállításiért és annak költségeiért.

8. cikk

Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántok reexportja az Unióból Grönlandra

Grönlandon bányászott vagy kifejtett nyers gyémántok akkor reexportálhatók Grönlandra az Unióból, ha:

- a) a nyers gyémántokat első alkalommal jogszerűen importálták Grönlandról az Unióba a 4. cikk (1) bekezdésének, az 5. cikknek vagy a 6. cikknek megfelelően;
- b) a nyers gyémántokat a 4. cikk (2) bekezdésében említett bizonyító dokumentum hitelesített és nem hamisítható másolata kíséri, melyet az uniós hatóság a 4. cikk (5) bekezdése szerint érvényesített;
- c) a nyers gyémántokat jogosulatlan felnyitás ellen védett csomagolásban tárolják, és a kivitelkor elhelyezett záruk érintetlenek;
- d) a b) pontban említett dokumentum világosan meghatározza azt a szállítmányt, amelyre vonatkozik;
- e) a nyers gyémántokat korábban nem exportálták nem uniós részes fél területére.

9. cikk

Nyers gyémántok más részes felek területéről való egyéb behozatala Grönlandra

A 8. cikkben foglalt rendelkezések ellenére nyers gyémántok akkor exportálhatók az Unióból Grönlandra, ha:

- a) a nyers gyémántokat első alkalommal jogszerűen importálták az Unióba nem uniós részes fél területéről, a 2368/2002/EK rendelet II. fejezetének megfelelően;
- b) a nyers gyémántokat az igazolt tanúsítvány hitelesített és nem hamisítható másolata kíséri, a 2368/2002/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjának megfelelően;
- c) a nyers gyémántokat jogosulatlan felnyitás ellen védett csomagolásban tárolják, és a kivitelkor elhelyezett záruk érintetlenek;
- d) a b) pontban említett dokumentum világosan meghatározza azt a szállítmányt, amelyre vonatkozik.

10. cikk

Jelentéstétel

(1) A grönlandi hatóság a Bizottságnak havonta jelentést küld a 4. cikk (2) bekezdése szerint kiállított valamennyi bizonyító dokumentumról.

(2) A jelentésnek minden egyes bizonyító dokumentum tekintetében legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a bizonyító dokumentum egyéni sorszámja;
- b) a II. mellékletben szereplő kiállító hatóság neve;
- c) a kiállítás dátuma;
- d) az érvényesség lejártának időpontja;
- e) származási ország;
- f) a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer kódja vagy kódjai (HR-kód);
- g) a karátsúly;
- h) az érték (becsült érték).

11. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A határozat attól a naptól kezdve alkalmazandó, hogy Grönland bejelentette a Bizottságnak, hogy a nemzeti jogban végrehajtotta a 2368/2002/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit, melyek lehetővé teszik Grönland részvételét a kimberleyi folyamat tanúsítási rendszerben.

Kelt Brüsszelben, 2014. február 20-án.

a Tanács részéről
az elnök
K. HATZIDAKIS

*I. MELLÉKLET***A 4., 5., 8. és 10. cikkben említett bizonyító dokumentum**

A 4., 5., 8. és 10. cikkben említett bizonyító dokumentumnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) egyéni sorozatszám,
 - b) a kiállítás dátuma,
 - c) az érvényesség lejártának időpontja;
 - d) a II. mellékletben meghatározott kiállító hatóság neve, aláírása és bélyegzője,
 - e) származási ország (Grönland),
 - f) a HR-kód (kódok);
 - g) a karátsúly;
 - h) az érték (becsült érték);
 - i) az exportőr és a címzett megnevezése.
-

*II. MELLÉKLET***Grönland 3. cikk (2) bekezdésében, a 4. és a 10. cikkben említett illetékes hatósága**

Bureau of Minerals and Petroleum

Imaneq 1A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Greenland

Tel. + 299 346800 – Fax + 299 324302 – E-mail: bmp@nanoq.gl

Az EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU